

עיריית הוד השרון
מזכירות העירייה
טלפון: 09-7759557
פקס: 09-7759560

144080

ישיבת מועצת העירייה מן המניין מס' 9/17 מיום 12 ליולי 2017

נוכחים:

מר חי אדיב, ראש העירייה
מר יגאל שמעון, מ"מ וסגן ראש העירייה
מר חיים שאבי, סגן ראש העירייה
ד"ר יואב רוזן, סגן ראש העירייה
הגב' כנרת אלישע כהן, המשנה לראש העירייה וחברת המועצה
מר משה חנוכה, חבר המועצה
מר יגאל הררי, חבר המועצה
מר אופיר טואיל, חבר המועצה
מר אביאל אברמוביץ, חבר המועצה
מר נוח גור, חבר המועצה
מר מאיר חלוואני, חבר המועצה
הגב' עדי ברמוחה, חברת המועצה
מר נדב דואני, חבר המועצה
מר אמיר כוכבי, חבר המועצה
הגב' אביבה גוטרמן, חברת המועצה
הגב' תקוה גלם, חברת המועצה
הגב' יעל ברזילי, חברת המועצה

משתתפים:

הגב' חנה גולן, מנכ"לית העירייה
מר ירון סולברג, יועמ"ש לעירייה
ניצה משה, מרכזת ישיבות מועצה
מר איל מימון, גזבר העירייה

שאלות של חברי מועצה.

א. בקשת חברי מועצה לכינוס ישיבה על סדר ההצעות המפורטות להלן:

1. הצעת החלטה: עיריית הוד השרון תעצור כל תהליך של העברת הצהרונים לניהול תחת חברת "מוסדות", ותעבירם תחת ניהול עצמי של בתי הספר
2. הצעת החלטה: עיריית הוד השרון תעצור כל תהליך פיטורין של עובדות/י הצהרונים, המצויים תחת ניהול מרכז האומנויות
3. הצעת החלטה: עיריית הוד השרון תמשוך מן הוועדה המחוזית לתכנון ובנייה את תוכנית המתאר עד לביצוע הליך של שיתוף ציבור בכל אחת משכונות העיר, לאחר שמיעת התושבים ואיסוף הצעותיהם וצרכיהם, והתאמת התוכנית לתשתית העיר, לצרכיה ולאופייה

ב. העברות מסעיף לסעיף תקציב 2017

ג. סגירת תב"רים לשנת 2016

ד. ביטול רישום הפקעה שנרשמה בטעות הר/8/485 - רחוב האשל

ה. דו"חות כספיים

ו. מינוי דירקטורים – חברה כלכלית עירונית לפיתוח בע"מ:

1. מינוי גב' רות קלוד כדירקטורית מקרב הציבור בהוד השרון חברה כלכלית עירונית לפיתוח בע"מ

2. מינוי מר עמוס סימן טוב כדירקטור מקרב הציבור בהוד השרון חברה כלכלית עירונית לפיתוח בע"מ

ג. מינוי מר אביאל אברמוביץ לכהונה שנייה כדירקטור מקרב נבחרי הציבור במי הוד השרון בע"מ

ח. הארכת כהונה של דירקטורים בתאגיד המים והביוט מי הוד השרון בע"מ:

1. מינוי מר דוד אזולאי לכהונה שנייה כדירקטור מקרב הציבור במי הוד השרון בע"מ

2. מינוי גב' אורנה זמיר לכהונה שנייה כדירקטורית מקרב הציבור במי הוד השרון בע"מ

ט. אישור מינויה של מנכ"לית העירייה כמ"מ גזבר

י. אישור מינוי מנהלת ארנונה

יא. מינוי "ממונה על הגבייה" לפי פקודת המיסים (גבייה)

יב. הצעות לסדר של סגני ראש העירייה וחברי מועצה:

1. הצעתם לסדר של חברי המועצה הגב' עדי ברמוחה ומר נדב דואני מיום 13.4.17 – מבצע גביית חובות ארנונה
 2. הצעה לסדר של חברת המועצה הגב' אביבה גוטרמן מיום 23.4.17 – רכישת ציוד לבתי אבלים
 3. הצעתו לסדר של סגן מ"מ ראש העירייה מר יגאל שמעון מיום 25.4.17 – שימוש במחשבי לוח (טאבלטים) בישיבות המועצה
 4. הצעתם לסדר של סגן ראש העירייה מר יואב רוזן וחבר המועצה מר יגאל הררי – הצבת שירותים ציבוריים כימיים עד לבניית שירותים בפארקים וגנים ציבוריים
- יג. בקשה להיתר עבודת חוץ על מנת לקבל פרס במקרים מיוחדים (סעיף 180 (א) לפקודת העיריות (נוסח חדש) ל-י.ב. שהתמנתה כחברת הוועדה הציבורית לערעורים במשרד הבינוי והשיכון
- יד. בקשה להיתר עבודת חוץ על מנת לקבל פרס במקרים מיוחדים (סעיף 180 (א) לפקודת העיריות (נוסח חדש) ל-ת.א.
- טו. בקשה להיתר עבודת חוץ על מנת לקבל פרס במקרים מיוחדים (סעיף 180 (א) לפקודת העיריות (נוסח חדש) ל-א.י.

פרוטוקול

ניצה משה: ערב טוב לכולם. אני מתכבדת לפתוח את ישיבת מועצת העירייה מן המניין 9/17, בבקשה ראש העירייה.

חי אדיב: טוב, קודם כל ערב טוב לכולם. רבותי, ערב טוב לכולם. אני קצת צרוד אבל צריך להגיד כמה מילים. ראשית אני רוצה לחזק את תקווה גלם שהבן שלה נפצע ביהודה ושומרון, פציעה קלה, לחזק אותו ולאחל לו החלמה מהירה, נתן גלם, שיהיה בריא ושיצליח. הדבר השני, בהחלט אפשר להציג כמה הישגים מרשימים שהמערכת קיבלה בחודשים האחרונים, בשנה הזאת. קודם כל פרס חינוך לבית ספר הירוק וגן תאנה על הישגים שקיבלו פרס. אני רוצה להודות לרשות הספורט על המשלחת המכובדת שנשלחה לאולימפיאדה של הילדים בליטא, נבחרת הספורטאים הצעירה, נזמין אותם לפה וניתן להם תעודות הוקרה, אחד קיבל מדלית זהב, שלושה קיבלו מדלית ארד. אותו הדבר גם נציגים מענף הכדורסל שייצגו אותנו בכבוד, גם לאיציק בן דור צריך להגיד תודה וגם לבנבנישתי שהוא ראש אגף, מנהל המחוז ברשות הספורט, זה בהחלט כבוד. אני רוצה להודות לחנוכה על פסטיבל הבירה שהיה מכובד קיבלנו הרבה פירגונים גם מהאופוזיציה. אנחנו פועלים רבות להחלטה החדשה של משרד החינוך לעניין הצהרונים. אני מאמין שנעמוד במשימה. זה אתגר לא פשוט. ההחלטה לטעמי בעייתי בעיקר לערים עם אוכלוסייה סוציו אקונומית גבוה שמקבלים יחסית (הפסקה בהקלטה) בודק את החלופות כדי שנוכל לעמוד בהם. יש עוד כל מיני פעולות, אני לא רוצה להאריך דברים. היה לנו גם ערב מתגייסים מכובד של מאות תלמידים. הגאווה הגדולה .. אחוז גיוס לצה"ל, מקום ראשון בארץ, בהחלט מכובד. אני מזמין את כל חברי חברי המועצה לאירועי הקיץ השונים. הכול פורסם, לא נפרט פה, חבל על הזמן. יש עוד הרבה אתגרים. לא ניכנס כרגע לפרטים, אבל נתחיל בישיבה וניצה הבמה שלך. תודה רבה.

סעיף א' - שאילתות של חברי מועצה

ניצה משה: טוב, אז אנחנו נפתח בסעיף א' – שאילתות ומענה.

שאילתא של חברת המועצה הגברת אביבה גוטרמן מה-18 לאפריל 2017

ניצה משה: שאילתה ראשונה של חברת המועצה הגברת אביבה גוטרמן מה-18 לאפריל. תאגיד המים שילם כ-50 מיליון ₪. אבקש לדעת מה הסכום המדויק ששילם התאגיד לעירייה וכן פירוט מדויק לשימושים שנעשו בכסף. המענה - תאגיד המים שילם סך הכול 54 מיליון. השימושים שנעשו לפירעון הלוואות ייעודיות לביוב 38 מיליון, לכיסוי חוב מצטבר תקציב רגיל עד ל-1.1.2011 – 12 מיליון, לביצוע שיפוצים בבתי הספר עבודות פיתוח 4 מיליון, לביצוע שיפוצים בבתי הספר, עבודות פיתוח ותשתיות ושיקום נחל הדר זה ה-4 מיליון. סך הכול 54 מיליון ₪.

יגאל שמעון: או ק"י.

אביבה גוטרמן: יש לי שאלה.

יגאל שמעון: כן.

אביבה גוטרמן: אני רואה את כל ה, לאן זה הלך, ואני שואלת איך קבעתם האם זה חוקי ... להשתמש בזה לדברים כאלה או שרק קשור... למים, לתאגיד. נניח שהיו לכם מבנים או חומרים שהם לקחו את זה .. לוקחים את הדברים מהעירייה לשליטת התאגיד, עבור זה בעצם אמורים לשלם והאם היה בסדר גודל כזה בעצם החוב. אתה אומר קיבלנו 54 מיליון, זה לא משפחה אם .. שקלה אם לתת, זה כשעושים משא ומתן עובר התאגיד, אז מה אנחנו צריכים ל, עשינו כך וכך, יש לנו חוב על זה וזה, השקענו בתשתיות וכן הלאה. אז אני לא יודעת. זה אמור לכסות את הדברים האלה?

חי אדיב: אז בואי אני אסביר,

אביבה גוטרמן: זאת השאלה.

חי אדיב: ברמת המקרו. אחד, החוב של תאגיד המים הוא 60 מיליון ולא 54. הם חייבים לנו עוד איזה 6, 7 מיליון שקל. שתיים, החוב הזה נוצר כתוצאה מהשקעה חסרת תקדים של מים וביוב ומכון הטיהור מתחת לאדמה.

אביבה גוטרמן: בסדר, זה כן.

חי אדיב: לפני כעשור. דרך אגב, בנוסף גם השקענו עשרות מיליונים בניקוז. העיר היחידה שלא הוצפה בשנים האחרונות זה הוד השרון. ראיתם, כפר סבא ורעננה הוצפו כי

לא עשו תשתיות. רצו לראות דברים בחוץ. אנחנו השקענו מתחת לאדמה. הכסף הזה שהושקע הוא על חשבון דברים אחרים. מן הדין כשאני מקבל את הכסף, להחזיר את זה לגורמים אחרים. כל השקעה וכל סעיף שנכנס, אושר על פי הפרוצדורות המחייבות בדין. הכול מאושר גם פה במנגנון הבירוקרטי של העירייה וגם משרד הפנים. לכן אני לא רואה שום בעיה. תודה רבה.

ניצה משה: תודה.

שאלתא של חבר המועצה מר נדב דואני מיום ה-24 למאי 2017

ניצה משה: אני עוברת לשאלתא מספר 2 של חבר המועצה מר נדב דואני מיום ה-24 למאי. בצמוד לבית האיכר במגדיאל נמצא מגרש כדורסל עירוני מוזנח שלא נמצא בשימוש כבר שנים רבות. המגרש שימש מאות מילדי הוד השרון ויכול לתת מענה נפלא לעוד אלפי ילדים שמתגוררים כאן היום במגדיאל. לכן אבקש לקבל מענה לשאלתא הבאה: מדוע עיריית הוד השרון לא משמישה את מגרש הכדורסל הסמוך לבית האיכר במגדיאל? המענה - מגרש הכדורסל הנ"ל איננו בבעלות העירייה. מדובר בנכס שבבעלות עמותת אגודת מכבי מגדיאל. העירייה פנתה בעבר מספר פעמים לבעלים וביקשה לעשות שימוש במגרש הכדורסל ואולם הם סירבו לאפשר זאת.

יגאל שמעון: כן.

נדב דואני: טוב, קודם כל אני רוצה תקווה, להצטרף ככה לאיחולי החלמה גם לבן שלך גם לו ולחברים שלו. באמת, שיהיו חזקים. אני רוצה לדעת, יש תיעוד של הפניות האלה?

יגאל שמעון: כן.

נדב דואני: איפה?

יגאל שמעון: יש אצלנו תיעוד של בקשות שלהם,

נדב דואני: שלכם או שלהם?

יגאל שמעון: סליחה, שלהם לבנייה ושלנו להכשיר את זה לחנייה או לטובת מגרש ספורט.

נדב דואני: או ק"י.

יגאל שמעון: כרגע הם לא רוצים.

נדב דואני: אז אני אשמח לקבל את התיעוד הזה ואני רוצה להציע הצעה. משה, יושב ראש חברת "מוסדות", אולי שווה שאתם תבצעו חכירה של המגרש הזה ותשמישו

אותו. אם לעירייה זה מסובך, קחו, תגיעו איתם למשא ומתן, עד שהם יקבלו היתרים כאלה או אחרים, אני לא יודע מה מתוכנן שם, אבל תחכרו את המגרש הזה ותאפשרו לציבור לשחק בו ואני באמת אבקש לקבל את התכתובות האלו שבהם הם סירבו להשמיש אותו. תודה.

שאלתא של חברת המועצה עדי ברמוחה מיום ה-6 ליוני 2017

ניצה משה: או קיי, אני עובר לשאלתא הבאה. שאלתא של חברת המועצה עדי ברמוחה מיום ה-6 ליוני. סך החייבים קטן במהלך השנה האחרונה בכ-50 אחוז. אבקש לדעת כמה כסף נכנס בפועל לקופת העירייה כתוצאה מצמצום סך החייבים. מענה - חובות בספרי העירייה נכון ל-31.12.16 הסתכמו בסך של כ-212 מיליונים, ארנונה היטלים ושונות, מתוכם 148 מיליונים בגין חובות ארנונה לעומת סך של כ-223 מיליוני ₪ ליום 31.12.2015, מתוכם כ-151 מיליוני ₪ בגין חובות ארנונה. במהלך שנת 2016 נגבו מסך החובות הישנים סך של כ-16 מיליוני ₪ בגין ארנונה.

יגאל שמעון: כן. עדי?

עדי ברמוחה: אני מניחה שזאת תשובתו של איל.

ניצה משה: כן.

עדי ברמוחה: אז אין לי שאלת המשך.

יגאל שמעון: תודה.

שאלתא של חברת המועצה הגברת עדי ברמוחה מיום ה-20 ליוני 2017

ניצה משה: או קיי, אני עוברת לשאלתא הבאה, שאלתא של חברת המועצה הגברת עדי ברמוחה מיום ה-20 ליוני. מה הוא גובה יתרת החוב של מכללת שערי משפט בחלוקה לשנים עד ה-31 לדצמבר 2016. יש פה, למכללה יש שתי כרטיסיות, שני נכסים, ויש לך, סך הכול יתרת החוב היא 12,149,419.

יגאל שמעון: גם זה התשובה של איל.

עדי ברמוחה: כן, אבל פה השאלה היא אליך או לראש העירייה שהוא עסוק כרגע.

יגאל שמעון: מה השאלה?

עדי ברמוחה: למה לא גובים מהם את הכסף? פשוט.

יגאל הררי: הם רוצים להגיע למצב,

עדי ברמוחה: אני לא שאלתי אותך. לא שאלתי אותך. אל תענה לי.

יגאל שמעון: כן, היועץ המשפטי בבקשה.

ירון סולברג: עדי, אני יכול להשיב על הדבר הזה?

עדי ברמוחה: כן. אם אתה עונה אז כן.

ירון סולברג: לא, אני לא יודע כמה אחרים בקיאים בזה. מבחינה עובדתית, אחד, הוגשה תביעה לגבי סיום החוב על ידי משרדי עורכי הדין, הוגשה, הוגשה תביעה על ידי משרד עורכי דין חיצוני שעושה את הגבייה של הארנונה עבור העירייה. זה נתון אחד. נתון שני רלוונטי הוא שיש הליכים משפטיים שהם לא הליכי גבייה אלא עתירה מינהלית שהוגשה על ידי עמותה, על ידי, סליחה, על ידי מכללת שערי משפט, לרבות בג"ץ שהיה בעבר וכן תלויה ועומדת עתירה נוספת לגבי מקור החיובים, הבסיס של החיובים בספרי העירייה וכן קיימים, כאשר ננקב בסכום של 12 מיליון ואני לא רוצה לומר בשם הגזבר, אבל הגזבר לדעתי צריך לתת או ראוי לתת פירוט נוסף בהמשך,

עדי ברמוחה: בדיוק.

ירון סולברג: מתייחס גם לחובות מאוד ישנים משנת 97, 8, 9, 2000,

עדי ברמוחה: יש פה. הוא נקב...

ירון סולברג: או קיי, אני אומר שגם לגביהם היה סוג של הסדר, כמדומני משנת 2009, וסגן ראש העירייה חתום עליו וכולי. זאת אומרת כרגע אני יכול לומר שמתגבשות הבנות עם מכללת שערי משפט בעקבות כך שהיו מחלוקות ויש ערערים של ארנונה גם תלויים ועומדים, אז מתגבשת ממש בימים האלה, בשבועות הקרובים, מתגבשות שורה של הסכמות. אני חושב שאנחנו ממילא נציג לכם את הכול באופן סדור ואז תוכלו לראות את התמונה המלאה כי כל תשובה שתינתן כרגע היא תהייה חלקית, או קיי? אז כדאי ורצוי במקרה הזה להניח את התמונה כולה בפניכם. אבל לשאלתך באופן ישיר מדוע לא גובים, אז כן הוגשה תביעה על מלוא הסכום, בסדר?

יגאל שמעון: טוב, תודה.

עדי ברמוחה: אני יכולה עותק ...

ירון סולברג: בטח.

חי אדיב: רק לידיעתך, כדי שנשלים את התמונה. המבט שלנו להוריד להם את הארנונה בדיוק ולהשוות את זה לרעננה ולכל הערים במדינה שיש להם מכללות ואוניברסיטאות. משום מה משרד הפנים תקוע עם זה. אנחנו גם אישרנו פה להוריד והם,

דובר: לא אישרנו.

אביבה גוטרמן: אישרנו.

חי אדיב: אישרנו באחת הקדנציות ואני כבר לא זוכר.

ירון סולברג: בין השנים 2007 ל-2012.

חי אדיב: ומשרד הפנים מתמהמה ולא יודע מה השיקולים שלו, ולכן הם הגישו תביעה.

עדי ברמוחה: בעצם האמירה שלך אין בעיה, השאלה מה אנחנו מקבלים. אם יש איזשהם יחסי גומלין,

חי אדיב: אנחנו,

ירון סולברג: אנחנו לא נותנים הנחה.

חי אדיב: אנחנו לא עושים הנחה. אנחנו רוצים להוריד את גובה הארנונה בדיוק כמו ערים אחרות שיש להן מכללה דומה.

עדי ברמוחה: להזכיר לך,

חי אדיב: בנתניה ובתל אביב ישלמו פחות אז גם אנחנו רוצים.

עדי ברמוחה: אז,

חי אדיב: זה כדי להיות תחרותיים כלכלית.

עדי ברמוחה: היות וציינת את זה אז אני אזכיר לך.

חי אדיב: כן.

עדי ברמוחה: בישיבת מועצה מן המניין היה על סדר היום מתן של 10 אחוז הנחה למכללת שערי משפט, אז אנחנו לא עושים מבצע, אבל אנחנו נותנים להם הנחה, השאלה מה אנחנו מקבלים בתמורה.

ירון סולברג: הוא לא נותן הנחה.

חנה גולן: הפחתה, לא הנחה.

ירון סולברג: לא נותנים וזה לא בא למועצת העיר.

חי אדיב: זה לא הנחה.

עדי ברמוחה: לא,

חי אדיב: זה לא הנחה.

עדי ברמוחה: ... זה היה רעיון

חי אדיב: זה לא הנחה.

יגאל הררי: לא, לא, זה היה אפשרות לתת,

חי אדיב: אבל זה לא הנחה.

(מדברים יחד)

חי אדיב: זה לעתיד, זה לא לעבר.

עדי ברמוחה: גם לעתיד.

(מדברים יחד)

ניצה משה: רבותי, רבותי זה לא דיון. רבותי זה לא דיון.

אביבה גוטרמן: כל עיר צריכה להתברך,

חי אדיב: כן.

אביבה גוטרמן: במקומות כאלה ולהגיד תודה שהם נמצאים.

יגאל הררי: לא, לא, לא,

אביבה גוטרמן: יש לה אופציה ללכת למקום אחר.

ניצה משה: רבותי, זה לא דיון.

חי אדיב: תודה רבה.

ניצה משה: אני עוברת לשאילתא הבאה.

חי אדיב: הלאה.

שאילתא של חבר המועצה מר נוח גור מה-21 ליוני 2017

ניצה משה: שאילתא של חבר המועצה מר נוח גור מה-21 ליוני. מזה תקופה ארוכה חווים תושבים בעיר בעיות קשות של פריצות, אלימות, איומי סכין, פריצות לבתים, פגיעה בבני נוער ברחובות ועוד. מקרי האלימות הללו הלכו וגברו עם תחילת חופשת הקיץ. אבקש לדעת מי הם הגורמים המבצעים סיורים מדי לילה בעיר, כמה ניידות ועובדים מוקצים לטובת סיורים אלה מדי לילה בכלל ובפרט בחופשת הקיץ. מענה – הנתונים אינם מדויקים. מדובר בחוליה אחת שלפני כארבעה שבועות ביצע שלוש פעמים שדידת טלפונים מבני נוער. המשטרה בשיתוף מחלקת הביטחון השקיעו מאמץ רב, גלוי/נסתר. החוליה נתפסה עוד באותו

השבוע. עיריית הוד השרון מחלקת ביטחון פיקוח עירוני ומשטרת ישראל נערכת כבכל שנה. לקראת הקיץ תוגברו ניידות, סיורים ברחבי העיר והוצבו שומרים במוקדי פעילות בשעות הלילה. כל זאת בנוסף למערך המצלמות הפרושות בעיר. אני תמה תמיד איפה היה, באיזה שיעור ביסודי, מי שעונה על התשובות פה בקטע של ללמוד איך עונים על שאלה שנשאלה. שאלתי שאלה מאוד מאוד פשוטה וקיבלתי תשובה לא קשורה. כשאומרים הנתונים אינם מדויקים, אז אני אומר שוב, הנתונים אינם מדויקים בתשובה. יש פה תקופה ארוכה שבה פורצים לבתים והיו אירועים אלימים קשים בחודש האחרון. אין פה מחלוקת וגם בוא נאמר זה יכול לקרות בכל עיר. לא התייחסתי עכשיו לכמות אלא לתחושת הביטחון של התושבים פה. שאלתי שאלה מאוד פשוטה, כמה ניידות או עובדים מוקצים לטובת סיורים אלה מדי לילה. זה מה שאני שואל גם עכשיו. זו השאלה השנייה שלי. אני מבקש לדעת מה מוקצה. לא עכשיו סיפורים מה עשיתם, מחלקת ביטחון וחוליה שנתפסה. היא לא נתפסה על ידכם, היא נתפסה על ידי המשטרה. בבקשה לענות על השאלה.

נוה גור:

יגאל שמעון: בוא תענה בבקשה.

חי אדיב: בוא נועם.

נוה גור: אני מבקש לדעת נועם מי הגורמים המבצעים סיורים מדי לילה. אני אחזור על השאלה שיהיה ברור.

נועם בן יהודה: לא, לא צריך.

נוה גור: לא, לא נורא, תרשה לי, שיהיה ברור. כי התשובה הזאת נשאלה ולא ניתנה תשובה. מי הם הגורמים המבצעים סיורים מדי לילה בעיר, כמה ניידות או עובדים מוקצים לטובת סיורים? זה צריך להיות פה מספר. לא צריך להיות פה,

נועם בן יהודה: טוב, קודם כל החוליה נתפסה גם בסיוע העירייה. זה התחיל מהמצלמות העירוניות, החוליה, (מתיישב) ערב טוב, קודם כל החוליה שנתפסה היא נתפסה, התחיל במצלמות העירוניות שזיהו את הרכב ומשם זה התגלגל ובוצע מעצר אחרי שלושה ימים. זה כן היה בשיתוף העירייה ובשיתוף שלנו. כל ערב מופעלות בהוד השרון בין 4 ל-5 ניידות, משעה שמונה בערב עד השעה שלוש לפנות בוקר. ועד השעה שבע בין, 3 ל-4 ניידות, אנחנו בשלוש כבר מורידים את הכמות.

נוה גור: שוב פעם, שוב פעם, 4-5 ניידות כל ערב מתתי?

נועם בן יהודה: בין שמונה בערב,

נוה גור: כן.

נועם בן יהודה: לשלוש לפנות בוקר 4 או 5 ניידות ועד שבע 3 או 4. זאת אומרת יש הורדה של

ניידת בשלוש לפנות בוקר. כל לילה יש 3 שומרים בפארקים.

נוה גור: 3 שומרים באיזה פארקים?

נועם בן יהודה: כל לילה יש 3 שומרים, בדרך כלל זה בשחר .. ומגדיאל, בדרך כלל.

נוה גור: מסתובבים בין כולם.

נועם בן יהודה: נכון. אנחנו מניידים אותם לפי הצורך. לפעמים זה בצנחנים, לפעמים זה

בשומר, בנווה הדר, זה משתנה לפי הצרכים. זהו. תגבורת מערך המצלמות

העירוניות לקראת הקיץ בארבע העונות, פארק כל הילדים התקנו מצלמות לפני

חודש, בפארק הפקאן, בגן הפקאן יש לנו מצלמות. זה בגדול.

נוה גור: או קיי, אז נועם תודה על התשובה הרצינית. ושלא ישתמע, אין פה, לא חולק פה

ציון שלילי או חיובי.

משה חנוכה: כן.

נוה גור: לא חולק פה ציון שלילי או חיובי. אולי חנוכה שמע משהו אחר. לא חולק. רק רצינו

לדעת מה קורה כי אני חושב שבסופו של דבר תחושת ביטחון היא תוצר של כל

מיני דברים, בין היתר לדעת מה עושה הרשות המקומית בעניין. תודה.

חי אדיב: רק חייבים להעיר פה הערה. אני רוצה, זה חייב להיות גם לפרוטוקול.

נוה גור: כן.

חי אדיב: אחד, אחריות על הביטחון מ-א' ועד ת' באחריות ממשלת, משטרת ישראל. גם

במקרה הזה של האירוע היה שיתוף פעולה מדהים. יש אחריות גם על השר

לביטחון פנים להשלים פה שיטור קהילתי. עיריית הוד השרון עשתה הכול כדי

להכין את ה... כל אנשי הביטחון מוכנים לעריכה הזאת ואני ביחד עם הסיוע של

מחזיק תיק הביטחון, ללחוץ. אני מזמן את כל חברי המועצה פה ללחוץ על השר

לביטחון פנים שהבטיחו כבר שנה או שנתיים לתת וכל שנה דוחים את זה בעוד

שנה. שלחתי מכתב לשר, הוא נתן לי תשובה עניינית ואני מצפה שבאמת השנה

ישלים את השיטור הקהילתי. המשמעות היא של תוספת של בין 10 ל-20

שוטרים נוספים, שיהיו פה שוטרים, לא אזרחים, לא ביטחון עירוני במימון עירוני

אלא שוטרים. בכפר סבא כפר עשו את זה משיקולים כאלה ואחרים כי זה קרוב

לגבול. רעננה עשו את זה משיקולים כאלה ואחרים. הפער נשלם פה. נבחן התוצאה, הנתונים בהוד השרון עם כל התחושה של כל פעם לראות במקום אחר וזה לא נעים, דיברתי גם עם אנשים שחוו את החוויה הזאת, לא נעים, אבל מבחינת העובדות והנתונים אנחנו ברמה יחסית פחות אירועים יחסית לערים שמסביבנו.

נוה גור: אבל אל תגיד ש,

חי אדיב: זה לא מרגיע אותי.

נוה גור: אל תגיד אבל שאתה מסיר אחריות כי אתה לא וזה בסדר.

חי אדיב: לא.

נוה גור: אתה אומר שהאחריות של המשטרה, זה לא מדויק. האחריות גם שלך. אם אין לך אחריות אל תשלח בכלל שוטרים.

חי אדיב: אני לוקח אחריות. כל החיים שלי לקחתי אחריות ואמשיך לקחת אחריות.

נוה גור: מצוין.

חי אדיב: בואו נשים את הדברים בפרופורציה.

נוה גור: בסדר. יש לך אחריות לכל דבר שקורה בעיר שלך, גם אם זה משרדי ממשלה.

חי אדיב: חשוב מאוד. לא, השאלה שלך היא במקום, אבל חשוב מאוד שגם נבחר ציבור

ישאלו שאלות את השר לביטחון פנים ולפעמים גם את משטרת ישראל, כמו

שעשו כמה נבחר ציבור באיזה הפגנה מטומטמת שהייתה באיזה מקום פה בעיר.

חי אדיב: אם אתה רוצה שאנחנו נפנה משהו לשר, תגיד לי, אני אפנה כל מכתב שתמצא,

אני אפנה, בשמחה רבה.

ניצה משה: רבותי,

חי אדיב: תודה רבה.

שאלתא של חבר המועצה מר נוה גור מה-21 ביוני 2017

ניצה משה: שאלתא של חבר המועצה, מספר 6, שאלתא של חבר המועצה מר נוה גור מה-

21 ביוני. לאחרונה נודע כי עיריית הוד השרון מבצעת בדיקות קרינת Wifi בבתי

הספר בשעה שהיא הצהירה כי אין היום Wifi בבתי הספר בעיר. אבקש לדעת מי

החברה שביצעה ומבצעת את הבדיקות בשלושת החודשים האחרונים בבתי

הספר. מענה - כפי שצוין ופורט בעבר, ב-9 בתי ספר בעיר פועל אינטרנט אלחוטי

מנוהל בהתאם להוראות חוזר מנכ"ל משרד החינוך. החברת המבצעת את בדיקות קרינה Wifi היא חברת גלית, החברה לאיכות הסביבה בע"מ. סבב הבדיקות הנוכחי התקיים ב-7 בתי ספר לקראת סיום שנת הלימודים ויושלם עם בדיקתם של 2 בתי הספר הנוספים בתחילת שנת הלימודים החדשה. תוצאות הבדיקות יפורסמו באתר העירוני.

נוה גור: טוב, אז א' תודה על התשובה. ב', יגאל אני מפנה אם אתה רוצה את התשובה אליך, אתה רשאי לענות או לא, אבל אני רוצה להקריא לך התקיימה פה בישיבה ב-26 לספטמבר 2016 עם מומחים רבים ואתה זה שניהל את הישיבה הזאת, יחד עם הנהגת ההורים, עם חברי מועצה, ובהודעת הסיכום שלך אתה אמרת כך: בשלב הראשון ליישם ולהקפיד על מרחק של 1 מטרים לפחות בין התלמידים בשימוש בטאבלטים עם Wifi, על פי המלצות פרופסור סטיליאן גלבר, ובשלב השני להקים צוות שידון ויגיע עם המלצות בנושא. אז קודם כל למיטב ידיעתי נכון לרגע זה, משנת 2016, מספטמבר, כמעט שנה חלפה, לא התקיים, לא הוקם צוות כזה והדבר נותר כמו עוד ועדה במדינת ישראל שלא עושה שום דבר. השאלה השנייה, והשאלה שאני שואל אותך,

ניצה משה: לא עוד שאלה אחת נוה. שאלה אחת, בבקשה.

נוה גור: עכשיו אני אומר מה היא השאלה השנייה. השאלה השנייה שלי יגאל,

יגאל שמעון: כן.

נוה גור: לטובת, לטובת מה מבוצעות בדיקת ה-Wifi, בדיקות ה-Wifi שעה שנמסר שכרגע אין בכלל Wifi בבתי הספר. אז תסביר לי בבקשה.

חי אדיב: מי אמר?

נוה גור: אתם בתצהירים, באמירות, בבתי המשפט. תסביר לי למה יש?

(מדברים יחד)

חנה גולן: הוא מנוהל.

נוה גור: מה זאת אומרת מנוהל? אני לא מכיר Wifi מנוהל. אפילו ה-Wifi לא יודע שהוא מנוהל.

יגאל שמעון: בבקשה.

נוה גור: אם הייתי פוגש Wifi ושואל אותו תגיד לי אתה מנוהל, הוא לא היה יודע על מה אתה מדבר.

מדברים יחד

חי אדיב: שכולם יראו אותך, בואי.

יפה עזרא: אין מה לראות, הכול בסדר.

חי אדיב: או קיי.

יפה עזרא: לי לא זכור שמישהו טען שה-Wifi, שאין Wifi בבתי הספר. אנחנו חזרנו ופירטנו את בתי הספר שכן קיים בהם Wifi. מדובר ב-9 בתי ספר. 3 מהם עוד מ-2011 והיתר בהמשך. Wifi מנהל פירושו שכאשר הילדים עובדים הוא פועל, וכאשר אינם עובדים הוא נכבה, הוא כבוי ולא עובד. הבדיקות בוצעו על ידי חברת גלית. התוצאות משביעות רצון. אין שום בעיה על פי הבדיקות באמות המידה של החברה וזאת תמונת המצב.

מאיר חלואני: הפלאפונים ... מפעילים את ה-Wifi?

ניצה משה: סליחה,

יפה עזרא: הילדים לא משתמשים בטלפונים סלולריים בתוך בית ספר.

יגאל שמעון: טוב.

ניצה משה: תודה.

יגאל שמעון: תודה יפה.

ניצה משה: אני עוברת לשאילתא הבאה. שאילתא של חבר המועצה,

נוה גור: יגאל, רק הערת ביניים, מומלץ לקיים את ה, לקדם את נושא הוועדה הזאת בדחיפות. תודה.

שאילתא של חבר המועצה מר מאיר חלואני מה-21 ליוני 2017

ניצה משה: שאילתא של חבר המועצה מר מאיר חלואני מה-21 ליוני. תושב העיר אשר רכש תו חנייה כנדרש והתו לא הודבק על החלון או בטעות נפל מחלון, אבקש לדעת האם העירייה באמצעות פקחיה משיטה עליו קנס בגין חנייה ללא תו חנייה באזורים המותרים לחנייה. המענה – לא. תו חנייה מתועד ומשודר ישירות למסופוני הפקחים. עם תו החנייה של התושב בתוקף והוא חונה באזור המותר לחנייה, המסופון מתריע על כך ואוטומטית חוסם את האפשרות לתת דו"ח.

מאיר חלואני: אפשר לשאול?

ניצה משה: כן.

יגאל שמעון: בטח.

מאיר חלואני: יופי. אם ככה אני שמח שזו התשובה, רק אני לא מבין למה אי אפשר להירשם באינטרנט כמו שעושים את זה בשביל התו עצמו ולא להנפיק תו, אלא להיקרא תושב במערכת ולא לשלם 28 שקלים ומעבר לזה, עוד היה חסר שתעודת הפטירה של אמא שלי, הייתי צריך לצלם ולשלוח בשביל לקבל את התו הזה, ויותר מהכול גם אחרי שכבר גמרתי לשלם אותו, אחרי חודש בדקתי מה קורה אתו אז אמרו לי אה, עשית את זה מהטלפון הסלולרי, זה לא טוב, תעשה את זה מהמחשב הנייח שלך. אז מה קורה? אפשר לוותר על זה ואפשר שזה יהיה אינטרנטי?

חי אדיב: ולמי שאין מחשב?

מאיר חלואני: מה? ולמי שאין מחשב? שילך רגע ל, אין לו מחשב ויש לו אוטו, זה מעולה.

חי אדיב: יש גם כאלה.

מאיר חלואני: אז שילך לאגף החנייה וישאלו אותו. כמו שאתם יודעים לזהות את משלמי הארנונה למיניהם, תדעו מי התושב בעיר ואיפה הוא גר.

יגאל שמעון: קודם כל אני רוצה לעדכן אותך שאנחנו כבר דנים בזה מספר חודשים, איך אנחנו משפרים,

נוה גור: יש ועדה בעניין הזה בטח.

(מדברים יחד)

מאיר חלואני: חבר'ה, חבר'ה רק רגע, אני רוצה לשמוע. אני מקשיב.

נדב דואני: לא נפריע למאיר.

יגאל שמעון: אתם מפריעים למאיר.

נדב דואני: אנחנו מפריעים לך.

יגאל שמעון: לא. מאיר תראה, אכן אנחנו רוצים לתקן בחוק העזר גם את הנושא של תוויה חנייה, גם את הנושא הזה של הפטורים. אני אין לי בעיה לשתף אותך. אני אשמח אם תבוא וביחד נמליץ המלצות כי המלצנו כבר את ההמלצות שאנחנו יושבים עליהם מול שינוי חוק העזר. אני מאמין שבשבועות הקרובים אנחנו כבר נפיץ אותם. אז בוא, אם יש לך עוד רעיונות, אני אשמח לשמוע ממך, להפיץ את זה, נעביר את זה לצוות המקצועי ואחרי שנקבל את התוצאות,

יגאל הררי: זה שאלה פשוטה יגאל, למה אי אפשר דרך האינטרנט ולחסוך את ההגעה. היום כל העולם ...

יגאל שמעון: אתה צודק,

יגאל הררי: שהיום כבר לא חייב פקס.

יגאל שמעון: אתה צודק, כדי לפשט את זה,

ניצה משה: רגע, רגע, אבל אלה פה והיא רוצה להגיד.

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: רגע,

יגאל שמעון: בסדר.

ניצה משה: רגע, רגע,

אביבה גוטרמן: יש שיפורים שבהחלט צריך לעשות אותם.

ניצה משה: רבותי, תנו להשיב, תנו להשיב. תנו לאלה להשיב.

אלה בן אדרת: ערב טוב. מי שלא מכיר אני אלה מנהלת רשות החנייה. לשאלתך כן,

אפשר להנפיק את החנייה דרך אתר האינטרנט. כנראה שבמקרה שלך הייתה

תקלה בתשלום התו דרך הסלולרי, לפעמים, לפעמים יש את התקלה הזו, אנחנו

מטפלים בה, אבל בהחלט אפשר להשלים את התהליך. תו חנייה עולה 28 שקלים

מאחר ויש עלויות לתו החנייה כמו עובד, כמו אתר האינטרנט, הוא עולה לנו גם כן

כסף, כמו המדבקה עצמה שהיא נמצאת בתוך חוק העזר העירוני וחובה להדביק

אותה, היא גם כן עולה. יש עלויות להנפקת תו חנייה.

מאיר חלואני: מה שאני שאלתי,

אלה בן אדרת: עכשיו בדיוק דנים לגבי גם עלויות, הנפקת תו החנייה וגם לגבי שינוי חוק

העזר בנושא חנייה ויתקבלו החלטות.

מאיר חלואני: כל מה ששאלתי מדוע צריך תו חנייה וכתבתם שאם אין תו חנייה לתושב, אז

הוא לא מקבל קנס כי הוא נמצא באיזשהו מאגר, אז למה שהוא לא יופיע במאגר

באופן קבוע כתושב העיר?

(מדברים יחד)

מאיר חלואני: ואיך פנגו יודע תושב העיר כתוב.

יואב רוזן: הוא צריך להיכנס,

מאיר חלואני: המערכת יודעת יואב. יואב, יואב אתה יכול להירשם במערכת.

יואב רוזן: הוא רואה רכב,

מאיר חלואני: לא.

(מדברים יחד)

נדב דואני: הם משלמים, זה לא בחינם, ולכן זה לא עוזר, הוא חייב לבדוק.

(מדברים יחד)

נדב דואני: הוא חייב להיכנס. איך הוא יודע שהוא שילם?

יגאל שמעון: יש לו תו.

נדב דואני: איך הוא יודע שהוא שילם? תו חנייה זה לא עדות לזה שהוא שילם.

יגאל שמעון: יש לו מדבקה,

נדב דואני: שמה היא?

מאיר חלואני: ירון, ירון, זה רק מוכיח לך שזה חשוב. השיח מוכיח לך שזה חשוב.

ניצה משה: טוב, חבר'ה,

יגאל שמעון: זה לא דיון.

ניצה משה: לא דיון.

יגאל שמעון: מאיר, אני אזמין אותך, אני אשמח.

מאיר חלואני: קודם כל אני שמח שזו התשובה, זאת אומרת לא דופקים את התושבים

במירכאות, זה אחד. שתיים, אני אגיד לך תיכף למה במירכאות. שתיים,

(מדברים יחד)

ניצה משה: יואב ויגאל,

מאיר חלואני: זו אומנם, זו אומנם תהייה שאלה שנייה אבל אני, אני מודה ומעריך על

התשובה, היא תשובה נכונה וטובה.

חי אדיב: או קיי.

מאיר חלואני: כל הכבוד על התשובה. רק אני חושב שאפשר לוותר על התו הזה שעולה כסף.

יגאל שמעון: בסדר, זה כבר לא,

מאיר חלואני: רגע, רגע, עוד מילה, עוד מילה, הקשבתי לך בקשב רב. ואפשר לעשות את זה

אולי ברמה של איש תפעול עירוני ולא חברה חיצונית שמחפשים אותה ומספרת

סיפורים, זה הכול.

ניצה משה: או קיי.

יגאל שמעון: תודה.

ניצה משה: תודה.

אלה בן אדרת: תו החנייה הוא חלק מחוק העזר, אז אי אפשר לוותר על המדבקה,

מאיר חלואני: או ק"י.

אלה בן אדרת: הגשתי המלצה לחברי הוועדה כדי באמת לוותר על המדבקה הזאת כי באמת אין בה צורך.

מאיר חלואני: הערת אגב,

חי אדיב: תודה אלה.

מאיר חלואני: על המדבקה לא כתוב שיש תוקף והתוקף נגמר. לא כתוב.

חי אדיב: תודה אלה.

יגאל שמעון: תודה.

ניצה משה: אלה, את משוחררת.

מאיר חלואני: תודה.

שאלתא של חבר המועצה מר מאיר חלואני מה-21 ליוני 2017

ניצה משה: אני עוברת לשאלתא האחרונה, שאלתא של חבר המועצה מר מאיר חלואני מה-21 ליוני. מה הן הפעולות וההשקעות בתחום פיתוח התשתיות בשכונת שרת אשר עיריית הוד השרון ביצעה במהלך הקדנציה האחרונה 2014, 2017 או מתכננת לבצע עד סוף 2018. מענה – מדובר בשכונה ותיקה שהוקמה על ידי חברת עמידר ולמרות שהשטחים הציבוריים אמורים להיות מתוחזקים על ידי החברה והדיירים, העירייה היא זאת שמטפלת ומתחזקת אותם. תכנון ועבודות פיתוח – אגף תשתיות החל בתכנון רחוב שרת עד להתחברות לכביש 4. לשם כך נבחר מנהל פרויקט, נבחרו מתכננים. היקף עבודות התכנון כ-1 מיליון ₪. התכנון נעשה בשיתוף המועצה האזורית דרום השרון ואמור להסתיים בשנת 2018. העבודות המתוכננות לפיתוח כוללות שינוי בתוואי הדרך, סלילת שבילי אופניים, כביש, מדרכות, מפרצי חנייה, הסדרת נגישות, החלפת תשתיות חשמל, החלפת עמודי התאורה, והחלפת התאורה לתאורת לד. עבודות פיתוח שתוכננו ל-2018 - התקנת פח טמון נוסף בחלקה הדרומי של השכונה ברחוב שטיין, עבודות סליחה תאורה, גיבון וכולי. עבודות שבוצעו במהלך 2016-17 – בקטע מצומת משאבים שרת בוצעו עבודות לשיקום תשתיות חשמל, החלפת עמודי חשמל בעמודים חדשים, החלפת גופי התאורה לגופי תאורה לד, הסדרת נגישות לשטח הציבורי הפתוח, הסדרת חנייה, תיקון גדר במועדון, תיקוני ריצוף במדרכות, התקנת מאחזי יד, מעקות על המדרגות המובילות לבנייה הציבורית, החלפה ותוספת

מתקני רחוב. העלות כאן הייתה 1.724 מיליון ₪. בנוסף בגיוון שיקום הגינה הציבורי, הותקן משטח גומי, הוחלפו מתקני משחק, מערכת השקיה וצמחייה.

יגאל שמעון: כן, בבקשה מאיר.

מאיר חלואני: האמת היא ש, מי ענה את התשובה הזו?

ניצה משה: מספר אגפים ביחד.

מאיר חלואני: אני מציע לכם, אני מוותר על השאלה, שתצאו לסיור יחד איתי ואני אראה לכם ש-90 אחוז מזה לא קרה בין 16 ל-17. זו בושה וחרפה מי שכתב את זה. כל המדרכות שם עקומות, מכולות זבל גולשות ברמה שבלתי הגיוני, תאורה אולי החלפתם את הלידים, זה ממש מעניין אותם את האנשים שם, וזה מתחת לכל ביקורת. מי שענה את זה, שיתבייש.

יגאל שמעון: מאיר, אני אשמח, אני אשמח שתבוא ביחד איתי עם המנהלים, אני אשמח שתבוא.

מאיר חלואני: בבקשה, תזמן אותי.

יגאל שמעון: בבקשה.

מאיר חלואני: תודה.

יגאל שמעון: אני אסייר איתך, תודה.

ניצה משה: או קי, בזה סיימנו.

סעיף ב' - בקשת חברי מועצה לכינוס ישיבה על סדר ההצעות המפורטות להלן:

1. הצעת החלטה: עיריית הוד השרון תעצור כל תהליך של העברת הצהרונים לניהול

תחת חברת "מוסדות", ותעבירם תחת ניהול עצמי של בתי הספר

ניצה משה: אנחנו עוברים לסעיף ב' בסדר היום.

מאיר חלואני: בושה וחרפה.

ניצה משה: בקשת חברי מועצה לכינוס ישיבה על ההצעות המפורטות. הצעת החלטה עיריית הוד השרון תעצור כל תהליך של העברת הצהרונים לניהול תחת חברת "מוסדות", ותעבירם תחת ניהול עצמי של בתי הספר.

יגאל שמעון: טוב, זאת הצעת החלטה שביקשתם לזמן. אני חושב שהיא כבר לא רלוונטית.

נדב דואני: למה?

יגאל שמעון: כי, אתה רוצה,

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: חברים, חברים,

אביבה גוטרמן: יגאל, שתי ההצעות האלה הן לא רלוונטיות.

יגאל שמעון: נכון, זה מה שאני אמרתי. אין טעם לדון. חברים,

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: הם עוברים מהעירייה.

נדב דואני: אפשר לדעת מה עמד מאחורי המהלך ומה קרה ולמה זה נעצר בסוף?

יגאל שמעון: לא, זאת הצעת החלטה.

(מדברים יחד)

נדב דואני: משה, משה, זה באמת חשוב.

חי אדיב: למה אתה לא מקריא את זה?

יגאל שמעון: חי, זה הצעת החלטה. צריך לקיים דיון.

אביבה גוטרמן: הם עברו לעירייה. אני פשוט יודעת שהם הועברו.

יגאל שמעון: זה הצעה לסדר

אביבה גוטרמן: חבר'ה,

ירון סולברג: זה הצעה לסדר?

נדב דואני: לא, יש פה דיון.

ניצה משה: זה לא הצעה לסדר. זה בקשה לדיון.

אביבה גוטרמן: חבר'ה, הם חזרו כי הכסף, הסבסוד,

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: רגע חיים, הסבסוד של המדינה לצהרונים האלה,

יגאל שמעון: אז אביבה,

אביבה גוטרמן: ניתנים רק לעירייה, ומאחר ולא הייתה ברירה, אז זה חזר לעירייה. זה חזר.

יגאל שמעון: אביבה,

נדב דואני: רגע, זה הצעה לסדר של חברי מועצת העיר. אני רוצה לשמוע הסבר.

יגאל שמעון: אני מבקש שלא לדון בהצעה.

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: חבל על הזמן.

נדב דואני: יש לנו זמן לדבר על זה.

ירון סולברג: רק דקה יגאל. זה לא עניין, רק תקנון רגע. זה לא הצעה לסדר.

יגאל שמעון: בדיוק.

ירון סולברג: 5 דקות להגיד כך ואחרי זה להסיר מסדר והצבעה. יגאל, זה לא המצב, לכן אין מה לבקש להסיר. זה כינוס לפי שלישי, מכיוון שלא כונסה אז נאמר שזה יהיה הנושא הראשון בסדר היום, ולכן זה מופיע כנושא ראשון על סדר היום.

נדב דואני: ולכן יש דיון.

ירון סולברג: הנושאים, ולכן יש דיון.

נדב דואני: נכון.

ירון סולברג: ולכן אם אתם רוצים לקיים דיון, אתם יכולים לקיים על זה דיון.

יגאל שמעון: אז אני אומר.

נדב דואני: בסדר, רוצים.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: בסדר, אני אומר לכם שיש דיון, אתם אומרים לא, אין דיון.

חי אדיב: אני אתן הערה ואחרי זה תחליטו מה שאתם רוצים.

יגאל שמעון: אביבה, אין טעם.

אביבה גוטרמן: רגע, תן לי לדבר.

חי אדיב: שנייה רגע,

אביבה גוטרמן: אני אגיד את דעתי.

חי אדיב: שנייה רגע.

אביבה גוטרמן: וזהו, מה, אם צריך דיון אז,

חי אדיב: אני אשמח מאוד לעשות דיון. שתיים, יש נושאים שנבחרו הציבור לא יכולים להתעסק עם זה, זה נושא מקצועי באחריות מלאה של הנהלת העירייה. זה לא משנה איזה החלטה נקבל, היא לא רלוונטית, נקודה. כדאי שנהייה ברורים. יש גבול מה תפקידם של חברי המועצה ומה תפקידם של הנהלת העירייה. בלי קשר, לעדכן, נשמח מאוד לעדכן אתכם. המנכ"לית יכולה לעדכן אתכם מה בדיוק קורה, לא בגלל בקשתכם, סליחה, אני לא עושה לכם דווקא,

אביבה גוטרמן: נכון.

חי אדיב: אלא בגלל ההחלטה של מדינת ישראל,

אביבה גוטרמן: נכון.

חי אדיב: לשינויים וקיצוצים וסיוע כזה או אחר, אנחנו נמצאים פה בהליך אחר לגמרי לכן הדיון הזה לא רלוונטי אבל אני אשמח מאוד לעשות דיון. אני מציע שאולי המנכ"לית, אם יש לכם עוד שאלות,

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: בגלל זה, אני אגיד כמה מילים. אני ביקשתי אז בזמנו את ה, הגשנו את ההצעה הזאת, כי אתם יודעים בדיוק מה קרה עם כל הנושא של הצהרונים, על הביקורת הגדולה של ההורים ופתאום אמרו גם הצהרונים של בתי הספר שהיו בהנהלתה של יהודית קידרון עוברים ל"מוסדות" וכאן קמה צעקה הרבה יותר גדולה ובצדק רב, למה? כי אם יש טענה על חברת "מוסדות" בנושא שהם מטפלים בו, אז מה, מוסיפים להם עוד צהרונים ש, כדי מה? כדי לתת עוד מקום כדי שיטופל לא לשביעות רצון ציבור ההורים בואו נגיד? אבל מה קרה בינתיים? קרה דבר בעיניי טוב.

חיים שאבי: נס, נס,

אביבה גוטרמן: לא נס, קרה דבר שהיה צריך,

חי אדיב: צריך להגיד תודה ל,

אביבה גוטרמן: חבר'ה, חבל לבזבז אפילו זמן אני אומרת כי אתם מאלצים לדבר. מה שקרה, המדינה אמרה,

עדי ברמוחה: אז אל תדברי.

אביבה גוטרמן: כסף מסבסוד לא יעבור לשום גוף חוץ מלעירייה שמנהלת אותם, ולכן אין ברירה, חייבים הצהרונים להיות תחת הגוף הזה,

עדי ברמוחה: זה מצוין.

אביבה גוטרמן: מצוין.

עדי ברמוחה: יופי.

אביבה גוטרמן: אז קיבלנו תשובה.

עדי ברמוחה: אבל רגע,

אביבה גוטרמן: לא נכון, כן נכון, זה עבר ולכן נראה לי,

חי אדיב: לא רלוונטי.

אביבה גוטרמן: אם לא היה היינו מדברים.

חי אדיב: או קי",

עדי ברמוחה: אבל יש עדיין מה לדבר אביבה.

אביבה גוטרמן: אבל לפחות מה שאני יכולה כן להגיד, חי וזה לך, זה נפתר, אבל כדאי להיות קשובים יותר ואני יודעת שאתה מסתכל ואתה יודע ומגיעים אליך הקולות של העם מה שנקרא,

עדי ברמוחה: העם,

אביבה גוטרמן: כן להתייחס לקולות. במקרה הזה פתרו לך מלמעלה את הבעיה. אבל חי, כן, אתה יכול לצחוק, אבל פתרו לך, בסדר, גם אפשר להגיד את זה, אבל תכלס סתם זה היה מיותר ויכולת להקשיב וכל זה היה סתם הזעם וזה היה מיותר.

יגאל שמעון: זה לא קשור.

אביבה גוטרמן: בקיצור, זה היה מיותר.

חי אדיב: או ק"י.

אביבה גוטרמן: אז אני שמחה שזה סודר.

חי אדיב: או ק"י.

אביבה גוטרמן: אתם רוצים להמשיך לדבר עכשיו.

חי אדיב: הלאה.

נדב דואני: את רוצה?

חי אדיב: מישהו רוצה עוד להתייחס?

עדי ברמוחה: כן, כן, אני אשמח להתייחס.

חי אדיב: כן.

נדב דואני: גם אני.

עדי ברמוחה: קודם כל אני מברכת שאנחנו מקיימים סוף סוף את הישיבה שלא מן המניין שנדחתה והיא לא הייתה, והיא לא לפי הנהלים. היא הייתה צריכה להיות כבר לפני חודש פלוס. כשאנחנו מגישים, אני רק מחדדת את הנהלים ואני אשמח ירון, תתקן אותי אם אני טועה, מהרגע שאנחנו מבקשים, מגישים בקשה לכינוס ישיבת מועצה שלא מן המניין, היא אמורה להתכנס תוך 7 ימים, והיה ויש ישיבת מועצה מן המניין מתוכננת, אז אפשר לדחות את זה לשבועיים, אבל לא לחודש פלוס. לא תקין, לא נכון, וחבל שאין מי שאוכף את העניין הזה כאן.

מאיר חלואני: גם לא ראוי.

עדי ברמוחה: נכון, לא ראוי. זה זלזול בנו. זה זלזול. ונכון, נבחר הציבור פה יושבים ומעלים הצעות לסדר. אני, אני מדברת על עצמי, אני משמשת פה של אנשים ותושבים ואם הם מגיעים אלי או אל אביבה תושבים מתוסכלים על התפעול של הצהרונים, מבחינתי להציף את זה למעלה. זה שאתם קיבלתם הנחיה ועכשיו העניין נפתר, תודה רבה באמת, אחרת זה לא היה נפתר. אבל חבל מאוד שאנחנו מגיעים למצבים האלה. בזה סיימתי.

יגאל שמעון: תודה עדי.

נדב דואני: טוב, אז אני מבין שהמציאות כבר השתנתה ועכשיו העירייה לקחה את זה חזרה לידיים שלה וחברת "מוסדות" עושה הרבה פעילות בעיר ויש לה גם זכויות, יש גם דברים טובים שהיא עושה ולפעמים אני לא מבין,

עדי ברמוחה: מה בדיוק?

נדב דואני: לא מבין החלטות מסוימות. אני יכול לתת דוגמה. כשיש מפעיל שפעל בבתי הספר בשם דוד ביטון שכולם מכירים אותו, לדעתי בשניים או שלושה בתי ספר, שעשה עבודה מצוינת, מעולה, הילדים מרוצים, ההורים מרוצים, אני חושב שהנהלת בית הספר מרוצה, באמת, אני לא חושב, אני לא חושב שאתה צודק. היא מכירה אותו שנים.

אביבה גוטרמן: עם זה אני מסכימה לחלוטין.

(מדברים יחד)

נדב דואני: רגע, רגע, רגע, תן לי שנייה משה. משה, תן לי שנייה. עכשיו, באמת עשה עבודה נפלאה וטובה וגם לצערי נדירה במחוזותינו והבנות שלי השתמשו בשנה שעברה בשירותי הצהרון ולא היה להיט כזה גדול. אני מנסה להבין למה מלחמות העולם שמתחוללות פה בתוך העירייה, גורמות גם לדברים טובים להיהרס בסופו של דבר? אז אם החלטתם שחברת "מוסדות" לא תנהל את זה, כי הממשלה החליטה את הסבסוד להעניק דרך העירייה, קחו מפעיל כזה טוב, הוא לא האישי אגב, הוא באמת לא הסיפור, אני מבין שהיה פה איזשהו ניסיון לקחת שלושה מפעילים, לאפשר לבית הספר במסגרת הניהול העצמי לבחור מפעיל, יכול להיות שאחד היה מקבל את הכול, אחד היה מקבל אולי רק אחד, לא יודע. זה היה אמור להיות, אמור להיות פה איזה דינמיות, דינמיקה טובה. תדעו לשלב בין הדברים. למה גם דברים טובים בסופו של יום לא יכולים להמשיך בעיר הזאת? אני מודה שלי זה

מפריע. אני מודה שזה מטריד אותי. אני מודה שמסע הצלב שהתנהל פה לפני כן מכל מיני כיוונים הוא, טובת הילדים לא הייתה לנגד האנשים שניהלו את מסע הצלב הזה. אני לא מדבר חס וחלילה על אנשים שיושבים פה בשולחן וזה חבל, כי בסוף אנחנו צריכים צהרונים טובים. אני זוכר שהיה איזה חבר מועצה בקדנציה הקודמת, אמר זה בייביסיטר. לא, זה לא בייביסיטר. זה שירות חינוכי שצריך להיות איכותי וצריך להיות טוב וצריך להיות ברמה הכי גבוהה. ואם כבר זה קיים, אז למה להרוס את זה. אני מודה שזה כבר לא ברור לי. אגב, זה לא מאוחר מדי, לדעתי, למצוא את הדרך להביא את הצהרון הטוב ביותר להוד השרון ולילדים שלנו.

יגאל שמעון: אביבה, את רוצה להשיב?

נוה גור: רגע, אני גם רוצה.

נדב דואני: מה זה להשיב? הנה, היא אמרה לך שהיא .., מה זה להשיב?

(מדברים יחד)

נדב דואני: בסדר, יש פה חברי, תקשיב, חיים, חיים באופוזיציה אנחנו נותנים גיבוי אחד לשני כדי להעלות נושאים לסדר היום. לא תמיד צריך להסכים על אותו הדבר.

חי אדיב: אני אגיד.

יגאל שמעון: טוב.

נוה גור: אני גם, משהו בקצרה.

נדב דואני: הייתה לי הסתייגות בסעיף הזה.

נוה גור: אני מבקש, אני לא רוצה להתייחס, אני רוצה במסגרת, במסגרת ההתייחסות שלכם, אני אשמח לקבל שתי התייחסויות. אחת ממך אדוני היועץ המשפטי, לפשר כל ה, בהמשך למה שנאמר פה, לפשר המותר והאסור בביטול וניהול ודחיית ישיבות שעתיים לפני שוב ושוב ושוב, אני מבקש להגדיר,

יגאל שמעון: זה לא קשור.

נוה גור: שנייה,

יגאל שמעון: בוא תתייחס להצעת ההחלטה. אתה עכשיו גורר את זה לכיוון אחר.

נוה גור: יגאל, אתה ממהר. לי יש, לי ולחיים יש היום אירוע, לא לך.

אביבה גוטרמן: גם לי.

יגאל שמעון: בוא תתייחס להצעה.

נוה גור: וגם לאביבה יש אירוע.

יגאל שמעון: אתה לא,

נוה גור: אתה לא נותן, אני יש לי זכות,

יגאל שמעון: נוה, נוה, אתה לא, אתה לא בצהרון.

נוה גור: אתה מרשה לי, אתה תרשה לי בבקשה לומר.

יגאל שמעון: אתה לא בצהרון.

נוה גור: אני הקשבתי לך, תקשיב בבקשה לדברים שלי. אני אחזור שוב פעם. אני מבקש

את התייחסות היועץ המשפטי לסוגיית המותר והאסור בביטולי ישיבות כפי

שנעשה. אני מבקש לדעת האם נעשו פה דברים בניגוד לחוק, ואם לא, או לתקנון,

ואם לא אז נא הסבר, זה אחד. שתיים, אני מבקש לקבל התייחסות אם תרצו,

אתם לא חייבים, לפשר ההחלטה שמתקיימת בימים האחרונים למנוע צהרונים

מילדי כיתות ג' ומעלה בבתי הספר. אז אם תרצו להתייחס גם לזה, אני מאוד

אשמח. תודה.

חי אדיב: כן, מי עוד רוצה להתייחס? כן.

אמיר כוכבי: אני רוצה במסגרת הזמן שיש לי לדבר, אני רוצה להסתכל, קודם כל ברכות ליו"ר

מפלגת העבודה הנבחר, אבי גבאי, שממש הצליח לסחוף את המדינה בלי חיים

שאבי, בלי משה חנוכה,

יגאל שמעון: ראית איך יש עתיד,

אמיר כוכבי: נפלא.

יגאל שמעון: ראית איך יש עתיד נפלה?

אמיר כוכבי: ברכות. הצלחתו,

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: הצלחתו היא הצלחתנו. הצלחתו היא הצלחתנו ותראו גל,

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: אמן. אני בעד. אמן. אני בעד. שיכניס אותם פנימה. זה הדבר הראשון,

זה הדבר הראשון שהוא צריך לעשות. אני אומר אלה ימים טובים, תשימו לב מה

קורה במדינה. יש רוחות של שינוי. לאנשים נמאס מעסקנים. יש יועץ משפטי

שהתחיל לעבוד, זימן היום את פילבר לחקירה בתיק אלוביץ', תיקי הצוללות

מתקדמים ואני רק רוצה, ואני רק רוצה להגיד,

יגאל שמעון: הוא הצביע ליכוד.

אמיר כוכבי: שתראו על הישיבה הזאת,

יגאל שמעון: הוא הצביע ליכוד. בחרו אותו לעבודה.

אמיר כוכבי: מותר לו, לגיטימי.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: שתראו על הישיבה הזאת ישיבת מועצת עיר שאמורה לקבוע סדר יום של עיר,

יגאל הררי: .. חזרה, זה אמיר פרץ.

אמיר כוכבי: מנהיג.

יגאל שמעון: טוב.

אמיר כוכבי: מועצת עיר, מועצת עיר אמורה לקבוע סדר יום של עיר.

יגאל הררי: ...

אמיר כוכבי: הררי?

יגאל שמעון: אל תפריע.

אמיר כוכבי: מועצת עיר אמורה לקבוע סדר יום של עיר, אבל כשאני מסתכל על סדר היום של

הישיבה הזאת, ואני רואה אתכם מתגאים שהממשלה כבר הכריחה אתכם לטפל

בענייני הצהרונים, וביקשתם מיועץ משפטי חיצוני לתת לכם חוות דעת שאי אפשר

לדון בנושא שנדרש לפני חודש בתוכנית המתאר ואתם מביאים אישורי דירקטורים

אחרי שדירקטוריון ציבורי פג תוקף כבר מזמן ומתנהל שלא כחוק ולא במינהל

תקין, כשאתם מביאים אישור בדיעבד של מנהלים בעירייה, כשמנהלים אחרים

בעירייה בורחים לכם, כי הם מסרבים לקחת אחריות על המהלכים חסרי

האחריות שאתם מובילים, ואתם צריכים בדיעבד לאשר מנהלים חדשים, אז

מועצת העיר לא מאשרת סדר יום, היא נגררת אחרי ראש עירייה פחדן, שלא

מסוגל לראות מעבר לאף של עצמו, שלא מסוגל לתכנן חזון לעיר, לא מסוגל לנהל

את עובדיה ושוב פעם אחר פעם נגרר, נדחף ומנוהל. זה מביך אותנו כחברי

מועצת עיר, זה מביך אותנו כתושבי העיר, אבל הבושה היא בעיקר שלך, תודה.

יגאל שמעון: תודה. אתם אלופים בדברים אישיים. זה אחד הדברים הכי,

אמיר כוכבי: אין משהו אחר.

יגאל שמעון: רק אישי. אין דברים אחרים.

אמיר כוכבי: אם היית מקשיב, היית שומע את כל מה ש,

יגאל שמעון: הוכל זה רק אישי.

אמיר כוכבי: אבל נהיית חירש,

יגאל שמעון: חבל, חבל,

אמיר כוכבי: החירשות של זה שליך מדבקת גם אצלך.

יגאל שמעון: הכול דברים אישיים.

אמיר כוכבי: חסרי אחריות, פחדנים ונגררים.

יגאל שמעון: תודה. טוב,

ניצה משה: טוב, אני עוברת,

(מדברים יחד)

ניצה משה: סליחה,

יגאל שמעון: מאיר בבקשה. אבל מאיר, לא אישי בבקשה.

מאיר חלואני: התכוונתי לדבר על הצהרונים. התכוונתי לדבר על הצהרונים, אתה רוצה שאני

אהפוך את זה לאישי?

יגאל שמעון: לא.

נדב דואני: הוא יגיד לך מה אתה צריך להגיד.

נוה גור: יגאל, נהיית רגיש.

יגאל שמעון: לא, זה כמו הגננת, כל היום עושה ככה, זה לא עובד ככה. אנחנו לא בצהרונים

פה.

נוה גור: נושרות לך שערות ואתה נהייה רגיש.

יגאל שמעון: טוב, בבקשה. אני מאוד רגיש, כן.

מאיר חלואני: האמת היא שאני רוצה להציע, קודם כל אני מברך על מהלך הצהרונים, אפילו

שהוא לא בא מאיתנו. איתנו אני מתכוון שולחן המועצה בזה שמחליטים, לא

אנחנו.

חיים שאבי: .. נראה שתעמדו אחרי התוצאות של המהלך הזה.

מאיר חלואני: תן לזה הזדמנות. תן לזה הזדמנות לקרות חיים.

חיים שאבי: אני אומר.

מאיר חלואני: ואני אציע לך הצעה יותר,

חיים שאבי: .. יותר טובה ונגיד בזכותכם.

מאיר חלואני: חיים, חיים, אז אני מברך על המהלך ואני חושב שזה נכון לשמור על העובדות ושיהיה להם רצף ושלא יפוטרו, אבל אני מזמין אתכם קברניטי העירייה להכניס את היד רגע לכיס ואולי למצוא הזדמנות לעזור גם בעניין של העלויות, אפילו שצמצמו את זה דרך סובסידיה של המדינה, אולי שהעירייה גם כן תתחשב קצת בתושבי העיר.

חי אדיב: אחרי שמורידים ארנונה או אחרי שמוסיפים ארנונה?

מאיר חלואני: אתה עושה את זה הרי באופן אוטומטי ולא שואל אותנו.

חי אדיב: אה,

מאיר חלואני: כשאתה מכנס אותנו לישיבת, לוועדת כספים, אז החבר'ה שלך כחותמת גומי לא מתייחסים למה שאנחנו אומרים.

חי אדיב: כן.

יגאל הררי: לא נכון.

מאיר חלואני: אז אני רק, אל תגיד לי לא נכון.

יגאל הררי: לא, זה לא נכון.

מאיר חלואני: אם אתה לא מאיים על הארנונה של המרפסות, עזוב יגאל, עזוב את זה עכשיו, בוא לא ניכנס לזה.

יגאל הררי: זה לא נכון.

מאיר חלואני: רק רגע, רק רגע,

יגאל הררי: ...

מאיר חלואני: זה אוטומט. אבל זה אוטומט מפני שמה שקרה זה שהחליטו שלא דנים בזה וזה הכול. קמנו בבוקר 2.1.

יגאל הררי: קיבלת בוועדת כספים,

מאיר חלואני: רק שנייה, כי הייתי שם וראיתי בדיוק,

(מדברים יחד)

מאיר חלואני: זה כן, כי זה היה צריך לבוא לפה להחלטה וזה נפל.

יגאל הררי: .. בא.

מאיר חלואני: פתאום שלחו לנו בדואר,

יגאל הררי: ...

מאיר חלואני: אבל יגאל, שלחו לנו הודעה שקיבלו את זה באופן אוטומטי. אני אומר לך שזה לא היה עובר פה.

יגאל הררי: ..

מאיר חלואני: אז למה לא מביאים את זה לפה?

נדב דואני: הררי, הררי,

מאיר חלואני: למה לא מביאים את זה לפה?

נדב דואני: היו צריכים להביא.

מאיר חלואני: כי הם ידעו שהם לא יוכלו להעביר את זה.

יגאל הררי: ..

מאיר חלואני: אבל אני רציתי לדבר על הצהרונים שזה לא יהיה אישי יגאל, בסדר? בוא נמשיך על זה.

יגאל הררי: אתה מכליל את כולם.

מאיר חלואני: עדיין אני,

יגאל הררי: ...אני...

יגאל שמעון: כן מאיר,

מאיר חלואני: אני מעריך מאוד והיית כזה גם בוועדת הכספים,

יגאל שמעון: כן.

מאיר חלואני: אבל מה שקרה, קיבלנו הודעה לאחר מכן בחוות דעת משפטית שאומרת שלא צריך לדון בזה. המדינה אישרה וזה באוטומט. עכשיו בשבילי זה אוטומט. בשביל

מה התכנסה ועדת הכספים וסיפרנו סיפורים? בשביל מה?

יגאל הררי: ...

מאיר חלואני: או קיי, חי בהמשך למה ששאלת, סליחה אדוני ראש העיר, אני מדבר, זה לא מכובד, לא אישי, אמרת אם לפני הארנונה או אחרי הארנונה. בגדול מבחינתי היית יכול גם לפני וגם אחרי, כי אתה החלטת כבר שזה יהיה אחרי, אז תיתן הזדמנות לתושבי העיר לקבל איזשהו בנפיט מהסיפור הזה שהעירייה חזרה או קיבלה אילוץ לנהל את זה ולתפעל את זה, ויש כאלה שגם אותם 900 ומשהו שקלים זה יקר להם, אחרי ה-150 שקלים הנחה שנתנה המדינה. אז אני מציע לכם, סליחה חנה?

חנה גולן: 700 שקלים.

מאיר חלואני: אני ראיתי איזה סכום של 900 ומשהו.

חנה גולן: 935 שקלים זה הסכום שהמדינה קבעה.

מאיר חלואני: או ק"י.

חנה גולן: בקול קרוא, תוריד 150, זה מה שההורה משלם.

מאיר חלואני: או ק"י, עדיין זו הזדמנות טובה שאם תוכלו,

(מדברים יחד)

מאיר חלואני: רק רגע, עוד לא סיימתי, ואני מקווה מאוד שבסכום הזה, אפילו שהוא נשמע

מעט נמוך בהשוואה לסכומים שגביתם שנה קודמת דרך חברת "מוסדות", יהיה

מצב שהסיפור הזה ינוהל נכון, יפוקח נכון והילדים שלנו ושל תושבי העיר והוריהם

לא ייפגעו בגלל שהסכום קטן. תודה.

יגאל שמעון: תודה.

חי אדיב: עוד מישהו?

יגאל שמעון: יעל?

חי אדיב: כן.

יעל ברזילי: אני אדבר היום בשם כובעי כיושבת ראש הוועדה לקידום מעמד הילד והילדה.

קיבלתי עשרות פניות בנוגע לצהרונים. האמת שכולנו, לא נראה לי שיש מישהו

כאן סביב השולחן שלא קיבל איזושהי פנייה במהלך הקדנציה, שלא לדבר על

עשרות, מהורים מודאגים. יש תחושה לפעמים שעיריות פועלות כמו איזה גופים

בירוקרטיים מסרבים כאילו מכוח האנרציה, המערכות מסרבות שאי אפשר לעצור

אותן ואי אפשר לעשות בהן תהליכי עומק, אבל האמת היא שזה לא נכון וזה לא

באמת משנה מי מנהל את זה. עירייה יכולה לעשות מה שהיא רוצה. היא יכולה

לקחת את הדבר הזה, ולהביא אותו לרמה של מצוינות. במקום להשקיע את כל

התקציבים ואת כל המשאבים שלנו, את כל כוח האדם בפרסום 100 אחוז בחינוך,

אפשר לקחת את כל הדבר הזה ולהפוך אותנו לבאמת 100 אחוז בחינוך. לקחת

את נושא הצהרונים ולהביא אותו לרמה של מצוינות, זה לא כזה אתגר. יש לנו

אתגרים הרבה יותר מורכבים בהוד השרון לפתור, אז אני הייתי מציעה לקחת

צעד אחד קדימה את ההצעה הזו ולעשות איזשהו מיפוי, איזושהי הבנה, לרדת

רגע לעומקם של הדברים, להסתכל על הפרישה ברמה הרוחבית כמה כסף יש

לנו, כמה ילדים יש לנו, להקשיב להורים, להקשיב לילדים. מתי בפעם האחרונה

מישהו ניהל שיח עם הילדים שלא במסגרת הוועדה, שאגב לוועדה הם מגיעים והם מדברים. אלו שבצהרונים קצת יותר קשה להם אבל עדיין, קחו את הדבר הזה, קחו אותו קדימה, תביאו את כולנו לרמה של 100 אחוז, בינתיים אנחנו לא שם. בהצלחה.

יגאל שמעון: תודה, כן חיים.

חי אדיב: כן.

חיים שאבי: אני קצת מבולבל.

יעל ברזילי: למה אתה מבולבל?

חיים שאבי: איפה אתם חיים בכלל?

יעל ברזילי: פה.

חיים שאבי: מעניין אותי איפה את חיה, איזה ועדה ואיזה פניות. את יודעת מה קורה בצהרונים של בתי הספר או מאיר חלואני,

יעל ברזילי: א' אני יודעת יותר טוב ממך

חיים שאבי: אתם עכשיו מדברים על זה בכלל, אתם מנותקים בכלל ממה שקורה.

יעל ברזילי: אנחנו מנותקים?

חיים שאבי: לא, אני סתם מעניין אותי, אתה אומר לקחו, חזרו, הלכו. מה היעד היום, אתה יודע?

יעל ברזילי: כן. מה היה עד היום?

(מדברים יחד)

יעל ברזילי: אתה רוצה באמת לבדוק מי יודע יותר חיים?

חיים שאבי: איך זה עבד עד היום, אתה יודע?

מאיר חלואני: רק רגע,

חיים שאבי: השאלה, שאלה, אתה יודע איך זה עבד עד היום?

מאיר חלואני: כן. אני יודע.

חיים שאבי: אתה לא יודע בכלל ואתה אומר לקחו, הביאו, יותר יקר.

חי אדיב: תגיד להם מילה.

חיים שאבי: בוא הנה, אתם הזויים.

יעל ברזילי: אנחנו הזויים?

חי אדיב: חיים, חיים?

חיים שאבי: מה?
חי אדיב: תגיד את דעתך,
יעל ברזילי: אנחנו הזויים?
חיים שאבי: דקה רגע,
יעל ברזילי: הדבר הכי בינוני פה זה ההתנהלות.
מאיר חלואני: לא, אל תסביר לי.
יעל ברזילי: לא שום דבר אחר.
מאיר חלואני: אתה רוצה תשובה?
חיים שאבי: לא,
מאיר חלואני: אני אענה לך.
חיים שאבי: אני לא רוצה תשובה.
מאיר חלואני: ...
חי אדיב: זה שאלה רטורית.
מאיר חלואני: .. לא מרוצים לא מהאוכל ולא מההתנהלות.
חיים שאבי: טוב.
מאיר חלואני: זאת התשובה. אל תעשה לי כאלה,
חנה גולן: הם מערבבים בין צהרונים,
חיים שאבי: הם לא, הם לא יודעים על מה הם מדברים בכלל.
יעל ברזילי: אה, או קיי,
חיים שאבי: אז בוא אני,
חי אדיב: תסביר, חיימק'ה תסביר.
חיים שאבי: אני מציע, אני מציע לכם,
מאיר חלואני: כן.
חיים שאבי: לפני שאתם חותמים על איזה הצעה, תראו מה שאתם חותמים ותדעו בכלל מה
קורה בשטח.
מאיר חלואני: ...אתה ...
חיים שאבי: דקה רגע, אני לא צריך ליידע. אתה נבחר ציבור.
מאיר חלואני: אתה צריך ליידע.
חיים שאבי: אתה כבר שנה חבר מועצה. זה כבר לא חדש.

- אמיר כוכבי:** חיים, את תבקש שנחתום לך על משהו, אז נחתום. זה ככה עובד אצלנו.
- חיים שאבי:** לא, דקה,
- חי אדיב:** אין דיון, דבר.
- חיים שאבי:** אני רוצה להגיד לכם שאתם פעם, אבל לפני שאתם חותמים על הצעה, תבדקו על מה אתם חותמים. כי אתה מדבר משהו, היא מדברת משהו,
- אמיר כוכבי:** אתה מיישם את זה כשאתה מציע?
- חיים שאבי:** אביבה מדברת משהו,
- אביבה גוטרמן:** אני מדברת על הצהרונים של בתיה ספר, לא גני ילדים.
- חיים שאבי:** הצהרונים בתי ספר אז אני אחדד קצת שאנשים אולי יבינו. הם נוהלו חלקם על ידי מוסדות חינוך בהצלחה מרובה,
- יעל ברזילי:** מרובה?
- חיים שאבי:** כן, את פשוט מנותקת.
- חי אדיב:** כרגע, רגע, דואני אמר מרובה.
- חיים שאבי:** אז אני יכול להגיד לך,
- חי אדיב:** מי שעשה ... הוא דיבר, הוא בדיוק יודע.
- יעל ברזילי:** א' .. וב' ההצלחה לא הייתה מרובה וזה בסדר גמור.
- חיים שאבי:** או ק"י.
- יעל ברזילי:** מה קרה, קצת ביקורת קצת לא טוב.
- חיים שאבי:** זה קורה ש,
- יעל ברזילי:** פגע לך ב-100 אחוז בחינוך, מה קרה חיים?
- חיים שאבי:** זה קורה כשלא מודעים למצב.
- יעל ברזילי:** אני יודעת, זה מבאס לעבוד משהו כל היום ושהתוצרים בינוניים.
- חיים שאבי:** קורה, קורה ש,
- יעל ברזילי:** אולי אתה צריך לעבוד יותר קשה.
- חיים שאבי:** זה קורה שלא מודעים למצב, קורה, קורה.
- יעל ברזילי:** לא, אתה עובד בזה, לא?
- חיים שאבי:** קורה.
- יעל ברזילי:** אתה עובד בזה, אז לפחות תגיד משהו ... אני רוצה שתיתן לנו לעבוד בזה.

חיים שאבי: חברת "מוסדות" ועיריית הוד השרון גובים אותו סכום שלא גבו יותר ולא גבו פחות, אותו סכום, או קיי? חלקם של הצהרונים נוהלו על ידי "מוסדות", חלקם על ידי העירייה. הייתה כוונה לעשות משהו, בסופו של דבר המדינה החליטה משהו אחר וזה נשאר, הכול יהיה בעירייה. הכול יהיה בסדר.

מאיר חלואני: איך הייתה כוונה לעשות משהו אם אנחנו לא יודעים על זה? תספר לי.

חיים שאבי: אנחנו לא מיידעים אותך מאיר.

מאיר חלואני: אה, אתם לא מיידעים, אז איך אתה רוצה שנדע?

חיים שאבי: אנחנו לא,

מאיר חלואני: הכול מתנהל אצלכם ב,

חי אדיב: אני רוצה לסכם.

חיים שאבי: אני אסכם, דקה.

חי אדיב: תסכם.

חיים שאבי: אז בוא, בוא, חבל, האמת חבל על הדיבורים.

מאיר חלואני: אז באמת חבל. למה דיברת?

חיים שאבי: פעם הבאה אני מציע לכם רק ללמוד מה שאתם רוצים לדבר ולחתום. תודה.

נוה גור: אני מבקש להתייחס לשני הדברים שביקשתי להתייחס אליהם.

חי אדיב: זה לא קשור לשאילתא הזאת.

נוה גור: או קיי.

חי אדיב: ברלונטי עוד,

נוה גור: ביקשתי להתייחס.

חי אדיב: תתייחס אבל זה לא קשור להצעה לסדר, אז נדבר על זה כשזה יהיה רלונטי.

נוה גור: מה זאת אומרת?

חי אדיב: כי אני מדבר רק על צהרונים עכשיו.

נוה גור: אתה לא רוצה להתייחס לצהרונים בכיתות ג' בבתי הספר?

חי אדיב: אני מתייחס לכל השאלות. שאלת גם את היועץ המשפטי גם שאלה. זה לא קשור.

אני רוצה לסכם.

נוה גור: חלק מההצעה,

חי אדיב: אני רוצה לסכם. קודם כל אני מוחה על כל מה שנאמר פה באופן כמעט גורף, לא

אישית, חלילה. כל נושא הצהרונים מתחלק לשתי קבוצות. קבוצה אחת שזה בתי

ספר, כיתות א' ב' וקצת ג', נוהלו בשתי קבוצות, קבוצה אחת עם יהודית קידרון ולא שמעתי הערה אחת, ביקורת אחת משמעותית שאפשר להגיד נכשלה או כשלה או משהו לא בסדר. באותה מידה מוסדות חינוך ניהלו את זה עם ביטון ואני לא יודע עם עוד מישהו וכרגע שמענו מחבר מועצה מהאופוזיציה אומר שהוא ניהל מצוין ואני מסכים איתך לשם שינוי. אני מסכים איתך. ולכן בצהרונים האלה של בתי הספר לא הייתה שום הערה ובעיה משמעותית שאנחנו פה צריכים להתערב. נקודה. בצהרונים גני הילדים שם הייתה בעיה ועשו רעש יותר גדול ממה שהיה. שמעתי והקשבתי להורים שעות על גבי שעות, ביקרתי בגני הילדים ואכן היו כמה בעיות מהותיות בחברת "מוסדות" עם גורם כזה או אחר ולא נפרט, אבל זה תקלה נקודתית או מספר נקודות שהיה שווה להתייחס אליהן. עשינו רה ארגון שמה והבאנו אנשים נוספים כדי לסייע למאמץ הכללי, אני חושב שתיקנו את זה בצורה מכובדת והכול עובד. כל הדיבור הזה לא איכפת לי לשמוע אותו, אבל הוא לא רלוונטי גם אם תקבלו החלטה נגד רצוני, היא לא רלוונטית, אני לא אבצע אותה. כי זה לא עניין של חברי מועצה. זה עניין של ניהול. מי שמנהל את העניין זה המנכ"לית ומדיניות ראש העיר ואתם לא קובעים בעניין הזה, תסלחו לי על המילה ואני מכבד את כולכם, לא קובעים בעניין הזה. אתם יכולים לקבוע דברים אחרים, לקבל החלטות מהותיות, אני אכבד. הצעות רלוונטיות בנימוס ויפה ולא כמו חלק מחברי המועצה שמתבטאים בצורה משפילה, קודם כל את עצמם ואחרי זה את הסביבה, אבל בעניין הזה לא שהמדינה הכריחה אותנו. המדינה לא הכריחה. המדינה החליטה לתת לכל הרשויות אופציה להוריד את העלויות של הזה, במקום לסייע לנו במחירים יותר גבוהים, מסייעים בסך הכול ב-150 שקל. הורידו את רמת השירותים, הורידו את כמות הסייעות, הורידו הרבה דברים, שווה שיחה ואנחנו בדיאלוג עם הנהגת ההורים בעניין ואני מוחה על כך על התנהלות המדינה ועל החלטת המדינה שלדעתי בעייתית אבל זרמנו איתם. אני לא בטוח שכל הרשויות יעמדו בקריטריונים שהם מציבים והם לא מחייבים שהעירייה תנהל את זה, הם מאפשרים להם שגורם אחר ינהל את זה. אנחנו שולטים על זה, מפקחים על זה, בדיוק כמו שאנחנו עושים עם הגנים כך שנעשתה פה שיחה שערבבה את כל הדברים גם יחד. רבותי, אני רוצה, בדיוק כמו שאתם רוצים, שיהיה לילדים שלנו הכי טוב. לכם יש ילדים שמה, לי יש נכדים שמה ואני רוצה שיהיה להם

הכי טוב שיש, ולכן הלכנו על מהלך שהעירייה על פי המודל של הצעת המדינה, ואני מתבייש בהצעה הזאת, כי 150 שקל שהמדינה עוזרת לי ומורידה את רמת השירותים היא פוגעת באוכלוסייה שרוצה יותר שירותים והיא רוצה קצת יותר, סילחו לי על המילה, דימונה לא יודע מה, אילת, או עמונה. אני רוצה יותר. אני רוצה שיהיה לי שני חוגים.

מאיר חלואני: רגע, מה אתה מכניס פה פוליטיקה?

חי אדיב: אני רוצה לערבב פוליטיקה. זה לא ליכוד ומערך.
(מדברים יחד)

חי אדיב: לכן אני רוצה לכבד את השיחה הזאת. אני מודיע לכם שבצהרונים של הילדים זה הולך ומשתפר וגם שומע את ההערות הטובות והפחות וצריך לטפל בכל הערה. לגבי הצהרונים בקריטריונים ובזה, העירייה מנהלת ולכן השאילתא הזו, ההצעה לסדר לא רלוונטית. אני לא רוצה להתייחס להערות אחרות כי חבל, אני אקלקל את האווירה פה, לכן אני רוצה לשמור על איפוק ולא להגיב. קדימה. אני מבקש להוריד את זה מסדר היום. ותודה לאגף החינוך שעושה עבודה. לא מצביעים.

ירון סולברג: אבל למה לא מצביעים?

יגאל שמעון: למה צריך להצביע?

חי אדיב: הצעה לרדת מסדר היום.
(מדברים יחד)

יגאל שמעון: אתם עדיין עומדים על ה,

חי אדיב: אנחנו נגד ההצעה שהיא לא רלוונטית לעניין. היא ירדה מסדר היום.

ניצה משה: אתם רוצים למשוך?

נוה גור: ...

ניצה משה: נדב, אביבה,

(מדברים יחד)

חי אדיב: מי בעד, מי בעד להוריד את זה מסדר היום?

חיים שאבי: לא, אתה לא מוריד מסדר.

חי אדיב: אז תגדיר את זה. אני לא יודע.

עדי ברמוחה: מי בעד ההצעה ומי נגד.

(מדברים יחד)

- עדי ברמוחה:** אחרי דברי ההסבר שלנו, הורדנו את זה מסדר היום.
- חי אדיב:** מי בעד?
- עדי ברמוחה:** תודה.
- חי אדיב:** מי נגד ההצעה?
- מאיר חלואני:** אבל הורידו את זה.
- עדי ברמוחה:** הורדנו, אביבה אמרה.
- חי אדיב:** יש יועץ משפטי, הוא מנחה מה הפרוצדורה.
- עדי ברמוחה:** אבל הם כולם,
- חי אדיב:** מי בעד?
- נוה גור:** אדוני, אדוני היועץ המשפטי,
- חי אדיב:** מי בעד?
- נוה גור:** אדוני היועץ המשפטי, רגע, רגע, אתה מטעה את הציבור.
- ניצה משה:** רגע.
- נוה גור:** האם ניתן למשוך את ההצעה?
(מדברים יחד)
- ניצה משה:** אז זה שבעה.
- נוה גור:** בבקשה. אז אנחנו מושכים את הצעתנו.
- מאיר חלואני:** מושכים.
- עדי ברמוחה:** מושכים את ההצעה.
- חי אדיב:** .. להרים יד?
- נוה גור:** בבקשה, כל השמונה מושכים את ה,
- חי אדיב:** מי מושך?
- נוה גור:** אנחנו כולנו באופן כללי מושכים. אנחנו מושכים.
- ניצה משה:** מי מושך את ההצעה? יש לי את החתימות.
- נדב דואני:** ניצה, כל השנים שלך, מתישהו פעם שאלת את השאלה מי מושך את ההצעה?
איזה שטויות.
- ניצה משה:** אביבה, אמיר, יעל, נדב, נוה, מאיר עדי. האם אתם מושכים את ההצעה?
- עדי ברמוחה:** אכן כן.
- נוה גור:** כן. אנחנו מושכים.

עדי ברמוחה: ביחד, אבל ביחד.

נוה גור: תסתכלו עלינו, אנחנו מושכים.

2. הצעת החלטה: עיריית הוד השרון תעצור כל תהליך פיטורין של עובדות/י הצהרונים,

המצויים תחת ניהול מרכז האומנויות

ניצה משה: אני עוברת להצעה השנייה.

חי אדיב: אותו נושא.

ניצה משה: עיריית הוד השרון,

נדב דואני: גם אותה מושכים.

נוה גור: גם אותה אפשר להוריד.

ניצה משה: כל השבעה מושכים, תודה.

נוה גור: יופי.

3. הצעת החלטה: עיריית הוד השרון תמשוך מן הוועדה המחוזית לתכנון ובנייה את

תוכנית המתאר עד לביצוע הליך של שיתוף ציבור בכל אחת משכונות העיר, לאחר

שמיעת התושבים ואיסוף הצעותיהם וצרכיהם, והתאמת התוכנית לתשתית העיר,

לצרכיה ולאופייה

ניצה משה: אני עוברת להצעה השלישית. עיריית הוד השרון תמשוך מן הוועדה המחוזית לתכנון ובנייה את תוכנית המתאר עד לביצוע הליך של שיתוף ציבור בכל אחת משכונות העיר, לאחר שמיעת התושבים ואיסוף הצעותיהם וצרכיהם, והתאמת התוכנית לתשתית העיר, לצרכיה ולאופייה.

אביבה גוטרמן: אני רוצה לומר כמה דברים. קיבלנו חוות דעת. נשלחה אליי חוות דעת ... חוות דעת ... בחוות דעת רשום שהוועדה לא יכולה .. אנחנו לא מדברים כוועדה, אנחנו מדברים כמליאה. .. אם אנחנו מדברים על ... אז אני חושבת שכן יש לנו כביכול לדבר על זה. אני רוצה להבהיר פה חד משמעית. לאף אחד כאן מהיושבים בוודאות, אנחנו לא נגד התוכנית ולא נגד זה שתהייה תוכנית מתאר. חד משמעית. זו לא ההצעה. אני אסביר מה אנחנו רוצים.

חי אדיב: בבקשה.

אביבה גוטרמן: אבל, אבל אני, מה אני רוצה. אני מדברת בשם עצמי עכשיו. אני דווקא הייתי שותפה לחלק מהתוכנית הזאת, לפחות בקטע של התרבות. חלפו השנים, אני לא הייתי מעורה בכל הפרטים, אבל כן בתרבות ואת זה למשל אני לא רואה בתוכנית, לשם דוגמה. אני יודעת שאתה יכול לענות לי, תראי זה לא בכוללני, אבל כן בכוללני צריך לראות איפה המתחם הזה שתרבות צריך להיות ואני לא רואה אותו. זה סתם סוגיה אחת. אנחנו ישבנו במליאה ודנו בהמון הסתייגויות. זאת אומרת שהתוכנית היא לא מושלמת. עובדה שהתקבלו ההתנגדויות שאומרות המון דברים נכונים וחשובים ועובדה שהם התקבלו.

חי אדיב: איפה?

אביבה גוטרמן: במליאה שישבנו. אז מה בעצם אנחנו אומרים? מאחר ואנחנו חושבים שבין השיתוף שהיה, אני למשל חלק מהדברים הם שונים ממה שחשבתי, כמו גובה הבנייה שאני חשבתי על 7 קומות, זה היה, אני יודעת אפילו איך תיארנו, איך יהיו הבניינים עם הריאה הירוקה בפנים וכל זה, ביניהם, לא ראיתי את זה. על התרבות אני גם לא רואה. למשל סתם שתי דוגמאות וישבו וקיבלנו באמת המון סייגים והתניות וזה בסדר גמור. אבל אני אומרת אם היו כל כך הרבה התנגדויות, אם היו, כנראה חי שזה לא מושלם. עכשיו תראה, התוכנית הזאת היא 2050, זה אחרינו. היא תישאר אחרינו. עכשיו, יש בזה טוב כי זו עיר עם עתודות קרקע מטורפות, כן? וזה מקום שחייבים לשים איזשהם סייגים כדי לא להרוג את העיר הזאת לגמרי מבנייה, אבל מצד שני אנחנו חייבים לתת עוד מחשבה, לא אומרת לבטל, אבל לא למשוך, לעצור את זה לכמה, ממש למספר חודשים,

חי אדיב: ואחרי המחשבה מה יקרה,

אביבה גוטרמן: ולהחזיר את זה.

חי אדיב: ואחרי המחשבה?

אביבה גוטרמן: להחזיר עם תיקונים קטנים.

חי אדיב: נגיד, נגיד, אני זורם איתך. הערת ביניים, ואחרי המחשבה ואחרי ההחלטה, מה יהיה?

אביבה גוטרמן: נחזיר את זה אחרי שיש הסכמה.

חי אדיב: ואז נאשר את זה בעוד שנתיים.

אביבה גוטרמן: לא.

חי אדיב: והיו עוד 2,000 תושבים חדשים,

אביבה גוטרמן: לא,

חי אדיב: שיגידו לא הייתי.

אביבה גוטרמן: חי, יש שינוי. הערים האלה, העיר הזאת,

כשהתחלנו את התהליך, יש הבדל משמעותי בכמות, בכמות האנשים, באמת כמות; משמעותית, ודבר שני מה לעשות, גם בצורה שונה של אנשים, תושבים שונים מבחינת התפיסה והמון המון דברים שהם השתנו, מה לעשות, ולכן צריך לעשות עוד קצת מחשבה. לא אומרים בוא נסגור, גמרנו, לא רוצים יותר, אתם לוקחים הכול, אנחנו לא מעוניינים. ממש לא. אומרים בוא נעשה עוד איזה שיתוף שיהיה שלם, גם אתה וכולנו עם התוכנית במאה אחוז. במאה אחוז שנהייה שלמים.

חי אדיב: שמעת לרגע שאני לא שלם?

אביבה גוטרמן: אתה אולי לא, אבל אם אתה מקשיב לקולות והמון, מדובר פה באלפי אנשים, לא מדובר באדם אחד או שניים או איזושהי קבוצה קטנה, וזה אלפי אנשים. חי, אין ברירה.

חי אדיב: אני אבקש מהקהל, אתה יושב פה בשביל להקשיב, לא להפריע.

דובר מהקהל: לא, אני יושב פה בשביל לוודא שאתם לא תהרסו את העתיד שלנו.

חי אדיב: אל תתערב. עוד מילה אחת, אתה יוצא החוצה. תירגע. תירגע. גם בדמוקרטיה יש גבולות גזרה. אתה בא להקשיב, לא להפריע.

דובר מהקהל: אני בא לוודא לעשות,

חי אדיב: אל תענה לי כי אני מבקש לא לענות לי. באנו להקשיב. זכות הדיבור לנבחר ציבור. כן.

אביבה גוטרמן: אני רק רוצה להקריא לך את סעיף 30 בחוות דעת. נציין כי לוועדה המקומית ישנן סמכויות והשפעה על תוכנית המתאר, כפי שצינו לעיל וכמובן יכולה להביע את דעתה ולהשמיע אותה טרם הפקדת התוכנית ואף לאחר מכן במסגרת ההתנגדויות וכן להביע את דעתה ביחס להתנגדויות של בעלי עניין שונים וכן לערור על החלטת הוועדה המחוזית אם תחפוץ בכך בהמשך, אולם אין לה סמכות, זה בסדר, אבל, וזה מה שאנחנו עושים. כן רוצים לערער, כן רוצים להביע דעה על התוכנית וזה מה שאנחנו רוצים.

דובר מהקהל: גם הציבור יש לו.

חי אדיב: או ק"י.

אביבה גוטרמן: זה מה שאנחנו רוצים.

חי אדיב: או ק"י.

אביבה גוטרמן: ואני מבקשת ש,

חי אדיב: או ק"י, בואו נשמע את, אתכם, או ק"י, קדימה.

נוה גור: אני רוצה לומר כמה דברים. קודם כל אני רוצה להצטרף למה שאביבה אמרה

ולהזכיר שמדובר בקרוב ל-2,000 התנגדויות שהיו וקולם לא נשמע. קולם לא

נשמע. גם בוועדה המחוזית לא נשמע קולם של מתנגדים רבים. זה דבר ראשון.

דבר שני, החוות דעת, חוות הדעת שקיבלנו מהיועץ המשפטי באה ומסבירה למי

הסמכות למשוך ולעצור תוכנית ובאה ומצביעה על זה שלוועדה המחוזית יש את

הסמכות ולא לוועדה המקומית. גם אמירה כזאת לא שוללת ממך אדוני ראש

העיר, ומהוועדה את הזכות לבקש את זה. אם אתה רוצה לבקש דבר כזה, גש

תבקש. אני בטוח שאמירה של ראש עיר במדינת ישראל שאומרת לוועדה מחוזית

אני מבקש לעצור, יש לה משמעות רבה ואת זה לא אמרת. הדבר הנוסף שאני

רוצה לומר לך זה שאנחנו ישבנו פה בישיבה לפני שבועיים שלושה במסגרת

המליאה, והעלה מהנדס העיר, העלה התנגדויות של הצוות המקצועי לתוכנית

הזאת, ואני שאלתי ולא בכדי התעקשתי ושאלתי שוב ושוב האם ההתנגדות הזאת

היא התנגדות של המהנדס, האם ההתנגדות הזאת היא התנגדות של ראש העיר,

של מי ההתנגדות הזאת. אבל קיבלתי תשובה שההתנגדות הזאת בעצם ניתנת

על ידי המהנדס מטעם ראש העיר וכל הצוות המקצועי. משמעות הדבר שלראש

עיר מותר להתנגד לתוכנית של עצמו. משמעות הדבר שמותר להגיש התנגדויות.

ואם כך הדבר, משמעות,

חי אדיב: מי,

נוה גור: בוא, אני לא הפרעתי לך, בבקשה תתייחס לכל הדברים בסוף. משמעות הדבר זה

שאתה רשאי להתנגד להרבה דברים שקיימים בתוכנית הזאת. עכשיו בוא נלך

טיפה להיסטוריה ונסביר מה קרה פה ב-14 השנים הללו שאתה מתאר שנעשה

שיתוף ציבור. הייתה פה הרבה שנים תוכנית אב. לא הייתה פה תוכנית מתאר.

אני רוצה להזכיר. וכשהתקיימו דיונים במסגרת תוכנית האב שהייתה לפני 14

שנה ואילך, קודם כל המציאות השתנתה וראוי להתייחס למציאות שהשתנתה והדבר השני, יש פער אדיר בין מה שדובר אז, בין מה שהיה בתוכנית האב אז לבין התוכנית שהופקדה על ידי העירייה הזאת. אז לכן צריך להסתכל על כל הדברים כמכלול ולא לבטל אותם. אני רוצה להזכיר עוד עניין. אתה מדבר פה על גבולות דמוקרטיים. קודם כל ישבתי בישיבות מועצה רבות שכשהחמיאו לך מהציבור, לא השתקת, אז מותר מדי פעם גם לתת לציבור לומר את דברו כדי שתשמע. זה לא נורא לקבל ביקורת כזאת, אבל אם אתה מדבר על כללי דמוקרטיה, אני מציע לא לעשות בדמוקרטיה שימוש נלוז וכשאנחנו מגיעים לישיבות מועצה שעתיים לפני לבטל אותן, כשמדובר בתוכנית כל כך חשובה. אתה מתכנן את הדבר הזה מבעוד מועד עם היועצים המשפטיים שלך, מנהל את הדמוקרטיה בצורה שמביישת בעיניי בראש ובראשונה אותך, אבל גם אותנו ואם יש כללים לדמוקרטיה, תשחק על פי הכללים האלה, כי אתה, מה אתה אוהב להגיד? אין משחק. מה זה אין משחק? מה זה אין משחק? כשיש לך רוב אתה מכנס את המועצה. יגאל, זה נורא מפריע לי. אתה משתף את הציבור, אז בוא ניתן להם לדבר.

(מדברים יחד)

נוה גור: אתה נורא מפריע לי. אני, אני, אני, תראה, אני פעם אקח אותך להצטלם איתי גם שתלמד קצת לעשו שואו טוב יותר.

יגאל שמעון: אני אשיב לך.

נוה גור: אז תשיב כשתשיב.

יגאל שמעון: אני אשיב.

נוה גור: אבל אני בא ואני אומר אדוני ראש העיר, אם יש כללי משחק, תנהג על פיהם. אתה לא יכול, אתה לא יכול ולו בשביל הנראות, עזוב כבר את המהות, אתה לא יכול לכנס ישיבה ולבטל אותה כי אתה יודע שנתרו ימים ספורים רגע לפני ישיבת ועדה מחוזית שקולנו לא יישמע. עכשיו אתה אומר פה מילים מאוד יפות, אני לא מזלזל בנבחרי הציבור, בוא נניח את זה כשאלה, האם אתה מזלזל בנבחרי הציבור או לא, אבל אנחנו פה נבחרי ציבור שבאו להשמיע את קולו של הציבור וכשאתה מבטל ישיבת מועצה כשזאת, ישיבת מליאה כשזאת, אתה מזלזל בציבור הזה. באותם 2,000 איש שהגישו פה התנגדויות. באותם אלפים שלא

הגישו ועומדים מאחוריהם. ואם יש לך משהו שאתה פוחד לשמוע או אם יש לך איזשהו חשש, אז זה מטריד עוד יותר. ואם אין לך חשש, אז זה מטריד עוד יותר, תקיים את הישיבה הזאת. תהייה קשוב לאותן התנגדויות שהיו, תיקח מנהיגות ותפעל ובזה אני אסיים, אני רוצה להזכיר, כפי שנהגו בכמה רשויות לידינו. אין חוק שונה אדוני ראש העירייה, כאן, ברעננה, בכפר סבא, בהרצליה, בפתח תקווה, אין חוק שונה. וראה איזה פלא, באותן רשויות מסוגלים למשוך, באותן רשויות מסוגלים לעצור ולקיים חושבים. אתה לא קיימת הליך של שיתוף ציבור, אנחנו הצבענו פה במליאה בדרישה והדבר עבר ברוב. אנחנו הצבענו בדרישה לקיים הליך של שיתוף ציבור כי מה שאתה מכנה שיתוף ציבור הוא דומה יותר לשיתוק ציבור ולא לשום דבר אחר. לא קיימת הליכים כאלה. אין כמעט אדם אחד בעירייה הזאת שהוזמן לא בשכונתו ולא בשום מקום אחר. ולכן אני מבקש ממך, לא בפוליטיקה, לא בשום דבר, אמרת קודם אמירה שאין מאחוריה דבר. אמרת יש דברים שלא דנים בשולחן הזה. אין דבר אחד שלא ידונו בשולחן הזה. אתה אינך מורם מעל אף אחד מהאנשים פה. אתה תדון פה בכל דבר שהוא רלוונטי לציבור. גם אם הוא שייך לממשלה וגם אם הוא שייך לילד האחרון בעיר הזאת. תיקח אחריות.

יגאל שמעון: טוב.

נדב דואני: טוב, אני רוצה להגיד משהו שאולי ברור אבל בוא, בוא נגיד את זה בצורה חד משמעית ופה על השולחן. התוכנית הזאת היא תוכנית לא טובה. היא אפילו תוכנית גרועה. זאת תוכנית שלא נותנת מענה למי שחי פה היום. זה לא תוכנית שנותנת מענה למי שיחיה פה בעתיד. זה תוכנית שנותנת מענה רק לקבלנים שרוצים לבנות פה, שיבנו עוד ועוד יחידות דיור, כי אנחנו לא נוכל לחיות פה מחר בבוקר. לא אנחנו, לא הילדים שלנו ולא הנכדים שלנו, גם לא הנכדים שלך חי אדיב, כי מהעיר הזאת, כל מי שגר פה היום, יצטרך לברוח, כי אם הוא לא יברח בזמן, הוא לא יוכל להישאר כאן. אי אפשר יהיה לחיות בעיר הבטון שאתה מייצר ובונה לנו. אתה מתהדר,

חי אדיב: אתה יודע, בשנים האחרונות, ... על מגדלים... אני אפרסם...

נדב דואני: אתה מתהדר בשיתוף,

(מדברים יחד)

נדב דואני: תפרסם, תפרסם, תפרסם. אתה ראש העיר 13 שנים, אמרת בתחילת הישיבה לוקח אחריות, לא לוקח אחריות על כלום, על שום דבר. ראש עיר שמפלג את התושבים, מסכסך בין אנשים, לא מאחד, לא מחבק, לא איכפת לך לא מהעיר הזאת ולא מהעתיד שלך. איכפת לך רק מאדם אחד, קוראים לו חי אדיב. אנחנו רואים את זה בסביבה שלך, רואים את זה בהתנהלות שלך. אתה צריך להתבייש. אני מתבייש שאתה ראש העיר שלי. אני מתבייש שאתה מייצג את העיר שלי. התוכנית הזאת גרועה. את התוכנית הזאת צריך לעצור, כי בתוכנית הזאת אין פיתרונות תעבורתיים, אין פיתרונות תחבורתיים. אתה את כביש 531 השארת לסלול על כל השטח המוניציפלי שלנו ויציאות, איפה היציאות? איפה היציאה בסוקולוב? איפה היציאה ב, איפה היציאה ברחוב דרך כפר מלל?

יגאל הררי: ...

נדב דואני: אל תפריע לי. אתה תדבר אחר כך.

יגאל הררי: ..

נדב דואני: איפה היציאה בדרך כפר מלל? איפה היציאה ב, תן לי לדבר,

יגאל שמעון: לא, אבל,

נדב דואני: שנייה, זה הזמן שלי.

יגאל הררי: אני אענה לך.

נדב דואני: זה הזמן שלי.

יגאל שמעון: אני מבקש לא לצלם בבקשה.

נדב דואני: זה הזמן שלי. אל תפריע. אל תפריע לי. אתה מתנהל כמו דיקטטור, אתה מתהדר

בשיתוף ציבור שהוא שקרי. אין שיתוף ציבור. הזמנת, סליחה רגע, אל תפריעו לי.

הזמנת 100 אנשים, מתוכם 90 תומכים שלך, ו-10 שמתנגדים שלך.

(מדברים יחד)

דובר מהקהל: ממה אתה מפחד?

נדב דואני: הוא מפחד. הם מפחדים. הם פשוט מפחדים. הרי פעמיים, קובי, קובי, הם

פעמיים,

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: יש החלטת מועצה שאסור.

נדב דואני: יגאל, אין החלטת מועצה שאסור לצלם.

יגאל שמעון: יש.

נדב דואני: פעמיים ביטלת את ישיבת המועצה כי גילית שיש לך סדקים בקואליציה. פעמיים ביטלת את ישיבת המועצה כי אחזה בך בהלה כי לא היה לך רוב, כי יש לך בתוך הקואליציה חברי מועצה אחראים שאמרו שלתוכנית הזאת הם לא ייתנו יד. ל-2,000 תושבים שחתמו על התנגדויות הם התייצבו לצידם והם עמדו לצידם ותמכו בהם. אבל אתם מזלזלים, כי אתה חי מתנהל כמו דיקטטור ברוסיה הסובייטית. לא מעניין אותך מהציבור. מעניין אותך רק מעצמך, רק מעצמך.

יגאל שמעון: תודה.

נדב דואני: לא סיימתי. כשאני עובר על התוכנית הזאת ואני רואה שהיא תוכנית ללא חזון אמיתי, זאת תוכנית שבונה מגדלים בדרך רמתיים, זו תוכנית שבונה מגדלים בכל רחבי העיר. אין מענה למבני ציבור. אין ריאות ירוקות. אין פיתרונות תחבורה. אין כלום. רק בטון ועוד בטון ועוד בטון. ואני מנסה להבין לאן אתה ממחר חי. לאן אתה ממחר? הרי אתה עוד מעט כנראה לא תהיה פה, לאן אתה רץ? רק על זה תיתן לי תשובה, כי הסיפור והבדיה שאתה מספר שאם לא נאשר אותה יבנו עוד ועוד יחידות דיור היא שקר, כי אתה אישרת מגדלים ללא תשתיות, ללא פיתרונות אמיתיים, ללא גני ילדים, ללא דרכים, ללא מדרכות, ללא כבישים. אתה דחפת את זה בכל הכוח כי הרי ככה רצית שהוד השרון תיראה, עיר של בטון ולא שום דבר חוץ מזה. כשאנחנו הצבענו בוועדה על דרישה לשיתוף ציבור וקיבלו את ההתנגדות, אנחנו דורשים שזה יתקיים ותפסיק לפחד. תעצור את התוכנית, תקיים שיתוף ציבור אמיתי של 4 חודשים, לא יותר מזה, אמיתי, לא בלוף. תביא מומחה לשיתוף ציבור, תנהל את זה בצורה אחראית, תוביל את זה. רק ככה נוכל לתת לך גיבוי לדברים שאתה עושה. בינתיים לנזק שאתה גורם לכולנו, לא תקבל גיבוי אלא נהפוך הוא, ניאבק בך בכל דרך. התוכנית הזאת לא תעבור.

(ברקע מחיאות כפיים)

יגאל שמעון: אמיר?

אמיר כוכבי: כן. נתקלתי השבוע ביום שישי בטור דעה במוסף הנדל"ן של דה מרקר, הצחיק אותי, בדרך כלל מוספי נדל"ן כאלה זה מדורים פרסומיים, אני לא בטוח לגבי הפעם, אבל נהוג שכתוב פרסומת, שם לא היה כתוב בכל אופן. טור דעה היה שלך חי במספר לא מועט של מילים, שמה שהכי תפס לי את העין זה הספין

המוזר הזה שאתה מנסה לעשות שוב ושוב על איזה אומץ נדרש כדי להביא תוכנית מתאר לאישור שנה ו-4 חודשים לפני בחירות. ואתה משתמש במילה הזאת אומץ ונדמה לי שאתה כבר לא כל כך זוכר מה היא, אני יודע שפעם ידעת, אבל נראה לי שהיום אתה כבר לא זוכר מה היא, כי להביא תוכנית מתאר לאישור אחרי 14 שנים שאתה ראש עיר, כשאתה מפחד להביא אותה למועצת העיר שלך, כשאתה מפחד להראות אותה לתושבים שלך ולשבת איתם עליה, כשאתה מפחד לשמוע את הציבור שלך שנאנק תחת עול הבטון שאתה משיק עליו, כשאתה מסרב לשמוע את אנשי המקצוע שאומרים לך שלא השקעת מספיק בתשתיות ולא תכננת מספיק כיתות ולא בנית מספיק כבישים, כשאתה מנסה את כל אלה באופוזיציה, בקואליציה, לעקוף על ידי זה שאתה ניגש ישר לוועדה המחוזית, מנסה בעזרת קשרים מלמעלה להריץ את התוכנית במקום להביא אותה בחזרה לדיון, זה הכול חוץ מאומץ. זה אפילו פחד. מריחים את הפחד הזה. מריחים אותו רחוק בהרבה מקומות ושואלים מה, מה מניע את הפחד הזה. אבל לי לא איכפת מה מניע את הפחד הזה. משנה לי שהוא שם ומשנה לי שבגלל הפחד הזה אתה ממשיך לדחוף קדימה תוכנית שאני בטוח שגם אתה כבר מבין, למרות שהוכחת שאתה לא מבין גדול, גם אתה כבר מבין שהיא לא משהו. אז המועצה נותנת לך הזדמנות שהיא כמעט אחרונה להראות אומץ ומנהיגות ולהגיד בסדר, יש בחירות עוד שנה ו-4, תוכנית המתאר הזאת היא הטיקט שלי לבחירות. זה מה שאני מביא לציבור ואם הציבור ירצה אז אני אהיה ראש עיר. האם הציבור לא ירצה, אני לא אהיה ראש עיר. זאת ההזדמנות שלך. הבחירות קבועות בחוק חביבי, יש תאריך. אז אני מציע לך חי, את ההזדמנות האחרונה להראות לאנשים שיש לך קצת אומץ, תנצל היום ולהודיע מחר לוועדה המחוזית שאתה מבקש למשוך את התוכנית בלי חוות דעת משפטיות מוזמנות, בלי אמירות מוזרות של יועצים משפטיים שפתאום נזכרים שבכלל מועצת העיר היא גוף לא קיים. פשוט להראות מנהיגות פעם אחת אחרונה ואז אולי תהייה ראוי למילה אומץ שבה השתמשת בטור שאנחנו עוד לא בטוחים אם מישהו נתן לך כי אתה מבין כי גם אותו קנית מכספי משלם המיסים. תודה.

יעל ברזילי: משהו קטן, דור העתיד, אנחנו הצעירים שהתוכנית הזאת כל כך מזלזלת בהם, אבל עדיין, אנחנו נישאר כאן כדי לתקן את כל מה שאתה עושה. את התוכנית הזו

שמזלזלת בעתיד שלנו, ביכולת שלנו להתפתח כאן, שמהווה פלטפורמה להשתוללות ולא מונעת השתוללות של קבלנים ובנייה. אגב, בנייה יכולה להיות ירוקה, בנייה רוויה נחשבת לאקולוגית, יש לה הרבה יתרונות אם עושים אותה על פי תקן, יש כאן אנשים שמבינים בזה יותר טוב ממני ויודעים. לא צריך להיות חכם גדול כדי להבין שהתוכנית הזאת לא טובה. אפשר לשפר אותה. אפשר לעבוד עליה. אפשר לשתף ציבור ובמקום זה יושב כאן ראש העירייה ומאשים את הממשלה ואת הוועדות ואני מסתכלת וחושבת איפה המנהיגות, ואיזה באסה זה מה שיש ושנחנו נצטרך כנראה לעבוד הרבה יותר קשה ממה שחשבתי כדי לתקן אבל אני מבטיחה שאנחנו נעשה את זה ואני מציעה כמו אמיר למשוך את התוכנית הזאת כי היא לא טובה. היא לא טובה לנו והיא לא טובה לאף אחד שרוצה לחיות כאן, שאוהב את העיר.

יגאל שמעון: תודה.

עדי ברמוחה: אין ספק שיש צורך בתוכנית מתאר, זאת נקודת הפתיחה. אני חושבת שכולנו מסכימים כאן. להזכירכם, בישיבת המליאה דנו בהתנגדויות, חלקן קיבלנו, חלקן דחינו. חלק מההתנגדויות דיברו על שיתוף ציבור. זה אומר שקיבלנו התנגדויות על שיתוף ציבור. מה אנחנו בסך הכול מבקשים כאן? אנחנו מבקשים למשוך את התוכנית ולקיים פה איזשהו שיתוף ציבור במשך 4 חודשים ונגמר.

(ברקע מחיאות כפיים)

עדי ברמוחה: תשב עם האנשים ותקשיב. לא יכול להיות ששיתוף ציבור אצלך נקרא 10 אנשים, 50 אנשים, בעיניי זה לא שיתוף ציבור, מה גם שיש 1,857 התנגדויות. זה אומר משהו. אנחנו ישבנו פה בישיבה של 6 שעות ושמענו את כל ההתנגדויות אחת לאחת וחלק מהן אתה בעצמך הסתכלת וראית שהן נכונות. אני בדרכי לכאן היום לישיבת המועצה שמעתי ראש עיר שכן שלנו בכנס שהיה פה בערי השרון והוא אמר אני אלחם בכל הטייקונים שרוצים לבנות מגדלים בלי תשתיות. זה שממשלת ישראל אומרת יש מצוקת דיור ואני צריך עכשיו 50 אלף דירות דחוף ומהר, הכול טוב ויפה אבל אתה צריך לשרת אותנו, את התושבים, אותנו, ואתה צריך לעמוד על הרגליים האחוריות שלך ולהגיד אני קודם כל עושה תשתיות ולא להגיד לי לא, אנחנו לא מדברים על תשתיות, בכלל זה לא מעניין אותנו כבישים, תהייה תחבורה ציבורית. זה מה שאמר המהנדס,

- חי אדיב:** .. לתוכנית מתאר.
- עדי ברמוחה:** רגע, יש לך תוכנית לתשתיות? יש לך שמה תוכנית,
- חי אדיב:** .. לתוכנית מתאר.
- עדי ברמוחה:** מה זה קשור לתוכנית מתאר? יש לך שם,
- חי אדיב:** את מבינה בתכנון, תסבירי לי.
- עדי ברמוחה:** אני לא מבינה בתכנון. לא מבינה בתכנון ולא מתיימרת. אני קוראת את התוכנית,
- חי אדיב:** כן,
- עדי ברמוחה:** אני מקשיבה, אני מקשיבה לאנשים,
- חי אדיב:** אה,
- עדי ברמוחה:** כן, אני מקשיבה.
- חי אדיב:** כן.
- עדי ברמוחה:** לא שומעת, מקשיבה בניגוד אליך.
- נוה גור:** למה אתה מזלזל, אתה איש תכנון?
- עדי ברמוחה:** אני מקשיבה.
- נוה גור:** מה אתה מזלזל? אתה איש תכנון? אתה ראש עיר ויש לך יועצים ואתה לא חכם יותר מאף אחד אחר, אולי גם פחות בזה. אל תזלזל בחברי מועצה. יש להם את היכולת להיות קשובים לאנשי מקצוע. אתה מזלזל שאתה אומר את מבינה, אתה מזלזל כי זה מה שלימדו אותך.
- חי אדיב:** ...
- נוה גור:** אתה אמרת לה את מבינה, ואתה כל הזמן אומר אם את לא מבינה. מספיק עם הזלזול, מספיק עם הזלזול אדוני העורך דין, אני אלמד אותך, אתה אולי מבין בעשר רמות רק אתה לא יודע להיות איש חוק.
- חי אדיב:** ..
- נוה גור:** אני יודע. אתה תראה את זה בקלפי בכמה רמות.
(מדברים יחד)
- עדי ברמוחה:** אני, אני לא מתיימרת,
- חי אדיב:** אה, אתה איש נדל"ן,

נוה גור: בוודאי, אני איש נדל"ן, בוא תגור, בוא תיכנס לדירתי במתחם 200, אני מזמין אותך. היא שונה שנות דור מהבניין שבנית בשכונת עפרון ללא היתר רב עם חריגות רבות. אז אני ממליץ לך, ממליץ לך לבוא אלי לביקור. אני מבטיח לך קפה ושיעור גדול מאוד.

חי אדיב: תודה.

יגאל שמעון: טוב.

עדי ברמוחה: לא סיימתי. אני לא מתיימרת להיות מה שאני לא ואני חברה בוועדת המשנה ואני לומדת ומה שאני לא יודעת אני שואלת ולא מתביישת לשאול.

חי אדיב: לגיטימי לגמרי.

עדי ברמוחה: יפה.

חי אדיב: להבדיל מקודמך, כל הכבוד.

עדי ברמוחה: אני באמת,

נוה גור: תודה רבה אדוני ראש העיר. אני באמת נהנה מהציון שחילקת. אתה נהדר.

יגאל שמעון: טוב.

עדי ברמוחה: כשאני אומרת תשתיות, כן, אני אומרת תשתיות ואני אגיד לך למה. כי תוכנית המתאר הזאת פה מדברת על מגדלים ובניינים ותוספת תושבים לעיר. איך אנחנו נערכים למצב שפה יהיו מעל 20 אלף רכבים?

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: אז מה, תתחיל להיערך מעכשיו. אם יושב, רגע, שנייה, אם יושב פה מהנדס העיר בישיבת המליאה ואומר אני לא מעניין אותי תשתיות ודרכים ורכבים, כולם ישתמשו בתחבורה ציבורית, סליחה, סליחה, זה כמו שאמר אדון יגאל שמעון אני לא מעניין אותי. אני לא בעד אופניים חשמליים. יש אופניים חשמליים, זו עובדה קיימת. צריך לדעת להתמודד. אתם לא מתמודדים, אתם מנותקים והגיע הזמן שתשב עם התושבים שלך ותקשיב להם.

יגאל שמעון: תודה רבה.

עדי ברמוחה: זה הכול.

(מחיאות כפיים ברקע)

עדי ברמוחה: אני מבקשת, תודה.

יגאל שמעון: תודה רבה. מאיר?

מאיר חלואני: כן, ברשותך. נוכח. האמת היא חי שאני רוצה לספר לך שב-2050 אני אהיה בן 88. מספר מעניין.

חי אדיב: עד 120.

מאיר חלואני: מספר מעניין.

חי אדיב: בעזרת השם.

מאיר חלואני: אני מקווה שאתה ואני אולי נצעד במדרכה ונגיד שלום, כאילו אני לא יודע אם ילדנו,

חי אדיב: בשבילי אופניים.

מאיר חלואני: אני, תרשה לי להרים גבה על שבילי האופניים כי גם על זה יש לי מה להגיד אבל זה לא השיח עכשיו. לא על הרצף שלהם ולא איך שהם בנויים נכון. על כל פנים, הרבה אחרי שחבריי אמרו את כל מה שאמרו ומה שאמרנו במליאה לא נשאר, אבל,

חיים שאבי: ...

מאיר חלואני: מה חיימק'ה?

חיים שאבי: לא, לא, אני מאזין.

מאיר חלואני: או קיי, אגב, אני לא איש תכנון וגם לא מתיימר להיות, שלא זה ייצא לך פתאום.

חי אדיב: לגיטימי.

מאיר חלואני: בסדר. אבל מה שאני כן מודאג זה מעתיד ילדיי בעיר הזאת ועתיד כל העיר, כל הצעירים והילדים בעיר הזאת, והם ב-2050 יהיה להם אחלה עיר עם 140 ומשהו אלף תושבים, ואם אתם לא תעצרו את זה עכשיו ותתנו להם אפשרויות להיכנס ולצאת מהעיר, שמה שקורה היום זה קטסטרופה, ואם לא תאפשרו להם גם לגור במקומות כאלה, שהם נולדו בעיר הזאת, ושיהיה להם איזושהי המשכיות כי הם גם פעם אולי ישבו פה, כי לפעמים הדברים קורים איך שגדלים בבית, כי הכול מתחיל שם, אז אני באמת רוצה רק משפט אחד להגיד על העניין של שיתוף הציבור ובהמשך לאומץ שאמיר הזכיר. פעם היה לך באמת יותר אומץ והיית יותר קשוב לתושבים. בשנים האחרונות זה קורה פחות ופחות וחבל, כי אתה מסוגל להקשיב ואני מציע שבאמת תפגוש תושבים שאיכפת להם ותיתן להם הזדמנות להגיד את דעתם ואם בסוף גם כששמעת אותם והצלחת להבין, אולי גם תצליח לעצור את הכאוס הזה. תודה.

- חי אדיב:** תודה.
- נדב דואני:** אין להם מה להגיד. אנחנו פשוט צודקים.
- נוה גור:** רגע,
- נדב דואני:** הם לא יודעים,
- נוה גור:** אולי יש עוד חבר מועצה שרוצה לדבר לפני ראש העיר.
- יגאל שמעון:** טוב.
- נוה גור:** אין עוד חבר מועצה שרוצים לפני שאתה מסכם יגאל?
- יגאל שמעון:** עוד מישהו רוצה להתייחס? לא. אני מבקש, אני מבקש להתייחס ברשותכם. אין לי בעיה שאתם תצלמו גם. קודם כל אני רוצה להשיב לך חבר המועצה עורך דין נוה גור שדיברת על שיתוף. בפעם האחרונה שעשיתי איתך שיתוף להעתקת המרכז המסחרי, אני בוכה על זה עד היום.
- מאיר חלואני:** חשבתי שזה לא אישי.
- נוה גור:** אמרתי לך שנהייה רגיש.
- יגאל שמעון:** זה לא אישי.
- מאיר חלואני:** אה, לא אישי?
- יגאל שמעון:** בכלל לא אישי.
- נוה גור:** ברגע זה אתה בוכה.
- יגאל שמעון:** כי אני חושב שאני עושה שיתוף עם ועד מתחם 200,
- נוה גור:** כן,
- יגאל שמעון:** ואני מביא את הקבלן שרכש במיטב כספו, ב-30 מיליון שקל שטח פרטי לבנות מרכז מסחרי ואז אני אומר לו בוא, ביחד עם הוועד של מתחם 200, בוא נעביר את זה לצד שאני חושב שזה הדבר הכי נכון,
- נוה גור:** למה לא עבר?
- יגאל שמעון:** והכי חשוב, אז אתה ישבת,
- נוה גור:** למה לא עבר?
- יגאל שמעון:** ייצגת את כל התושבים,
- נוה גור:** למה לא עבר?
- יגאל שמעון:** אמרת לי זה שיתוף, ביחד אנחנו עושים את זה. בא הקבלן, אחרי, אחרי שנתיים, פתאום הכול התהפך. למה? כי האווירה הייתה שונה, אז אתה התהפכת, וברגע

שהתהפכת אז אין ברירה, מחזירים את זה חזרה. ומה קורה היום? כולם הצביעו בעד התוכנית,

נוה גור: כן.

יגאל שמעון: כולל נוה, כולל חברי האופוזיציה,

נוה גור: על איזה תוכנית אתה מדבר?

יגאל שמעון: מתאר.

מאיר חלואני: מה?

נוה גור: מי הצביע בעד?

יגאל שמעון: כולם הצביעו בעד.

נוה גור: בעד התוכנית?

יגאל שמעון: בעד, כן, כן, כן, כולל ב-2016,

עדי ברמוחה: תראה לי את ההצבעה.

יגאל שמעון: סליחה רגע,

נוה גור: אנחנו לא,

יגאל שמעון: אל תענו לי,

עדי ברמוחה: מה זה אל תענו לי, אתה אומר דברים ...

יגאל שמעון: שנייה רגע. אני לא הפרעתי לך.

עדי ברמוחה: לא, תראה לי שהצבעתי בעד.

יגאל שמעון: את יודעת מה, לא הצבעתם בעד, אבל לא התנגדתם לתוכנית.

עדי ברמוחה: תדייק.

נדב דואני: למה אתה משקר אבל?

יגאל שמעון: שנייה, לא משקר.

נדב דואני: אמרת הצבעתם בעד.

יגאל שמעון: אמרתי,

נדב דואני: אמרת הצבעתם בעד,

יגאל שמעון: לא כולם,

נדב דואני: עכשיו אתה חוזר בך.

יגאל שמעון: לא כולם,

נדב דואני: אז למה אתה אומר שכולכם הצבעתם בעד?

- יגאל שמעון:** שנייה,
נדב דואני: בוא תחזור,
יגאל שמעון: אז אני חוזר חזרה.
נדב דואני: יופי.
יגאל שמעון: אז אני חוזר חזרה.
נדב דואני: עכשיו אתה חוזר אחורה.
יגאל שמעון: כולם פה לא התנגדו לתוכנית. או קיי?
נדב דואני: לא הבנתי.
עדי ברמוחה: לא.
יגאל שמעון: תצלמו,
מאיר חלואני: גם אני לא הבנתי.
יגאל שמעון: ותרשמו,
נדב דואני: לא הבנו,
יגאל שמעון: את מה שאני אומר.
נדב דואני: מה?
יגאל שמעון: כל חברי האופוזיציה שהיום מתנגדים,
עדי ברמוחה: כן,
יגאל שמעון: לא התנגדו לתוכניות.
מאיר חלואני: מתי זה היה?
עדי ברמוחה: אולי הם לא היו
יגאל שמעון: 2016 הצגנו להם בוועדה המקומית מצגת. אף אחד לא דיבר מילה.
נדב דואני: כמה זמן היה דיון?
עדי ברמוחה: לא הצגת בוועדה את ... אני ביקשתי להעלות את זה.
יגאל שמעון: 2016,
עדי ברמוחה: אני ביקשתי באוגוסט 2016,
יגאל שמעון: עוד פעם אני חוזר,
עדי ברמוחה: להביא את זה לדיון במליאה ואתם לא רציתם.
יגאל שמעון: אז אני אשלח לך,
עדי ברמוחה: אני מזכירה לך.

יגאל שמעון: אני אשלח לך את הפרוטוקול.

(מדברים יחד)

נוה גור: אתה יודע מה, נניח שאתה צודק.

יגאל שמעון: שנייה רגע,

נוה גור: בוא תתקדם. מה זה הקשקוש הזה. אז תתקדם,

יגאל שמעון: או קיי.

נוה גור: נו יאללה, אנחנו אוהבים את התוכנית.

יגאל שמעון: סליחה.

נוה גור: יאללה.

יגאל שמעון: ב-2010 התוכנית הזאת אושרה בוועדה המקומית.

עדי ברמוחה: 2010,

נוה גור: איזה תוכנית?

יגאל שמעון: בתוכנית הזו.

עדי ברמוחה: 2010.

נדב דואני: הם הסתירו את התוכנית.

יגאל שמעון: בתוכנית הזו.

נדב דואני: הם הסתירו את התוכנית.

יגאל שמעון: לא להפריע לי.

נדב דואני: הם הסתירו את התוכנית.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: עוד פעם אני חוזר. אל תפריעו לי. אני מבין, שנייה רגע,

נדב דואני: .. שלא עשית.

יגאל שמעון: נדב,

עדי ברמוחה: יגאל,

יגאל שמעון: אני לא הפרעתי לכם.

עדי ברמוחה: לפחות שיהיה פה דיוק.

יגאל שמעון: חברים, שנייה רגע,

עדי ברמוחה: לפחות שיהיה פה דיוק.

יגאל שמעון: זה הדיוק.

יגאל הררי: ואני גם לא הפרעתי ...

עדי ברמוחה: לפחות שיהיה פה בדיוק.

יגאל שמעון: ב-2010 הוועדה המקומית אישרה את התוכנית, אל תגידו לי לא, ואני אשלח לכם את זה.

עדי ברמוחה: .. עכשיו אתה מדייק, אולי.

יגאל שמעון: ויש את הפרוטוקול ואף אחד לא התנגד.

נוה גור: טוב.

יגאל שמעון: אף אחד.

עדי ברמוחה: ב-2010.

יגאל שמעון: 2010.

עדי ברמוחה: יופי.

יגאל שמעון: ב-2016,

חי אדיב: לא, לא, לא, נמנע אחד, לא העיר הערה מהותית על התוכנית, נמנע והאחד הזה אמר אני לא מצביע לא בגלל שהתוכנית גרועה, כי מנכ"ל העירייה לא נמצא. אני לא אגיד לכם מי זה.

מאיר חלואני: ב-2010?

אמיר כוכבי: למה? תגיד, למה אתה, אבל למה, למה אתה שוב פחדן?

עדי ברמוחה: ב-2010 אנחנו

אמיר כוכבי: למה אתה שוב פחדן? הצלחת לגייס כמעט את כל המועצה והיה חבר מועצה צעיר אחד שנה בתפקיד שכבר אז הבין שאתה מסוכן לעיר. אני גאה בזה. אגב, גם עכשיו לא נתת למנכ"לית שלך שאמורה ליישם, לא נתת למנכ"לית שלך שאמורה ליישם להיות חלק מהתהליכים, אפילו בדיון התנגדויות לא הבאת אותה. אתה בז לאנשי המקצוע שלך. אתה בז לפקידים שלך. אתה בז לנבחרים שלך בקואליציה. אתה פחדן, אתה חסר מנהיגות,

יגאל שמעון: אני מבקש,

אמיר כוכבי: ואתה מנסה לעקוף את המועצה,

יגאל שמעון: אמיר?

אמיר כוכבי: וזה לא ילך לך והיה צריך חבר מועצה שנה בתפקיד כדי לראות כמה אתה שקוף, פחדן וחסר חזון ואני גאה בזה עד היום.

יגאל שמעון: אני מבקש,

יגאל הררי: יגאל, אני רוצה להגיד משהו.

יגאל שמעון: לא להפריע לי.

יגאל הררי: אני רוצה להגיד משהו. אם זה היה אמיר כוכבי שנמנע בגלל שלא היה מנכ"ל,

והוא חש אז שראש העיר מסוכן, אני לא מבין למה הוא לא תמך ביואב רוזן

בסיבוב השני. אני לא מבין למה הוא לא תמך ביואב רוזן.

חי אדיב: כי הוא פחדן.

יגאל הררי: אם אתה חשבת שהוא מסוכן, למה תמכת בו לסיבוב שני? זה מטריד אותי עכשיו.

אמיר כוכבי: הוא היה כל כך מסוכן שרציתי לשמור עליו מקרוב.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: טוב חברים, בסיבוב השני, בסיבוב השני היו כמה ש,

אמיר כוכבי: הררי אתה לא תצליח לסכסך ביני לבין יואב. תפתור את הבעיות שלך אתו לבד.

יגאל שמעון: לא להתעצבן. טוב, אני מבקש להמשיך, לתת לי להמשיך לדבר ואני מבין שזה

קצת, זה קצת כואב לכם,

עדי ברמוחה: יגאל,

יגאל שמעון: וזה קצת מפריע לכם,

יגאל שמעון: אז אתם מפסיקים אותי

עדי ברמוחה: למה אתה מתפלא כל כך.

יגאל שמעון: טוב, אני ממשיך. 2007, התוכנית בוועדה המקומית,

יגאל הררי: 2007?

יגאל שמעון: 2007, ב-2010, ב-2016, סליחה רגע, למה אתם מפריעים לי? נו, מאיר, אני

הפרעתי לך?

מאיר חלואני: ... לא הייתי פה

יגאל שמעון: אני הפרעתי לך?

מאיר חלואני: ... לא הייתי פה.

יגאל שמעון: לא.

מאיר חלואני: 2007 ... ב-1900 בא העגלון ...

נדב דואני: הם עשו אז שיתוף ציבור ב-1900.

יגאל שמעון: אז אני ממשיך. מאיר, תן לי להמשיך.

אמיר כוכבי: יגאל, שנייה, שאלה,

יגאל שמעון: 2010,

אמיר כוכבי: יגאל שאלה אחת ואני לא מפריע, באמת. שאלה אחת כי אתה היית יו"ר הוועדה

בכל הזמנים האלה, אתה אומר כאן לפרוטוקול שבמשך כל השנים האלה

התוכנית היא אותה תוכנית, לא השתנתה?

יגאל שמעון: מה זאת אומרת?

אמיר כוכבי: אתה אומר פה לפרוטוקול,

יגאל שמעון: על פי החלטת,

אמיר כוכבי: אתה אומר פה לפרוטוקול שזאת אותה התוכנית?

יגאל שמעון: שאישרנו ב-2010,

אמיר כוכבי: התוכנית שעכשיו סירבתם להביא למועצה,

יגאל שמעון: עוד פעם אני אומר,

אמיר כוכבי: זה אותה תוכנית מ-2010?

יגאל שמעון: התוכנית ש,

אמיר כוכבי: אותה תוכנית הופקדה?

יגאל שמעון: שאישרנו ב-2010 והצגנו לכם ב-2016,

אמיר כוכבי: הופקדה אותה תוכנית.

יגאל שמעון: אולי בתיקונים שאנחנו עשינו.

אמיר כוכבי: אולי בתיקונים.

יגאל שמעון: שנייה, תנו לי, תנו לי.

אמיר כוכבי: אתה לא מתחייב לפרוטוקול,

יגאל שמעון: שנייה,

אמיר כוכבי: שזאת אותה תוכנית שהוגשה.

יגאל שמעון: אמיר,

אמיר כוכבי: אני שואל, אני באמת רוצה לדעת.

יגאל שמעון: אני לא מפריע לך, נו,

אמיר כוכבי: אבל אני רק רוצה לדעת.

יגאל שמעון: אתה תקשיב מה שאני אומר.

אמיר כוכבי: אבל אני רק רוצה לדעת.

יגאל שמעון: התשובה היא כן. עכשיו השאלה היא כזו. אני שואל אתכם שאלה, אתה יודע מה, לא. 2016 כשהצגנו לכם את התוכנית, עכשיו, 2010 הוועדה הזו אישרה את התוכנית מתאר. מה קרה משנת 2010 עד היום? הרי יש תב"עות שדנו בהם.

חי אדיב: והם הצביעו בעד.

יגאל שמעון: סליחה, סליחה,

עדי ברמוחה: ב-1900.

יגאל שמעון: סליחה, מ-2010 כשאינו לנו תוכנית מתאר, הוועדה הזאת דנה במספר תב"עות, מאיר חלואני: למה?

יגאל שמעון: כי אין תוכנית מתאר. אז כשהוועדה הזאת, כשאינו תוכנית מתאר, מביאים לה פה את 1302, כשאנחנו מדברים על 1,000 יחידות דיור, נלחמנו על 1,000 יחידות דיור ב-1302, הלכו לוועדה המחוזית, אין תוכנית מתאר, אז מה עשתה הוועדה המחוזית, לקחה את ה-1,000, הפכה אותם ל-1,300 יחידות. למה? אין תוכנית מתאר. אותו הדבר ב-1310. דיברנו על 1,700, 1,900, הלכו לוועדה המחוזית, אין תוכנית מתאר, הלכו לוועדה המחוזית הפכו את זה ל-2,450 יחידות דיור ב-1310 בהדר, אלה שאתם גרים, אלה שאתם דואגים להדר.

דובר מהקהל: מי בישל את זה?

יגאל שמעון: לא, שנייה, אל תפריע לי בבקשה. 1310 ו-1302 כשאינו תוכנית מתאר, בוועדה המחוזית מוסיפים חופשי. עכשיו בוא נדבר על הר/400 שאנחנו מדברים. אין תוכנית מתאר ב-הר/400, או קיי? בוועדה הזו התחלנו לאשר 4,000 יחידות דיור, עלו ל-5,000 יחידות דיור, היום בוועדה המחוזית מדברים על 6,000 יחידות דיור, הם עדיין לא, והם עכשיו מכינים תוכנית תמ"א ארצית ל-12,000 יחידות דיור ב-הר/400.

אמיר כוכבי: איפה שהעירייה ביקשה,

יגאל שמעון: איפה שרצינו 4,000.

אמיר כוכבי: ...

יגאל שמעון: אל תפריע לי בבקשה, הוועדה המקומית בסוף, אל תפריע לי,

אמיר כוכבי: ...

יגאל שמעון: אמיר, אל תפריע לי.

אמיר כוכבי: לא בוועדת משנה.

יגאל שמעון: אל תפריע לי. 1202, תב"ע שהתחלנו פחות מ-4,000 אבל 1202 כשאינ תוכנית מתאר היא דנה, דנים בה, איפה? בוועדה המחוזית. קיבלנו שם מעל 4,200 יחידות דיור. עכשיו, מה קורה מבחינתנו? אנחנו מגיעים היום שכל התב"עות מאושרות ואתם רוצים לבטל את התוכנית מתאר. כי מה אומרת תוכנית המתאר?

מאיר חלואני: מישהו ביקש לבטל את התוכנית?

יגאל שמעון: כן.

מאיר חלואני: למה אתה אומר את זה?

יגאל שמעון: אתה תקרא.

מאיר חלואני: ... לידך, שקרן? מישהו ביקש לבטל?

דובר: למשך.

מאיר חלואני: ביקשו למשך, לדבר עליה.

יגאל שמעון: כשאתה מושך זה ביטול.

מאיר חלואני: לא.

עדי ברמוחה: לא.

יגאל שמעון: כשאתה מושך, זה ביטול.

עדי ברמוחה: ממש לא.

יגאל שמעון: כשזה מושך זה ביטול.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: תקשיבו לי עד הסוף.

מאיר חלואני: יגאל, לא מתאים לך.

יגאל שמעון: תקשיבו לי עד הסוף ואל תפריעו לי כי אתם כואב לכם לשמוע את מה שאני אומר

לכם, את האמת.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: ואז מה קורה בעיר, אין תוכנית מתאר, באה תוכנית מתאר עכשיו החדשה,

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: תנו לי בבקשה. אל תפריעו לי. אל תפריעו לי.

עדי ברמוחה: יש פה דיון.

יגאל שמעון: אתם מפריעים לי. את מפריעה לי. כי זה כואב לכם, אתם מפריעים לי.

עדי ברמוחה: לא, לא כואב.

יגאל שמעון: כואב לכם. אתם באים היום,

עדי ברמוחה: לא כואב,

יגאל שמעון: אתם באים היום שכל התוכנית מתאר מדברת לחסום את הבנייה במתחמים שלא

אושרו. על מה אנחנו מדברים? על שלושה מתחמים סך הכול. הר/400, שביל

התפוזים והפועלים. 9,000 יחידות דיור. זה מה שאנחנו רוצים, כי אנחנו יודעים,

כי אם אנחנו לא נעצור את זה היום, מחר תקבלו פי שתיים. ואתם יודעים את זה

טוב במאוד. התוכנית הזאת של המתאר באה להפקיע את הסמכות מהוועדה

המחוזית, להביא את זה לכם פה ולציבור כדי שנוכל לקבל פה ולהחליט איך

תיראה העיר בעתיד ומי שישלוט זה אנחנו ולא הוועדה המחוזית, כי אתם בסופו

של דבר מה שאתם עושים היום, גורמים לכך שכל התוכניות בוועדה המחוזית

יאשרו שם פי שתיים יחידות דיור ואתם לא איכפת להם.

נדב דואני: במקום 30 קומות, 60 קומות.

יגאל שמעון: לא 30,

נדב דואני: במקום 30 קומות, 60 קומות.

יגאל שמעון: בזמן שאתה היית אצל אביגדור יצחקי,

נדב דואני: במקום 30 קומות,

יגאל שמעון: בזמן שאתה דיברת אתו,

נדב דואני: מה אתה עשית, קידמת את התוכנית,

יגאל שמעון: לא,

נדב דואני: כדי לעשות נזקים לעיר. מה אתה עשית?

יגאל שמעון: נדב?

נדב דואני: כן.

יגאל שמעון: אז אני רוצה להגיד לך שהטעית ואתמול כתבתי לך תשובה.

נדב דואני: ראיתי מה שכתבת, ושיקרת בתשובתך.

יגאל שמעון: אז או ק"י,

נדב דואני: כי אני זוכר מה הייתה השיחה,

יגאל שמעון: אז אני,

נדב דואני: ואתה יודע מה,

יגאל שמעון: אני אקריא לך,

- נדב דואני:** והייתה עדה לשיחה הזאת, דוברת משרד האוצר ישיבה איתי ואיתו באותו חדר,
- יגאל שמעון:** אני אקריא בדיוק,
- נדב דואני:** רגע, תסלח לי,
- יגאל שמעון:** מילה במילה,
- נדב דואני:** הוא לפני שנכנסתי אליו לחדר,
- יגאל שמעון:** אני אקריא,
- נדב דואני:** הוא הקדים ונכנס לחדר של דוברת משרד האוצר,
- יגאל שמעון:** אני אקריא מילה במילה,
- נדב דואני:** אתה תקריא עוד רגע, כי אתה לא תשקר.
- יגאל שמעון:** אני לא משקר.
- נדב דואני:** כי אני ישבתי בחדר ויש עדה ואם צריך אז היא תעיד על מה שנאמר. ואני כתבתי את הדברים אחד אחד.
- יגאל שמעון:** אני אקריא,
- נדב דואני:** אז תקריא. תקריא.
- יגאל שמעון:** ..
- נדב דואני:** לא, תקריא, אין לי בעיה כי אני יודע מה המציאות.
- יגאל שמעון:** אז התשובה שלו,
- נדב דואני:** אני יודע מה היה שם.
- יגאל שמעון:** אז התשובה שלו, אז התשובה שלו,
- נדב דואני:** מה התשובה?
- יגאל שמעון:** אז התשובה של,
- נדב דואני:** חי אומר לך משהו להגיד. תרשום לו חי, הוא לא שומע אותך.
- יגאל שמעון:** מה הייתה השיחה שלך עם, הוא בהתחלה שאל מה מו, אז הוא כתב ככה. זו התשובה שלו. ציטוט,
- נדב דואני:** תצטט, תצטט ואני גם אגיד.
- יגאל שמעון:** הבן אדם ישב במקרה אצל דוברת האוצר, אמרתי לו שלא יעזור לו כלום, תוכניות מתאר צריכות להסתיים על מנת שאפשר יהיה לפתח את העיר ולאפשר לבני המקום לגור יחד עם משפחתם. ומה שהם עושים,
- עדי ברמוחה:** ולנוח.

יגאל שמעון: זה חסור אחריות וסוג של חבלה.

חי אדיב: חבלה?

נדב דואני: ואוו,

יגאל שמעון: התוכנית,

נדב דואני: ואוו, ואוו, ואוו, אז אני,

יגאל שמעון: התוכנית הופקדה ותמשיך על פי הנהלים.

נדב דואני: רגע, רגע, רגע, רגע,

חי אדיב: מי זה כתב,

נדב דואני: אז אני רוצה לספר לך אדוני סגן ראש העירייה, בוא אני אספר לך. בישיבת

הממשלה ביום ראשון,

יגאל שמעון: .. לפרסם.

נדב דואני: תפרסם, לא, לא, לא, לא, לא, אני אענה.

(מדברים יחד)

נדב דואני: אני אענה, אני אענה, הוא סיים, תקשיב טוב יגאל שמעון.

יגאל הררי: הוא לא סיים.

נדב דואני: בישיבת הממשלה האחרונה דיברתי עם שר האוצר משה כחלון,

יגאל שמעון: הוא אמר לי לפרסם את זה.

נדב דואני: מעולה, אז אני גם, אם הוא מרשה לפרסם גם אני מפרסם. יגאל, אליך אדוני סגן

ראש העירייה המצטט, אני בישיבת הממשלה, שקט, שקט,

יגאל הררי: ...

נדב דואני: תמתין בסבלנות, נכון, הוא הקריא, אין בעיה. בישיבת הממשלה האחרונה, אני לא

רץ לקדם אינטרסים של עסקים פרטיים בקרב שרי הממשלה. אני קם לקדם את

האינטרסים של תושבי הוד השרון יגאל אז תירגע. אני מקדם רק את תושבי הוד

השרון ולא אינטרסים של אנשים פרטיים. לא עסקים ולא שום דבר אחר. לא

רישיונות ולא שום דבר אחר. שב בשקט. חוצפן.

יגאל שמעון: טוב.

נדב דואני: בישיבת, שב בשקט,

יגאל הררי: לא.

נדב דואני: חוצפן. חוצפן, שב בשקט, שב בשקט.

יגאל הררי: ..

נדב דואני: את מי, תקדם אנשים פרטיים, אני מקדם את תושבי הוד השרון. זה האינטרס שלי. תשב בשקט.

יגאל הררי: תקדם.

נדב דואני: עכשיו תשב בשקט. יגאל, בישיבת הממשלה שוחחתי עם שר האוצר משה כחלון והדובר שלו בדבר נושא תוכנית המתאר של עיריית הוד השרון. שר האוצר אמר לי בצורה מפורשת שהוא לא עוסק בנושא הזה אלא עוסק בזה אביגדור יצחקי, וזה אחרי שאני מנהל שיח עם דוברת משרד האוצר ללכת לפגוש את אביגדור. הלכנו למשרד האוצר לדיון, נכנסתי כדי להגיע לפגוש את אביגדור ולפני כן בשיחת רעים עם דוברת האוצר ישבתי אצלה בחדר ואז הוא נכנס. אמרתי לו האם אנחנו יכולים לדבר כאן עכשיו, הוא בא לספר לה שבבלומברג פרסמו שמחירי הדיור עומדים לעצור והבועה הזאת עומדת להתפוצץ. כולו מאושר ושמח וזה מצוין. ואז אמרתי לו האם אפשר לנהל את השיחה שלנו כאן ולא אחר כך אצלך בחדר, הוא אמר בוודאי. התיישב ואז התחלנו לנהל את השיחה. הוא לא אמר שהתוכנית צריך לקדם אותה. הוא כן אמר אתם מנסים לעשות פיליבסטר ולזה אני לא אתן יד, אבל הוא אמר במפורש אם צריך לתקן את התוכנית, אם צריך לרענן אותה, אם צריך לארגן עוד אזורים של תעשייה ואזורים של מסחר, אנחנו נעשה ותעשו את זה ואתה יודע מה עוד הוא אמר, תעשו מה שעשו לראש עיריית הרצליה. ואז אמרתי לו ראש עיריית הרצליה בחר בעצמו למשוך את התוכנית, הוא אמר ממש לא. התושבים עשו סקר ועשו הפגנות וגרמו לו למשוך את התוכנית. זה מה שנאמר.

יגאל שמעון: טוב.

נדב דואני: ואתה יודע מה עוד נאמר? ביקשתי פגישה בהמשך, הוא אמר לי בעוד 10 ימים, כשהצוות שלי יחזור, אני אפגוש אותך פעם נוספת. אתה יודע מה, הוא יפגוש, זה יהיה. אני לא אוותר לכם ויושב לידך ראש עירייה שפשוט לא איכפת לו לא מהעתידי שלנו כי הוא יודע שהוא סיים ולא כמו ראש עיריית הרצליה שאיכפת לו מהתושבים שלו.

יגאל שמעון: סליחה, אני רוצה להמשיך.

נדב דואני: ומשך את התוכנית. אז אתם תמשיכו לשקר, תמשיכו לשבת כאן. אני רואה את ראש העירייה שלי מסתובב אתמול בכנסת או שלשום בכנסת. אין לי מושג מה הוא עשה שם. אחר כך הבנתי מה הוא עשה שם, אחרי שקיבלתי מכתב על איזה מינוי של איזה תפקיד. אתה לא בא לדאוג לתושבי הוד השרון. אתה מתעסק בשטויות. בשטויות.

יגאל הררי: .. שחברי המועצה לא יקבלו שכר.

נדב דואני: אני גם מסכים, מסכים. אני לא בעד. אני לא בעד שכר. לא בעד שכר. (מדברים יחד)

יגאל שמעון: נדב, בוא, בוא נמשיך. נדב תן לי להמשיך.

חי אדיב: זה מראה לך כמה הוא שקרן.

יגאל הררי: חיים ביבס הוא מהמתנגדים של לקבל שכר ...

נדב דואני: אני לא חבר של חיים ביבס. .. אגב הוא ברמה מאוד מאוד גבוהה וגם אני מתנגד.

עדי ברמוחה: .. תודה. אפשר, זהו, עניתם? גן ילדים.

יגאל שמעון: חברים,

אמיר כוכבי: בוא רק נסכם שלא ישתמע הפוך, שאביגדור יצחקי הוא חלק מהבעיה, הוא לא חלק מהפיתרון.

עדי ברמוחה: ממש לא.

יגאל שמעון: הוא יודע.

נדב דואני: דווקא הוא חלק מהפיתרון. הוא חלק מהפיתרון.

אמיר כוכבי: הוא ראש מינהל דיור.

ניצה משה: אפשר אחד אחד בבקשה?

יגאל שמעון: לא אחד אחד. אני עכשיו, זה התור שלי.

ניצה משה: לא.

יגאל שמעון: מה אחד אחד?

ניצה משה: בסדר. אבל שלא ייכנסו לדברים שלך.

יגאל שמעון: אף אחד שלא ייכנס.

ניצה משה: כל אחד מדבר בנפרד.

יגאל שמעון: תנו לי בבקשה להשלים.

עדי ברמוחה: יגאל תסיים.

יגאל שמעון: בהמשך לתוכנית המתאר אני נפגשתי עם,

עדי ברמוחה: יש לנו חתונות, אירועים.

יגאל שמעון: סליחה, סליחה, סליחה, נפגשתי עם חברי הוועדה לא פעם ולא פעמיים. אני רוצה

להגיד לכם שחברי הוועד הם אנשים נפלאים שעושים את זה,

חי אדיב: רבותי,

יגאל שמעון: ממעמקי ליבם והם עושים את זה בהתנדבות ואני אוהב, ואני שמח מאוד שהם

פועלים כך. אנשים מקסימים.

עדי ברמוחה: אני אוהב אותם.

יגאל שמעון: כשישבתי איתם הם העלו מספר דרישות. והדרישות שהם העלו במסגרת

ההתנגדויות אנחנו מיישמים אותם. ראש העיר החליט במסגרת ההתנגדויות, הוא

הצהיר על זה והוא יצהיר על זה גם עכשיו, כפי שהצהיר על זה בוועדה המחוזית.

אנחנו כמובן נדרוש קודם כל תשתיות, קודם כל כבישים, מדרג כמו שהבטחנו, זה

הדרישות שלנו. הרי, הרי מי שבסופו של דבר, כל זה עובר לתוכנית המפורטת

כאן אצלנו. יש שיקבע זה כאן אצלנו, לא בוועדה המחוזית. פה אנחנו קובעים איך

יבנו, מתי יבנו, מה ההליך שיבנו,

עדי ברמוחה: וזה עוד יותר מטריד אותי.

יגאל שמעון: כאשר יש,

עדי ברמוחה: עוד יותר מטריד,

יגאל שמעון: כאשר יש לימיט,

עדי ברמוחה: זה הכי מטריד,

יגאל שמעון: כאשר יש לימיט,

עדי ברמוחה: זה הכי מטריד. אתה מבין כאחת שיושבת בוועדה,

יגאל שמעון: שנייה רגע, אל תעני לי.

עדי ברמוחה: זה מטריד אותי.

יגאל שמעון: גברת,

עדי ברמוחה: כל מה שאמרת עכשיו,

יגאל שמעון: עדי?

עדי ברמוחה: אני לא סומכת עליכם. אתה לא מבין?

יגאל שמעון: עדי?

עדי ברמוחה: מה לא מובן?

יגאל שמעון: זה מובן.

עדי ברמוחה: זה עוד יותר מטריד.

יגאל שמעון: זה מטריד אותי.

עדי ברמוחה: שאתה אומר שזה יוחלט בוועדת המשנה, זה מטריד, זה מפחיד.

יגאל שמעון: אז זהו, בגלל זה את פוחדת.

עדי ברמוחה: לא סומכת עליכם. לא סומכת עליכם.

יגאל שמעון: ואין לך שליטה, זה בסדר.

עדי ברמוחה: אתה,

יגאל שמעון: אני לא מוכן לתת את השליטה לוועדה המחוזית. עכשיו, למה אני לא מוכן?

עדי ברמוחה: ואני לא מוכנה לתת,

יגאל שמעון: תקשיבי למה אני לא מוכן.

עדי ברמוחה: לוועדה המקומית.

יגאל שמעון: כשאני רואה תוכנית לא מאושרת במתחם מסוים וכשכולם פה, אף אחד לא דיבר

מילה, שבאים אנשים מסכנים, קונים שם קרקעות במחירים פי שתיים ופי שלוש

מהמחיר הריאלי, על פי תוכנית המתאר. על פי תוכנית המתאר מדברים מה

המחיר ואיזה, וכמה יחידות יבנו שם. אבל מה, פתאום כולם פה לא רוצים את

התוכנית. למה?

מאיר חלואני: עוד הפעם,

עדי ברמוחה: עוד הפעם אתה מדבר על לא רוצים. אף אחד לא אמר לא רוצים.

יגאל שמעון: אל תעני לי.

עדי ברמוחה: אל תגיד אל תעני לי. אני אענה לך.

יגאל שמעון: אל תעני לי.

עדי ברמוחה: אני אענה לך.

יגאל שמעון: כי ככל שהתוכנית לא תאושר, ככה אפשר למכור יותר קרקעות.

עדי ברמוחה: אני לא אמרתי שאני לא רוצה תוכנית מתאר.

יגאל שמעון: ... מוכרים .. יש כמה שמוכרים 8 יחידות לדונם ברוטו, תקשיבי לי, דונם 125 מטר

לקרקע לדירה, תגידו לי, איך אתם מעיזים לבוא ולומר דבר כזה כשזוג קונה זכות

לדירה כשאינו אפילו רבע דירה או חצי, לעוד, אני לא יודע כמה שנים בכלל אם

יבנו שם, ובמקום שאנחנו נבוא נגיד להם חבר'ה, זאת תוכנית המתאר, תיזהרו לכם, כי פה זה הלימיט של זכויות הקרקע והבנייה, ואתם יודעים מה התנאים כדי ליישם את התוכנית הזו ומתי תבנו.

מאיר חלואני: מתי פגשת זוג כזה שאמרת לו תיזהרו?

יגאל שמעון: אני כל יום.

מאיר חלואני: מתי?

יגאל שמעון: כל יום.

מאיר חלואני: כן.

יגאל שמעון: כן מאיר כל יום.

מאיר חלואני: שם.

יגאל שמעון: כל יום.

מאיר חלואני: תוציא שם.

יגאל שמעון: אתה רוצה, בוא אלי למשרד אני אראה לך למה אני לא רוצה להגיד לפרוטוקול.

מאיר חלואני: עוד פעם בוא אלי למשרד?

יגאל שמעון: כן.

מאיר חלואני: זה כמו התוכנית מ-1900.

יגאל שמעון: מאיר,

מאיר חלואני: תפסיק נו,

יגאל שמעון: מאיר, אני לפחות אומר את האמת כדי שאנשים לא ייכשלו. ואתה יודע מה, ואני אראה לך גם את המיילים ואת הדרישה שלי לעשות מזה פרסום ארצי. אלא מה, שאני מוגבל בזה בעניינים משפטיים, אני לא רוצה לדבר. אבל מבחינתי אני אומר לך עוד פעם, אסור לנו לא לאשר את התוכנית בעיקר כי לא יכול להיות שאנשים יפלו בפח, כולל אנשים ושיקשיבו טוב כולם, מי שנותן יד היום להפיל את התוכנית, כי סך הכול מה מדובר, מדובר על לימיט שאנחנו היום מאשרים בתוכנית מתאר 9,000 יחידות דיור, זה הכול. עוצרים. אמר ראש העיר,

נדב דואני: מה עוצרים? כבר אין מה לבנות. אתם סותמים את העיר. מה זה עוצרים?

יגאל שמעון: מה הסיבה שאתה רוצה לבטל את התוכנית?

נדב דואני: לעצור את הנזקים שאתם עושים.

יגאל שמעון: מה הסיבה שאתה רוצה,

נדב דואני: לעצור את הנזק שאתם עושים.

יגאל שמעון: מה קרה?

נדב דואני: את ה-30 קומות.

יגאל שמעון: למישהו יש אינטרס לבטל?

נדב דואני: יש אינטרס. אולי תגיד למי יש אינטרס,

יגאל שמעון: למי יש אינטרס לבטל.

נדב דואני: תגיד אתה. אתה אולי יודע.

יגאל שמעון: לא, אני שואל אותך.

נדב דואני: אתה יודע.

יגאל שמעון: למי יש אינטרס לבטל?

נדב דואני: אנחנו לא יודעים. אתה תסביר לנו למה אתה עושה מנהרה על דרך הים ולא

עושים כביש, כביש מזרח מערב?

יגאל שמעון: .. לבטל את התוכנית. מי שרוצה ליצור מצב של תוהו ובוהו שאפשר לעשות

עסקאות, שאפשר למכור במחירים שאף אחד לא יודע מה יבנו שם, ולזה אני לא

מוכן ואני לא אתן יד ואתם צריכים לבוא ולהתייבש ולבוא ולהגיש בקשה כזאת.

מאיר חלואני: רגע,

יגאל שמעון: אני סיימתי.

חי אדיב: טוב רבותי, אתה רוצה להגיב? דבר.

יגאל הררי: אני רוצה להגיד ככה. קודם כל,

דובר: מיקרופון בבקשה.

יגאל הררי: קודם כל אני תומך בזה שאם אפשר למשוך את התוכנית, נצביע על זה. זה א'.

דובר: תפתח את המיקרופון. לא שומעים אותך.

יגאל הררי: ב' אני מקבל את הדברים שלך ואני רוצה להגיד משהו לפרוטוקול. כמו שיש בעד,

יש גם מתנגדים. יש פה הרבה מתנגדים שרוצים להוסיף דירות. ויש הרבה כאלה

שחושבים להפחית. בלי קשר אני חושב ואמרתי את זה בישיבת הוועדה, בישיבת

מליאת הוועדה, ההצעה שלי הייתה למשוך את התוכנית לשלושה חודשים,

ארבעה חודשים, חצי שנה, לשוב ולדון בה. לא עבר בוועדה, לא עבר בוועדה

לתכנון ובנייה. אני מצטער על זה אבל לפחות היום אם אפשר להביא את זה

להצבעה, ולעצור את זה אז בבקשה.

אביאל אברמוביץ: אני רוצה להוסיף.

(מדברים יחד)

חי אדיב: כן.

יגאל הררי: אתה יכול לחלום חיים, זה לא צו הארנונה.

חי אדיב: כן.

(מדברים יחד)

חי אדיב: הלאה. אביאל דבר.

יגאל הררי: זה לא צו הארנונה.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: זה לא צו הארנונה חיים.

חי אדיב: כן.

אביאל אברמוביץ: אני יכול להגיב, אני רוצה להגיד פה, בגלל שזה עכשיו ישיבה פתוחה, אז

אני רוצה לדבר פתוח. קיבלנו ספר עבה, עב כרס עם כל ההתנגדויות,

חי אדיב: רבותי,

אביאל אברמוביץ: ומה שהמטריד אותי הכי הרבה, הכי הרבה הטריד אותי, בדרך כלל לא

מטרידים אותי דברים, לא מצליחים להפחיד אותי, מטרידים אותי אבל לא

מפחידים אותי, אבל מה שהטריד אותי הכי הרבה זה שהעודף או כמות האנשים

שרצו להוסיף יחידות דיור הייתה פשוט עצומה בכל הסעיפים.

יגאל שמעון: 13,

אביאל אברמוביץ: אני לא ספרתי. אני דפדפתי ככה וראיתי. אתה ספרת. אנשים רצו להוסיף

שמה כמויות של דירות, זאת אומרת בוא נדבר על זה רגע, אני אמרתי שאני

מדבר עכשיו פתוח, לא רציתי לדבר בישיבה היא. האינטרסים פה לשני הצדדים,

כמו שאני רואה אותם לפחות, אולי עוד יש שותפים אבל אני רוצה להגיד את זה

בקול רם. חלק מהאינטרסים פה אני מאמין לאנשים שיושבים מאחוריי מאוד. אני

פעם הייתי גם כזה. אני נשארתי כזה גם היום. אני התחלתי את החיים שלי בבית

הנערה עם כל ההתנגדויות לבנות. מה שאנחנו אכלנו בסוף זה לא מה שרצינו

שיהיה בהתחלה, שלא יבנו בכלל. אז בבית הנערה לא בונים אבל בצדדים בנו וזה

בדיוק עוד קופי של אותו דבר. זה מה שאני רואה שיכול ללכת ולקרות כשאנחנו

נמזמז או נעצור או לא נאשר או נתחיל למשוך ולהחליט כל מיני החלטות כאלה,

גם כשראיתי שהאינטרסים שקיימים, אני אומר לכם פה בלי לבדוק את זה לעומק ואני לא חלילה, לא רוצה להאשים אף אחד, זה אינטרסים כלכליים ענקיים. וגם זה בסדר שאנשים רוצים 13 אלף יחידות להוסיף, אפשר לחשבן את זה בכסף ולראות מה עומד כאן על הפרק. אז אם שוקלים במשקלים של ביחד גם טובת העיר, גם טובת האנשים, גם טובת האנשים שרוצים להוסיף שם, ראיתי את עורכי הדין שמה, כמויות אדירות של עורכי דין שעבדו קשה על כל הסעיפים ובתוך הדברים האלה גם היו חברים שכולנו התאחדנו שהיו, אמרו אנחנו לא רוצים להוסיף, גם חברי, כולנו, וזה ייאמר כאן לזכות כולם. אז אתה לא יכול להגיד שהם רק נגד הוספה. אתה לא מפחיד אותם בזה. זה לא הרעיון בכלל. אבל זה שהרעיון הוא שם שהיו תוספות ענקיות, שיש להן משמעויות גם כנראה בדרכים ובבתי ספר ובתשתיות אבל גם בהרבה מאוד כסף, זה אינטרסים ענקיים אז אם אנחנו יכולים למנוע את זה ויש זמן למנוע את זה עכשיו אז נמנע את זה.

דובר: חייבים,

אביאל אברמוביץ: אני לא יודע אם חייבים, אתה משתמש כאן, הם מפחידים ואתה מפחיד. אני לא הולך כאן על מפחיד. הגענו לנקודת זמן מסוימת שבה אני חושב שצריך לעשות את זה, אז זה נקודת הזמן שאני חושבת שהיא הנוכחית עכשיו. אני לא מקבל את ההפחדות אבל אני גם לא מקבל את ההפחדות של הצד השני. אני ראיתי את התוספות שהיו שם. זה פשוט כמויות ענק.

חי אדיב: אביאל תודה רבה. אופיר רצית להוסיף משהו? או קיי, אני רוצה לסכם. ראשית, קראתי בעיון את חוות דעתו של היועץ המשפטי. לאור העיון שלי בחוות הדעת ביקשתי מהיועץ המשפטי לפני הדיון הזה פה לבדוק מה המשמעות של הצבעה מהסוג הזה. אני אשמח מאוד שהוא יתייחס לעניין כי לא הספקנו לדבר על זה הרבה ואני אשמח לשמוע את ההתייחסות שלו, אבל אני לא יכול להתעלם מהדברים שנאמרו פה ואני רוצה להתייחס ואני אשתדל לא להיכנס לרמה האישית כמו שחלק מהאנשים פה עשו. אני נולדתי בעיר הזאת, אני אוהב את העיר הזאת לא פחות מאף אחד פה ואולי קצת יותר מכל אחד פה. יסלחו לי הוותיקים שנולדו פה גם, כמוני, יש עוד כמה כאלה. אני גרתי במושבה שלידה יש כפר. אני אוהב את זה. אני מת על זה. אז במדינה היו מיליון תושבים. היום יש 8 וחצי. בעוד 20-30 שנה יהיה 20 מיליון. אני לא בטוח שאנחנו אפילו מבינים את

המשמעות הזו היום, אחד. שתיים, נאמרו פה כל מיני אמירות ואני חייב לפרוטוקול להגיד. חלק גדול מהאמירות פה, אני אהיה מדויק ועדין. חלקם שקריות או לא מקצועיות או חוסר הבנה בסיסי במה זה תוכנית מתאר, למרות שפה כולם אמרו אנחנו לא נגד תוכנית המתאר. למרות שבהתחלה אמרו, חלק אמרו תוריד את המתאר, תבטל אותה, היא גרועה, היא רעה. כשאומרים לי תוכנית גרועה, בדרך כלל כשאני מביע עמדה נגד משהו, אני נותן חלופה. וכשישבתי במפגשי התושבים שאומרים פה שלא היה וזה גם שקר, היה והיה ועוד איך במשך שנתיים שולחנות עגולים, קבוצות עבודה בוועדות מקצועיות,

דובר מהקהל: ...

חי אדיב: אל תתערב, אני לא מתווכח איתך, ישבת, הקשבתי לך בשקט בוועדה המחוזית שאומרים שלא הקשבתי לך.

נדב דואני: אבל חבל שלא נפגשת עם התושבים האלה.

חי אדיב: אני הקשבתי,

נדב דואני: הם ביקשו להיפגש איתך.

חי אדיב: אני נפגשתי עם כולם.

נדב דואני: נפגשת עם הוועד פעולה? ישבת עם ועד הפעולה? ישבת עם ועד הפעולה?

חי אדיב: אתה מפריע לי.

נדב דואני: נפגשת עם ועד הפעולה?

חי אדיב: אתה מפריע לי.

ניצה משה: נדב,

נדב דואני: לא נפגשת ולא פגשת ולא איכפת לך.

ניצה משה: נדב,

נדב דואני: אתה יודע רק להתעמת איתם וזה מה שאתה יודע.

ניצה משה: נדב,

נדב דואני: רב ליבית את האש כי לחשת ליגאל שטויות תוך כדי.

חי אדיב: היו מפגשי תושבים חשובים ומאמצים לא פחות חשובים מהאנשים של ועד

הפעולה שרובם היו ותיקים וחלקם חדשים, חלקם התנגדו לכל המגדלים שהם גרים במתחם 200, ישבו והקשיבו ומצאנו פיתרונות. יחד עם זאת, יחד עם זאת, בשלוש קדנציות רצופות בצורה כזאת או אחרת זה הוצג לחברי המועצה. חלקם

לא נמצאים פה, חלקם לא באו לדיון וחלקם הצביעו פה אחד או כששמעו את השאלות, אף אחד שכרגע מגן לכאורה על ועד הפעולה, קוראים לו ועד פעולה, אני לא יודע מה זה, אף אחד, אף אחד לא העיר הערה מקצועית אחת משמעותית שמעירים אותה פה. תקרא פרוטוקול.

דובר מהקהל: ...

חי אדיב: אף אחד לא דיבר איתך. אף אחד לא מדבר איתך. אני מדבר לחברי המועצה. אתה יכול להקשיב,

דובר מהקהל: ..

חי אדיב: אני מדבר לחברי חברי המועצה ולא אליך, אז בבקשה לא להפריע לי.

דובר מהקהל: .. תושבים.

חי אדיב: אני מזהיר אותך, אל תדבר.

דובר מהקהל: ..

חי אדיב: אתה מוכן לא להפריע לי?

דובר מהקהל: אני אנסה.

חי אדיב: אני, עשינו תהליך שבסוף התהליך של קבוצות עבודה, שולחנות עגולים, וכנס שיא של 200 איש שהיו בכנס פעמיים שהחלטנו החלטות אסטרטגיות, זה פורסם, זה בסוף,

דובר מהקהל: חי אנחנו היינו שם...

(מדברים יחד)

חי אדיב: אבל אתה היית שם וגם הצבעת ופרגנת. אבל אל תדבר איתי. אל תפריע לי. אני לא הפרעתי לך. רבותי, מה שחשוב להבין, זה לא משנה אם היו או לא היו. שהייתה ישיבה ב-2007 ו-2008 והיה רוב מוחץ להצבעה הזאת ללא מתנגדים, ויותר מכך. פורסמה חוברת ב-2007-8 עם הדף האחרון כתוב משוב, משוב זה שכל אזרח שהיה ב-2007 בהוד השרון יכל להשיב ולהחזיר משוב.

עדי ברמוחה: ... ב-2017.

חי אדיב: שנייה, שנייה,

עדי ברמוחה: אה, זה היה.

חי אדיב: שנייה, אני לא,

(מדברים יחד)

- חי אדיב:** אני מבקש לא להפריע לי. כל אלה שאמרו שאני פחדן ושקרן והכול, אז לא להפריע לי, לתת לי לדבר, לא התייחסתי. הלאה. תוכנית האב אושרה, אתם לא,
- נדב דואני:** למה אתה מפריע לו עם העובדות אבל,
- חי אדיב:** אני אמרתי תוכנית אב ולא אמרתי תוכנית מתאר.
- נדב דואני:** לא להפריע לו עם העובדות.
- חי אדיב:** תקשיב מה שאני אומר.
- נדב דואני:** אז על מה היה שיתוף ציבור?
- חי אדיב:** אחד, ב-8-2007 אושרה תוכנית האב על אותם עקרונות,
- נדב דואני:** מה היה? מי ישב בשולחן?
- חי אדיב:** ב-2010 הוצגה פעם נוספת תוכנית המתאר שהפכה לתוכנית מתאר. כולם הצביעו פה אחד ללא הערות ואפילו עם מחמאות, כוכבי הכוכב שמשקר נמנע, לא בגלל שהתוכנית גרועה, הוא פחד להצביע נגד.
- אמיר כוכבי:** תגיד פחדן. למה אתה אומר שאני משקר? אני אמרתי שלא נמנעתי?
- חי אדיב:** אתה נמנעת בגלל שמנכ"ל העירייה יצא.
- אמיר כוכבי:** אתה איש קטן.
- חי אדיב:** לכן אתה הגנת עליהם אבל ב-2010 לא הגנת עליהם, לא דיברת בזכותם, פתאום אתה מגן עליהם.
- אמיר כוכבי:** ... תן לתת ...
- חי אדיב:** הלאה, נגמר 2010,
- אמיר כוכבי:** ..
- חי אדיב:** התוכנית הופקדה, אתה מפריע לי,
- אמיר כוכבי:** אתה משקר אז אני צריך לתקן אותך.
- חי אדיב:** אז אני אשקר לפרוטוקול ותתבע אותי אחר כך. ונראה מי יתבע את מי.
- אמיר כוכבי:** אתה עוד רגע הולך,
- חי אדיב:** הלאה,
- אמיר כוכבי:** אתה לא תהייה פה. אתה תסתובב ברחוב, אנשים רדומים, רק שנגיע להם הם יזכרו איזה נזק עשית. לא צריך לתבוע.
- חי אדיב:** תוכנית המתאר,
- אמיר כוכבי:** ...

חי אדיב: אתה, אתה,

אמיר כוכבי: הדבר היחיד שאנחנו מנסים לעשות פה חי,

חי אדיב: אני משתדל לא לענות לך אז אל תפריע לי בבקשה. הלאה. תוכנית המתאר אושרה כשכוכבי נמנע, לא הצביע נגד, הוא נמנע.

אמיר כוכבי: תוכנית אב,

חי אדיב: הוא פחד להצביע נגד תוכנית אב ולא, פחד להצביע בעד.

אמיר כוכבי: כבד את אביך ואת אמך.

חי אדיב: הלאה.

אמיר כוכבי: תוכנית אב.

חי אדיב: תוכנית המתאר אושרה ב-2010 כשכוכבי נמנע. הלאה. בישיבה הבאה ב-2016 מן הדין היה, לפני שאנחנו מפקידים, הצגנו לחברי המועצה, אותם חברי מועצה שיושבים פה. שאלנו שאלות, נתנו תשובות, אף אחד מהחכמולוגים האלה שמדברים גבוהה גבוהה לא העיר הערה אחת משמעותית כמו שמעירים פה. אין תשתיות, אין תחבורה, אני אפרסם את הפרוטוקול לכל חברי, לכל המתנגדים, אני אשמח מאוד להראות.

אמיר כוכבי: למה הוא לא פורסם באתר האינטרנט? אתה עובר על החוק?

חי אדיב: זה מפורסם.

אמיר כוכבי: אה.

חי אדיב: אבל אנשים לא קוראים כמוך, לא קוראים.

אמיר כוכבי: שהכול יהיה שקוף חי.

חי אדיב: הלאה.

אמיר כוכבי: כל התוכניות שאישרת, כל אלפי היחידות הדיור שאתה מאשר כל ועדת משנה, אנחנו לא מפחדים משקיפות.

חי אדיב: תן לי לדבר.

אמיר כוכבי: אבל דבר. תקשיב, לדבר, כשאתה פעם ב, מדבר, זה לא אומר שאתה רק בא זורק שקרים. זה אומר שאתה, אם אתה זורק שקרים, גם יענו לך. מה לעשות. זה לא,

(מדברים יחד)

חי אדיב: טוב, הלאה.

אמיר כוכבי: הוא יודע, הכול מחושבן אצלנו.

חי אדיב: הלאה.

אמיר כוכבי: חוץ מהאמת, הכול מחושבן אצלו.

חי אדיב: אני אשלח לך תזכורת. הלאה. אבל לסיכום, לסיכום קצר,

מאיר חלואני: רציתי להגיד ..

חי אדיב: לסיכום קצר, על כל הסיסמאות שזרקתם מבחינת התוכנית מתאר, אני רוצה

לסכם, יש פה צוות מקצועי שעבד קשה שנים רבות, עכשיו בשנים האחרונות

ושנים קודמות שחלקם לא פה. יש לנו תוכנית מתאר לא טובה, מצוינת, אחד. יש

חזון עירוני תכנוני, אל תענו לי, יש חזון תכנוני שנקרא טבע עירוני והוא ייחודי

במדינת ישראל. שלוש, שלוש, תן לי לדבר,

דובר מהקהל: הוא בונה על הטבע.

חי אדיב: שלוש,

ניצה משה: רבותיי,

חי אדיב: שלוש, אני אשווה, אני אדבר כמו שאני מדבר עם ילדים מכיתה ד'. בכפר סבא יש

עיר ענקית של 100 אלף תושבים, יהיו בעתיד עוד 20 שנה 150 אלף. יש להם

פארק ענק, 300 דונם בקצה הכפר, בקצה כפר סבא. ברעננה, זה עיר יותר

משוכללת, יותר מקשיבה לתושבים, יש רק 90 אלף והם יהיו עוד 20 שנה.

יש שמה פארק יותר גדול 400 דונם, פארק יפה, אח שלי גר, אחותי גרה על יד

זה. עברה להוד השרון, נמאס לה מרעננה. בפתח תקווה, שאלתי את ראש העיר

תראה, אתם עיר של 250 אלף תושבים, איזה פארק עירוני יש לכם, כי יש לכם

אצטדיון גדול, יש לכם בית חולים, איזה פארק? הוא אומר יש לנו פארק ענק 250

דונם. זה פתח תקווה, זה כפר סבא, זה רעננה. בהוד השרון, אני אגלה לכם סוד,

אני אעשה לכם מבחן במתמטיקה. יש לנו שישה פארקים שמי שאומר שאין ירוק,

שישה פארקים של סדר גודל בין 80 ל-100 דונם פלוס מינוס פזורים לאורך כ-

600 דונם, רק רגע, אל תענו לי, ועוד 1,400 דונם...

נדב דואני: תיכף הוא יספר לנו על נחלים שזורמים בעיר.

חי אדיב: שמשולב בפארק עירוני ופארק הוד השרון, לאומי, 2,000 דונם. סליחה, טעיתי,

שישה פארקים של כ-100 זה 600 ועוד 1,400, 1,500 דונם פארק לאומי ופארק

עירוני. היחיד הזה הוא קצת יותר מ-2,000 דונם, זו ריאה אחת. לא ספרתי

פארקים של 20 דונם ו-30 דונם, פארק מגדיאל ופארק עתידים ופארק זה ופארק זה, את זה אני לא סופר, כי זה קטן. זה קטן אבל משמעותי שנותן שירות לקהילה, לשכונה, למתחם. בנוסף, תעשו חשבון 17 קילומטר נחלים שכולם מזלזלים בהם, שזה פרויקט ייחודי בעולם, או בין הבודדים בעולם, שבנינו אגם לידו, בנינו אחו לח שמשקמת רשות הירקון, 17 קילומטר ברוחב של 100 מטר, עם שבילי אופניים ועצים והכול, עם מים זורמים, זה סדר גודל, תעשו חשבון כמה דונמים או כמה עשרות דונמים זה. אתם תעשו חשבון. אני לא אעשה חשבון. זה לא נחשב בנתונים. אין את זה באף עיר מחדרה לגדרה. וכל מי שאומר ירוק הוא לא מבין או משקר את הציבור. ולכן אני לא מקבל את מה שאתם אומרים. הדבר השני, מה שמדאיג אותי ומה שהדאיג פה כמה חברים שיש פה יזמים בעלי עניין ולא חשוב, אני מכבד אותם וזכותם לדרוש, דורשים עוד 13 אלף יחידות דיור. אנחנו הצבענו נגד כולם. חלקכם בישיבה האחרונה, בניגוד לדעתו של הצוות המקצועי הצביע בעד, לא אציין, בשביל הכבוד של כולם.

מה?

דובר:

חי אדיב:

אל תגידו לי מה. אחרי זה אני אפרט אם תרצו. הלאה. התוכנית של הוד השרון נותנת בכל עיר תוכנית אסטרטגית, תוכנית אסטרטגית נותנת תשובות לכל ההתנגדויות גם בעבר והיא התחברה למה שהיה, היא מדברת על מדרגיות למרות שהייתה אי הבנה או טעות סופר או משהו כזה ותיקנו את מה שאפשר לתקן אבל היא נותנת מדרגיות לבנייה. היא נותנת שלביות ופיתוח תשתיות כאלה ואחרות בנוסף לכל המתנגדים, אנחנו מצפים ודורשים לעשות עוד דברים אחרים כדי שזה, ועכשיו מילה אחת, כששואלים אותי בשביל מה תוכנית מתאר, אז אני אגיד לכם. כשבונים מתחם שכבר אתם אישרתם, וצריך לבנות מחלף והוא נמצא בדרום השרון, או נמצא בכפר סבא או בהרצליה, אז צריך לעשות תוכנית מתאר כוללת, כי אם לא עושים תוכנית כוללת אז אומרים אי אפשר. עכשיו, אם לא נעשה את זה אז אי אפשר לבנות תשתיות. וכשאומרים הוד השרון אין לה תשתיות, אז גם משקרים כי הוד השרון השקיעה בעשור האחרון יותר מ-100 מיליון שקל בתשתיות, אולי 200 מיליון והעיר היחידה מכפר סבא, רעננה והוד השרון והסביבה שלא הוצפה, זה הוד השרון כי יש לה תשתיות. כי 100 מיליון נכנסו מתחת לאדמה ואף אחד לא רואה את זה. גם לא מעריכים את זה, בעיקר

הפוליטיקאים. אבל תושבים שלא הוצפו יכולים להעריך את זה. ולכן יש לנו את כל הפיתרונות, יש לנו את כל הכיוונים הנכונים. אין אדריכל מקצועי שתכנן ערים בארץ מהטובים בארץ, שחולק על מה שאני אומר. יש אולי אדריכלים שחולקים כי יש להם זוויות אחרות מסיבות אובייקטיביות או סובייקטיביות שאני לא נכנס עם זה לעניין, יש לנו תוכנית,

נדב דואני: יש אדריכלים שמתכננים ...

חי אדיב: כל אחד שיתכנן מה שהוא רוצה.

נדב דואני: יש אדריכלים שחולקים עליך.

חי אדיב: יפה מאוד. כן. לכן, לכן יש לנו תוכנית מצוינת. אנחנו, ואני גאה בתוכנית הזאת וכל מי שזורק פה סיסמאות, הן מנותקות מהמציאות או חוסר מקצועיות או אינטרס סובייקטיבי נקודתי, כל אחד בפינתו. לגיטימי אבל לא לערבב חלב ובשר. התנגדויות,

(מדברים יחד)

חי אדיב: שנייה, התנגדויות ישבתי יומיים רצופים בלי להפריע לאף אחד, כולל אלה שיושבים פה בצד שמאל, הקשבתי ורשמתי כל הערה. הצוות המקצועי רשם את כל זה, למדנו כל הערה, כך שאי אפשר להתייחס. חלק זה הערות טכניות, חלק זה הערות טעות סופר וחלק מההתנגדויות קיבלנו את זה באהבה וזה לא עניין של שינוי דעה. התנגדנו מראש לתוספת יחידות דיור. אנחנו מתנגדים היום לתוספת יחידות דיור. אתם צריכים לארגן מכתב, עצומה לוועדה המחוזית לא להוסיף עוד יחידות דיור, נראה אתכם כותבים מכתב מהסוג הזה ולא משהו אחר כדי להוביל את הוד השרון לתכנן את אותן תשתיות ולעשות את אותם שלביות עם משרד התחבורה ועם המשרד לאיכות הסביבה ועם כל המשרדים האחרים ולא להגיד לא הקשבתי. הקשבתי לכולכם. ואם תושבת נמצאת בועד הפעולה והיא גרה שבע שנים ולא הקשבנו לה, אז אני לא יודע מה, ואם היא אומרת שאין תשתיות אז היא משקרת או לא יודעת או לא מבינה, היא או מי מטעמה. אז לכן חברה, בלי סיסמאות. אנחנו אומנם פוליטיקאים, יכולים לזרוק סיסמאות וכל מיני השמצות שאני לא רוצה להתייחס אליהם, ואני לא רוצה לרדת נמוך אליכם, בגובה שלכם, כן, כן, אז לכן אני מציע, אני מציע קודם כל לשמוע את היועץ המשפטי

לדעתו. יש לנו בעיה עם זה. אם יש לך אמירה בעניין, אני מבקש לדעת לגבי המשמעות של ההצבעה. אם אין משמעות אז למה להצביע.

(מדברים יחד)

ירון סולברג: שני דברים מרכזיים. ניצה, ניצה ברשותך. אחד, אביבה, זה בהתייחס למה שאמרת. חוות הדעת שניתנה ביום 11.7 היא לא התייחסה למועצת העיר בכלל. היא ניתנה על ידי עורך דין קוקיא בתיאום מלא עימי, אני אישרתי אותה טרם הוצאתה. חוות הדעת הוכנה כי סברתי שיש מקום להבהיר את הדברים הללו. היתה נקודת זמן שהנושא התעורר על ידי חברי המועצה, חברי הוועדה, יותר נכון לתכנון ובנייה, עוד סברתי שצריך למצות את הבדיקה ולדעת היכן אנחנו עומדים. בדקתי גם עם רשויות אחרות. אני חושב שאם אתם תבדקו אז תראו שגם חוות הדעת שהונחו שם דומות לחוות הדעת שהונחה בפניכם בנושא הזה, דהיינו שלאחר הפקדה הוועדה המקומית לא, אין לה עוד שליטה על התוכנית. לגבי השאלה שקשורה למועצת העיר ולכן לא לערבב, כי למועצת העיר לא התייחסנו עדיין, אבל לגבי מועצת העיר. הדברים הם בבחינת קל וחומר. זאת אומרת למועצת העיר אין סמכות לדון בענייני תכנון ובנייה, אלא במסגרת דיוני הוועדה לתכנון ובנייה והדברים הללו הם לפחות עד היום היו ברורים ולא התעוררה בעיה בעניין ולכן כפועל יוצא מכך גם אין למועצת העיר להבנותי סמכות למשוך או, נעזוב כרגע אם משיכה זה ביטול או לא, אבל אין לה אפשרות, אין לה סמכות למשוך את התוכנית משום שמדובר בעניין תכנוני מדרגה ראשונה. ראש העיר העביר אלי פנייה, אני אמרתי, מוקדם ככל האפשר, ביום ראשון בצהריים או עד יום ראשון בצהריים, נפיץ לכם חוות דעת בכתב בעניין הזה אבל הדברים בתחום הזה הם ברורים מבחינת קל וחומר אלא לוועדה המקומית, אין אפשרות לעשות את זה, על אחת כמה וכמה לחברי או למועצת העיר בכובע הזה כמועצת העיר, בוודאי שאין סמכות למשוך את התוכנית.

אמיר כוכבי: כל כך אין סמכות לדון בנושא תכנון ובנייה שעל סדר היום שאותו אתם אישרתם יש נושא של תכנון ובנייה של ביטול הפקעה. זה עד כמה אין סמכות למועצת העיר.

ירון סולברג: זה מועצת העיר.

אמיר כוכבי: לדון בתכנון ובנייה.

- ירון סולברג:** אין קשר. זה מועצת העיר.
- אמיר כוכבי:** הפקעה זה קורה בוועדות משנה ומליאה.
- ירון סולברג:** לפי הדרישה של משרד הפנים מועצת העיר צריכה לאשר את זה ואיילת לרר תסביר את זה.
- נדב דואני:** אגב אדוני היועץ המשפטי, גם בכפר סבא הייתה חוות דעת משפטית שאמרה שלא ניתן לדון ולמרות זאת מועצת העיר החליטה כן לדון. עם כל הכבוד שאני רוכש ליועץ המשפטי ואני באמת רוכש לו כבוד רב, זה לא לעניין. אתה מנסה לסקל פעם נוספת את ההצבעה בתרגילים מגוחכים פתטיים,
- אמיר כוכבי:** פחדניים,
- נדב דואני:** והצבעה אנחנו נקיים על אפך ועל חמתך, נצביע על זה ונהייה עדים למי שמתנגד ומי שתומך.
- חי אדיב:** או קיי, אז היועץ המשפטי אומר אי אפשר,
- נדב דואני:** אנחנו רוצים להצביע.
- חי אדיב:** .. ביום ראשון, כמה שיותר מהר למועצה.
- עדי ברמוחה:** לא.
- נדב דואני:** לא, לא, לא, ממש לא.
- עדי ברמוחה:** אנחנו רוצים להצביע.
(מדברים יחד)
- אמיר כוכבי:** מי שואל אותך בכלל. יש נושא על סדר היום.
- נדב דואני:** הפכת להיות פתטי.
- עדי ברמוחה:** אנחנו נצביע.
(מדברים יחד)
- עדי ברמוחה:** לא, לא, אנחנו נצביע,
- נדב דואני:** אני לא מקבל את הייעוץ שלו. לא מקבל את הייעוץ שלו.
- עדי ברמוחה:** אנחנו נצביע.
- נדב דואני:** הוא לא יועץ. הוא לא שופט.
- עדי ברמוחה:** שיגיע לוועדה המחוזית שיחליטו.
- נדב דואני:** הוא יועץ, הוא לא שופט. לא מקבל את עמדתו.
- אמיר כוכבי:** ואתה תפנה לערכאות לבטל.

- עדי ברמוחה:** אנחנו מצביעים בעניין.
- נדב דואני:** זה על סדר היום ולכן חייבת להתקיים הצבעה, נקודה.
- עדי ברמוחה:** ולכן אנחנו נצביע.
- נדב דואני:** אם לא הייתם רוצים, לא הייתם מעלים את זה מראש ואז הייתם מספרים סיפורים. זה על סדר היום,
- עדי ברמוחה:** אנחנו נצביע.
- נדב דואני:** ואנחנו נצביע.
- עדי ברמוחה:** ושיגיע לוועדה המחוזית.
- נדב דואני:** יש לך בעיה, לך עם זה לבית משפט.
- עדי ברמוחה:** שהוועדה המחוזית תגיד לך.
- חי אדיב:** אין לזה משמעות.
- נדב דואני:** זה לא מעניין אותנו.
- עדי ברמוחה:** אין לזה משמעות, בוא נשמע.
- נדב דואני:** אנחנו נצביע על העניין הזה אם אתה רוצה את זה או לא רוצה את זה. פחדן.
- נוה גור:** ירון, אני רוצה להזכיר לך. ירון, אני רוצה להזכיר לך עוד כמה נקודות בקשר לחוות הדעת הזאת. אני רוצה להזכיר מה שלא נאמר. דבר ראשון שאני רוצה להזכיר שההצעה הראשונה שהועלתה על ידי אביבה, בבקשה, אני רוצה להזכיר שההצעה הראשונה טרם ההצעה הזאת היה לכנס את ועדת המליאה, לכנס את ועדת המליאה,
- עדי ברמוחה:** ראית איך זה מתבצע?
- נוה גור:** רק שנייה.
- עדי ברמוחה:** שמת לב? ראית?
- נוה גור:** יגאל, אפשר בבקשה?
- עדי ברמוחה:** ראיתי שאתה רואה.
- נוה גור:** ההצעה הייתה לכנס את ועדת המליאה,
- עדי ברמוחה:** ראית איך זה מתבצע.
- נוה גור:** ההצעה הייתה לכנס את ועדת המליאה לצורך דיון בנושא הזה והישיבה הזאת בוטלה לפני שלושה שבועות כמדומני או ארבעה, אז קודם כל דרשנו לכנס את

המליאה, אחד. שתיים, הייתה אמורה להתקיים פה ישיבת מליאה שבוטלה שעתיים לפני ובישיבה הזאת ניתן היה לדון כמליאה.

עדי ברמוחה: אנחנו מצביעים שיגיע למחוזית והמחוזית,

נוה גור: רגע.

נדב דואני: אנחנו לא מקבלים את העמדה הזאת. לא מקבלים את הייעוץ הזה.

עדי ברמוחה: מצטערת.

נדב דואני: לא מקבלים את הייעוץ.

נוה גור: תרשה לי,

נדב דואני: עם כל הכבוד לך אדוני היועץ המשפטי, אנחנו מבקשים להצביע,

נוה גור: ירון?

נדב דואני: ואם יש לכם בעיות, תלכו לערער. הייעוץ הזה לא רלוונטי ואין מה להתעסק בכלל בייעוץ. הייעוץ לא רלוונטי.

נוה גור: אני לא סיימתי.

נדב דואני: אין מה להתעסק בזה בכלל.

נוה גור: תרשה לי, תרשה לי רק לשאול. אז הזכרתי קודם שתי נקודות שאם תרצה להתייחס אני אשמח ברמה המהותית, לא בצעקות. והדבר השלישי, אני מבקש שתבהיר, היום פה, היה פה לפני כמה דקות דיון בנושא אחר ואמרת, הנחית פה עכשיו את כולם, הנחית שאנחנו צריכים להצביע בעד או נגד. הנחיה שלך, לא שלנו. עכשיו הגענו לשלב שבו צריך להצביע בעד או נגד. אמרת קודם שאם אנחנו לא רוצים להצביע בעד או נגד, אנחנו צריכים למשוך את ההצעה. אנחנו לא רוצים למשוך את ההצעה. אנחנו רוצים להצביע בעד או נגד.

עדי ברמוחה: זה יגיע למחוזית.

נוה גור: מה השתנה בשעה? אני מבקש התייחסות.

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: עם כל הכבוד,

ירון סולברג: רק שנייה, אני מענה לך על שני החלקים.

חי אדיב: אחרי שאתה עונה, אנחנו מצביעים.

עדי ברמוחה: יפה.

ירון סולברג: לגבי החלק ה, נוה,

נוה גור: בבקשה,

(מדברים יחד)

נדב דואני: אנחנו מצביעים בכל מצב.

נוה גור: לא, אנחנו נכבד את היועץ המשפטי,

אמיר כוכבי: אין מה לכבד מי שלא מכבד אותך.

נוה גור: לא משנה, בוא, הוא לפחות ירד אלינו, הוא אמר שהוא לא ירד אלינו. הוא לפחות

ירד אלינו, היועץ המשפטי מדבר איתנו, אז בבקשה, נכבד אותו.

ירון סולברג: נוה, לגבי שני החלקים. החלק הראשון שהעלית, מה לעשות, יש הנחיות שונות

לגבי ניהול מועצת העיר ולגבי הוועדה. או קיי? בעוד שלגבי מועצת העיר, חברי

הוועדה רשאים להעלות נושא, רשאים לדרוש כינוס, רשאים, רשאים כפי שכתוב

בפקודת העיריות. לגבי חוק התכנון והבנייה הדברים מתנהלים אחרת ולכן גם

ישנה התייחסות לגבי מי כולל נושאים על סדר היום וכולי. אז מה לעשות, זו

מערכת דינים שונה, כי כל גוף כזה הוא גוף נפרד, יש לו סמכויות נפרדות בהתאם

לדין שחל עליו. זה ההבדל בין פקודת העיריות לחוק התכנון והבנייה לכן אין זהות

מלאה בין השניים. לגבי החלק האחר שהעלית מה היה פה לפני שתי דקות.

החלק הראשון התייחס, אני לא אמרתי את זה לגבי הזה שאתם לא יכולים

להצביע. מה שאמרתי שאין סמכות למועצת העיר לדון בנושא תכנון ובנייה ולכן גם

אין לה סמכות לקבל החלטה. זה מה שאני אמרתי. עכשיו, לגבי הפרט שבעיניי

הוא יותר שולי, משפטי, כן תיערך הצבעה, לא הצבעה, לא נשאלתי. העניין הזה

של, דעתי אותו דבר. זאת אומרת יש נושא, אתם תצביעו עליו, מבחינת סמכות

אין תוקף, אין סמכות לחברים כאן להרים את היד כרגע בנושא הזה של תכנון

ובנייה.

נוה גור: אז בבקשה,

עדי ברמוחה: ..

נוה גור: רגע, שנייה, רק עוד שאלה,

עדי ברמוחה: ראש עיר ...

נוה גור: רק שאלה, רק עוד שאלה אחרונה, סליחה שנייה, אני באמצע עניין.

(מדברים יחד)

נוה גור: רגע, רגע, ירון,

(מדברים יחד)

נוה גור: בעניין, בעניין מה שאמרת, ירון, ירון, נניח, אני לא מקבל את הדברים שאמרת אבל נניח שנקבל אותם.

ירון סולברג: או קיי.

נוה גור: אני מבקש שתגיד האם לראש העיר הנוכחי ולחברי המועצה פה, מה היא הדרך המותרת, אתה תגיד, נניח שאנחנו לא מבינים בנושאים הללו, בוודאי לא כמוך אגב, אני לא אומר את זה בציניות.

ירון סולברג: טוב.

נוה גור: תניח פה בפני חברי המועצה את הדרך שבה מותר למועצת העיר למשוך או לעצור את ה,

ירון סולברג: אז הדברים כתובים בחוות הדעת מה-11 ליולי. דהיינו נאמר שם שלאורך הדרך אפשר ליזום את התוכנית, אפשר גם למשוך אותה עד שלב ההפקדה, לאחר מכן, לאחר שהיא הופקדה אז לא ניתן כבר למשוך אותה, אפשר לדון, לעורר התנגדויות, אפשר להביע עמדה בהתנגדויות שהתושבים מגישים, אפשר כפי שצוין אחר כך התנגדויות של מהנדס העיר, אפשר להגיש ערר על החלטת הוועדה המחוזית, מישהו כאן אמר היא עדיין לא החליטה, אפשר להגיש ערר, בקשת רשות ערעור בעצם על ההחלטה הזאת. אלה הדברים שאפשר לעשות אותם. מה לעשות, השליטה ברגע זה לאחר ההפקדה היא בידי הוועדה המחוזית.

עדי ברמוחה: אבל יש לך טעות יסודית.

ירון סולברג: רק שנייה.

עדי ברמוחה: יש לך טעות יסודית.

ירון סולברג: עדי, אני רק משיב לו.

עדי ברמוחה: אבל הטעות שלך,

ירון סולברג: קודם כל יכול להיות שאני טועה.

עדי ברמוחה: יש לך טעות יסודית בהתייחסות שלך. אנחנו לא מבקשים למשוך את תוכנית המתאר. אנחנו מבקשים להביא אותה לשיתוף הציבור לארבעה חודשים. לא אמרנו לבטל, לא אמרנו לבטל.

ירון סולברג: מה זה להביא לשיתוף ציבור?

עדי ברמוחה: לא אמרנו לבטל.

ירון סולברג: אני אמרתי לבטל? השתמשתי במונח שלכם, למשוך.

אביבה גוטרמן: ירון, בכפר סבא היה אותו ...

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: זהו, להתייעצות.

נדב דואני: אנחנו מבקשים להצביע על זה. מבקשים להצביע על זה. מספיק. מספיק עם

הקשקשת המשפטית. עכשיו אנחנו רוצים להצביע.

נוה גור: אביאל, קטעתי אותך. אתה רוצה לומר משהו?

נדב דואני: שני עורכי דין אתם יושבים, מבסוטים. לא, אני צוחק. אתם אוהבים את הקשקשת

המשפטית.

חי אדיב: דבר.

נדב דואני: אני לא.

אמיר כוכבי: גם אני לא, זה הדדי.

נדב דואני: לנקוט או לא לנקוט מה שנקרא.

עדי ברמוחה: רגע,

חי אדיב: אביאל,

אביאל אברמוביץ: עוד פעם, אני אולי עושה דברים שלא צריך להגיד אותם אבל אני אגיד

אותם.

מאיר חלואני: למה אתה מכין אותנו,

אביאל אברמוביץ: ...אנשים פה שומעים...

חי אדיב: דרך אגב, רק הערה לפני שאתה מעיר. אתם אומרים להקשיב לציבור. קודם כל

הקשבנו. ב' אני אשמח תמיד להיפגש איתם. זה לא קשור,

נדב דואני: אז למה לא נפגשת? למה לא נפגשת?

עדי ברמוחה: די, די, די,

נדב דואני: למה לא נפגשת?

עדי ברמוחה: בואו נצביע.

נדב דואני: למה? אחרי...

חי אדיב: הדבר השני,

נדב דואני: שנה מבקשים להיפגש אתו.

חי אדיב: אומר לך היועץ המשפטי, אני אומר לך את זה, ולכן לעשות פוליטיקה על הגב שלהם, בסדר, תעשו.

(מדברים יחד)

אביאל אברמוביץ: לא ידעתי את זה קודם, זה כתוצאה מזה שנוה שאל. הובהרו דברים, אז מה שאני מבין עכשיו זה בשביל הנראות, ההצבעה תהייה בשביל הנראות, .. זה שולחן בשביל נראות פה.

חי אדיב: לא בשביל עשייה.

עדי ברמוחה: ביטלת את כולנו איש העשייה המלאה. אף אחד מאיתנו לא עושה כלום, רק אתה.

אביאל אברמוביץ: חי, אני רוצה להביא את זה לעשייה.

(מדברים יחד)

אביאל אברמוביץ: יש פה דברים אופרטיביים. קודם כל זה נראות, אם יצביעו או לא, זה לא יקרה כלום. זה רק בשביל שיצלמו ויגידו אלה הצביעו ואלה לא וכולם יודעים כבר את הכול, כל אחד כבר יודע איפה הוא נמצא, לפחות ככה אני הבנתני. אבל מה שאני מציע ואם אני הבנתי אותך ירון בין המילים, אפשר להתנגד. אפשר לאסוף, אפשר לאסוף הרבה כסף מהתושבים שהם יאספו ושיעשו את כל המלחמות שצריך לעשות.

נוה גור: למה, למה?

אביאל אברמוביץ: אני אסביר.

נדב דואני: בסדר, ואנחנו נעזור להם אביאל, ואנחנו נעזור להם. נעזור להם. בוא נעזור להם עכשיו.

אביאל אברמוביץ: אבל עכשיו.

נדב דואני: אז בואו נצביע.

(מדברים יחד)

נדב דואני: מה לא פרקטי בזה? מה לא פרקטי בזה?

אביאל אברמוביץ: שאתם אמרתם ..

נדב דואני: אבל זו אמירה. זה אמירה. אנחנו חושבים שזה גם פרקטי.

עדי ברמוחה: חוץ מזה להגיע להחלטה הזאת,

נדב דואני: נביא אותה גם לוועדת המליאה. נביא הצעות נוספות גם למליאה.

אביאל אברמוביץ: לא, לא, לא, אי אפשר ככה.

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: אביאל, אל תבוא אלי בסיסמאות.

נדב דואני: הם אספו, הם אספו.

(מדברים יחד)

נדב דואני: אנחנו מבקשים להצביע על זה. אביאל, אנחנו מבקשים להצביע.

אביאל אברמוביץ: להצביע על מה?

נדב דואני: מבקשים להצביע.

(מדברים יחד)

נדב דואני: אנחנו מצביעים. חי גם אמר אחרי ההסבר שלו נצביע.

(מדברים יחד)

נדב דואני: אל תצביע, אל תצביע,

עדי ברמוחה: אל תצביע.

נדב דואני: אל תצביע.

חי אדיב: קדימה. תעבור לנושא הבא...

עדי ברמוחה: אל תצביע.

נדב דואני: מצוין, אין בעיה.

(מדברים יחד)

נדב דואני: ניצה תתקדמי.

חי אדיב: הלאה, לא מצביעים.

נדב דואני: על מה שרשום. על בדיוק מה שכתוב.

חי אדיב: טוב, חברים,

נדב דואני: אביאל, לא מקבלים את העמדה של היועץ המשפטי, זה הכול.

חי אדיב: חברים,

נדב דואני: לא מקבלים את העמדה של היועץ המשפטי. זו העמדה שלנו.

חי אדיב: ניצה,

נדב דואני: לא חייבים לקבל את העמדה שלו.

חי אדיב: קדימה.

נדב דואני: אני מבטיח לך שזה יהיה יכול להיראות אחרת. עכשיו בוא נצביע.

- יגאל שמעון:** הנושא,
- ניצה משה:** אני עוברת לסעיף ג'.
- נדב דואני:** סגן ראש העירייה שמנהל פה את העניינים.
- יגאל שמעון:** חברים, העברה מסעיף לסעיף.
- ניצה משה:** העברות מסעיף לסעיף,
- נדב דואני:** לא, לא, לא, לא יהיה,
- חי אדיב:** תמשיכי להקריא לפרוטוקול.
- נדב דואני:** לא יהיה.
- נוה גור:** מי בעד, מי בעד משיכת התוכנית? בבקשה. מי בעד משיכת התוכנית?
- נדב דואני:** הצבעה.
- חי אדיב:** כן, סעיף ג' בבקשה.
- עדי ברמוחה:** ניצה, ניצה הצבעה.
- נדב דואני:** אתם חבורה של פחדנים.
- יגאל שמעון:** אסור לנו להצביע.
- עדי ברמוחה:** אין דבר כזה. אין אסור. אין אסור.
- נדב דואני:** אין אסור.
- יגאל שמעון:** חברים,
- (מדברים יחד)
- נדב דואני:** אין אסור, אין אסור. אנחנו מבקשים שתהייה פה הצבעה עכשיו.
- יגאל שמעון:** סליחה, תירגע, נוה, שב, שב,
- (מדברים יחד)
- נוה גור:** אנחנו נעשה הצבעה עכשיו בעד המשיכה.
- נדב דואני:** אל תדאג, לא נלך. יש לנו עוד כמה נושאים.
- יגאל שמעון:** חברים,
- נדב דואני:** אנחנו מבקשים להצביע.
- יגאל שמעון:** ירון?
- נדב דואני:** אנחנו מבקשים להצביע עכשיו.
- (הפסקה בהקלטה)
- נוה גור:** מי בעד?

חי אדיב: תדבר משם.

(הפסקה בהקלטה)

נוה גור: אנחנו מקיימים הצבעה.

נדב דואני: ניצה, תעלו את זה בבקשה להצבעה. יגאל, תעלו את זה בבקשה להצבעה. זה הזמן. אפשר. אנחנו מבקשים לקיים על זה הצבעה. יגאל, עכשיו להצביע. עכשיו להצביע.

יגאל שמעון: ...

נדב דואני: אין לך, אל תמליץ. הצבעה. אל תמליץ כלום. יש סדר יום, על פי סדר היום הצבעה. הצבעה. זו האופציה היחידה. זו האופציה היחידה, הצבעה. רק הצבעה. אין שום אופציה אחרת.

יגאל שמעון: חברים,

נדב דואני: יגאל, הצבעה עכשיו. עכשיו הצבעה.

יגאל שמעון: יש לי המלצה בשבילכם.

נדב דואני: אל תמליץ.

יגאל שמעון: יש מועצת צללים, צאו החוצה.

(הפסקה בהקלטה)

יגאל שמעון: תצביעו וזהו, יאללה. בחוץ, בחוץ.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: אי אפשר להצביע כי זה לא רלוונטי.

נוה גור: אתה לא מקיים הצבעה?

דובר: מי בעד אלימות במועצה?

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: אנחנו מקיימים כאן הצבעה.

יואב רוזן: אתה לא יכול להפריע.

נוה גור: אנחנו ננהל את הישיבה.

דובר:

נדב דואני: אסור לך לדבר עם מי, עם מהנדס העיר? למה לא? למה אסור? אז אסור לדבר עם מהנדס העיר. הרי ראש העיר פחדן, כי ראש העיר מפחד מהציבור, כי ראש העיר מפחד מהאמת, אתה עובדי הציבור, אתה לא נותן להם לדבר עם הציבור,

אתה פחדן ודיקטטור, תתבייש לך. פחדן ודיקטטור. משליט פחד על העובדים שלך. לא מדבר עם הציבור שלך. תתבייש לך. אתה בושה וחרפה לראשי הערים בארץ. אתה בושה וחרפה לתושבי העיר הוד השרון. אתה בושה וחרפה, קום ותלך הביתה. קום ותלך הביתה. זה מה שאתה רואה בתושבי העיר. חצוף.

נוה גור: יגאל,

נדב דואני: פחדן. בושה וחרפה.

נוה גור: אתם לא רוצים...?

דובר: אתה לא קובע.

חי אדיב: זה יורד מסדר היום. זה יורד מסדר היום.

(מדברים יחד)

חי אדיב: אני מבקש להוציא אותו.

נדב דואני: מה זה אסור? מה זה אסור? הוא עובד ציבור, מה זה אסור להיפגש אתו? למה אסור להיפגש אתו? קבלנים ויזמים יכולים להיפגש אתו וציבור לא יכול להיפגש אתו. מה זה אסור? איפה ואיפה, למי שיש כסף יכול, למי שאין כסף לא יכול.

יגאל שמעון: טוב,

(מדברים יחד)

נדב דואני: תתביישו לכם.

יגאל שמעון: אני עובר,

נדב דואני: כנראה הם היה לך כסף היו מדברים איתך. בושה וחרפה.

(מדברים יחד)

נדב דואני: אנחנו לא מקבלים את חוות הדעת של היועץ המשפטי. אנחנו לא מקבלים את חוות הדעת של היועץ המשפטי ומבקשים להצביע על העניין. דורשים להצביע. תצביע, תצביע.

יגאל שמעון: אי אפשר להעלות את זה.

נדב דואני: תצביע. תתלונן אחר כך למשרד הפנים. עכשיו תצביע.

מאיר חלואני: תקשיב, אתה אל תעלה את זה להצבעה.

משה חנוכה: העורך דין שמתעסק בנדל"ן בבקשה לרדת.

נוה גור: בוא תעשה הצבעה.

משה חנוכה: העורך דין שמתעסק בנדל"ן בבקשה לא לעמוד בראש השולחן, תחזור למקומך.

יגאל שמעון: אתה מפריע לי.

דובר: אני מציע לך להוריד את היד. אני מציע לך להוריד את היד.

יגאל שמעון: הוא מפעיל כנגדי לחץ. לחץ מתון.

נוה גור: אתה לא רוצה להצביע? אתה רוצה לעבור לסעיף הבא?

חי אדיב: הלאה, הלאה.

נוה גור: כן.

נדב דואני: יגאל, תעלה את זה להצבעה. יגאל, תעלה את זה להצבעה.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: עדכון מספר 3.

נדב דואני: יגאל, תעלה את זה להצבעה. תעלה את זה להצבעה. יהיה לזה תוקף, זה יהיה

מסודר ותעלה הצבעה מסודרת.

יגאל שמעון: טוב,

נדב דואני: יגאל, תהייה הצבעה מסודרת. אתה תעלה את זה בצורה מסודרת.

עדי ברמוחה: תהייה הצבעה.

(מדברים יחד)

נדב דואני: לא, לא, תתקיים הצבעה.

עדי ברמוחה: אנחנו פה.

נדב דואני: שגם חברי הקואליציה שלך יצביעו.

יגאל שמעון: מי בעד סעיף 3 חברים?

עדי ברמוחה: לא,

נדב דואני: לא. 3, סעיף 3 זה אנחנו.

יגאל שמעון: סעיף ג',

נדב דואני: סעיף 3,

יגאל שמעון: סעיף ג', לא סעיף 3.

נדב דואני: תעלה אותו.

מאיר חלואני: סעיף 3.

יגאל שמעון: סעיף ג'.

נדב דואני: תעלה אותו להצבעה.

יגאל שמעון: ג' זה 3, ג'.

- נדב דואני:** לא, לא, לא,
- יגאל שמעון:** העברה מסעיף לסעיף תקציב 2017. עדכון מספר 3,
- עדי ברמוחה:** יגאל שמעון,
- יגאל שמעון:** לתקציב,
- עדי ברמוחה:** יגאל שמעון,
- יגאל שמעון:** הועבר ביום ה-26,
- דובר:** חבר'ה, די ללאימות.
- עדי ברמוחה:** יגאל,
- יגאל שמעון:** ליוני 2017.
- עדי ברמוחה:** יגאל, יגאל, יגאל,
- יגאל שמעון:** עדכון מספר 3 נשלח אליכם.
- עדי ברמוחה:** לא יעזור לך, יגאל שמעון.
- יגאל שמעון:** בבקשה, סעיף ג'. יש אישור?
- עדי ברמוחה:** לא, לא.
- יגאל שמעון:** תקוה,
- נדב דואני:** לא, זה לא יקרה. ניצה זה לא יקרה. הבלגן הזה לא יהיה.
- יגאל שמעון:** מי בעד סעיף 3?
- נדב דואני:** תתבייש.
- יגאל שמעון:** מי בעד סעיף 3?
- נדב דואני:** תתביישו. חי אדיב תתבייש.
- עדי ברמוחה:** גם העברות מסעיף לסעיף אתה עושה,
- נדב דואני:** תתבייש. תראה איך הוא נעלם.
- עדי ברמוחה:** זה לא יעזור לך.
- יגאל שמעון:** חברים,
- נדב דואני:** אתה תתבייש בעצמך, תראה איך אתה נעלם. מתבייש, פחדן.
- יגאל שמעון:** סגירת תב"רים לשנת 2016. הועבר אליכם ב-16,
- נדב דואני:** פחדן.
- מאיר חלואני:** יגאל, מה אתה מכריז על הצבעות? לא שמעתי על מה בכלל.
(מדברים יחד)

יגאל שמעון: סעיף ד' סגירת תב"רים משנת 2016, הועבר,

מאיר חלואני: אנחנו לא שומעים.

יגאל שמעון: ב-14.6.17.

מאיר חלואני: יגאל, יגאל לא שומעים על מה מצביעים.

יגאל שמעון: חברים, סעיף,

יגאל שמעון: סעיף ד' סגירת תב"רים לשנת 2016, הועבר ב-14.6.17.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: מי בעד סעיף ד? חיים, תקווה, משה, אני אומר, חיים, תקווה, משה, יגאל, חי,

יואב, הררי,

עדי ברמוחה: אנחנו נפוצץ את כל הישיבה הזאת. לבטל את כל הישיבה.

נדב דואני: לא תתקיים ישיבה,

עדי ברמוחה: אנחנו נבטל את כל הישיבה.

יגאל שמעון: תודה רבה. מי נגד?

עדי ברמוחה: אנחנו נבטל אותה.

יגאל שמעון: מי נגד סעיף ד'?

עדי ברמוחה: אתה לא חי...

יגאל שמעון: אין נגד.

עדי ברמוחה: אתה לא חי בדיקטטורה.

יגאל שמעון: אין נגד. תודה רבה. ההצבעה עברה.

עדי ברמוחה: אתה התבלבלת. אתה התבלבלת.

נדב דואני: לא יהיה פה דיון. חד משמעית.

עדי ברמוחה: חצוף.

נדב דואני: לא היה דיון.

יגאל שמעון: סעיף ה',

נדב דואני: אתה תעלה את זה להצבעה.

יגאל שמעון: ביטול רישום.

חי אדיב: זה לא ילך ככה.

יגאל שמעון: הפקעה שנרשמה בטעות. הר/485.

נדב דואני: כל הדברים שלך הם חסרי משמעות.

- יגאל שמעון:** הצעת ההחלטה,
- נדב דואני:** אין תוקף להצבעות שלך.
- יגאל שמעון:** המועצה מתבקשת לאשר,
- נדב דואני:** הישיבה לא מתנהלת.
- יגאל שמעון:** הגשת בקשה ל...
- נדב דואני:** יגאל שמעון, הישיבה ...
- עדי ברמוחה:** היא לא רלוונטית.
- נדב דואני:** אנחנו לא מקבלים.
- יגאל שמעון:** הצעות לפי סעיף 178 לפקודת העיריות.
- נדב דואני:** תראה איך הוא מפקיר אותך יגאל. תראה איך הוא מפקיר אותך.
- יגאל שמעון:** מי בעד סעיף ה'?
- עדי ברמוחה:** .. גם את האופוזיציה וגם את הקואליציה.
- יגאל שמעון:** חיים, משה,
- עדי ברמוחה:** לא, הישיבה היא לא חד צדדית.
- יגאל שמעון:** כנרת, יגאל, חי,
- עדי ברמוחה:** הישיבה ...
- ניצה משה:** כנרת, חנוכה, תקוה,
- יגאל שמעון:** אופיר,
- ניצה משה:** יואב,
- נדב דואני:** אתה תביא את הסעיפים האלה אחד אחרי השני לישיבה נוספת.
- יגאל שמעון:** מי נגד?
- נדב דואני:** אתה תביא את הסעיפים האלה.
- יגאל שמעון:** מי נגד סעיף ה'?
- עדי ברמוחה:** אתה רואה, אתה לא יכול לנהל ככה.
- נדב דואני:** היא לא תתקיים. תהייה ישיבה חדשה על כל הסעיפים כאן.
- עדי ברמוחה:** בבקשה, הוא מקבל ייעוץ מהיועץ המשפטי שזה בלתי אפשרי. אני לא מאמינה.
- נדב דואני:** בושה וחרפה.
- (מדברים יחד)

עדי ברמוחה: במשרד הפנים נבטל את הישיבה הזאת.

יגאל שמעון: טוב, חברים,

דובר: לא, אבל תשתיק אותם.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: טוב, חברים,

עדי ברמוחה: הישיבה הזאת מתועדת מילה במילה והיא תבוטל.

יגאל שמעון: אנחנו, חברים, אנחנו בסעיף,

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: מאיר, מאיר,

עדי ברמוחה: אנחנו בסעיף ב' 3.

יגאל שמעון: מאיר, את סעיף ד' אתה רוצה להתייחס?

עדי ברמוחה: אנחנו בסעיף ב' 3.

חי אדיב: 10 דקות הפסקה.

נדב דואני: לא.

עדי ברמוחה: לא, לא.

נדב דואני: לא, לא.

עדי ברמוחה: אנחנו בסעיף ב' 3.

יגאל שמעון: 10 דקות הפסקה, תודה.

עדי ברמוחה: אנחנו בסעיף ב' 3.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: אמרתי 10 דקות. אמרתי לפרוטוקול.

עדי ברמוחה: אנחנו נמצאים בסעיף ב' 3.

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: אנחנו חוזרים ל-ב' 3. אנחנו חוזרים ל-ב' 3.

נדב דואני: אם אתה חשבת שהפסקה,

עדי ברמוחה: קיררה אותנו,

נדב דואני: אם חשבת שהפסקה תחזיר את הכול לסדרו, אתה טועה. אתה מצביע על סעיף

ב' 3.

עדי ברמוחה: אנחנו חוזרים ל-ב' 3.

- נדב דואני:** אנחנו מבקשים להצביע על סעיף ב'-3.
- עדי ברמוחה:** חברים, בואו נצביע על ב'-3.
- חי אדיב:** לאור ההתייחסות "המנומסת" של כמה חברי מועצה, אני דוחה את הישיבה לשבוע הבא ללא,
- יעל ברזילי:** איזה ישיבה אתה דוחה?
- עדי ברמוחה:** איזה ישיבה? עוד לא הייתה ישיבה מן המניין. אתה לא דוחה. אתה לא דוחה.
- נדב דואני:** ניצה, היועץ המשפטי האם יש לו סמכות לדחות? בושה וחרפה. תעשה ככה שלום כי זה הדרך שלך הביתה. תעשה שלום.
- עדי ברמוחה:** הוא בורח.
- נדב דואני:** אתה הולך הביתה. אף אחד לא החזיר לך שלום. אפילו חיבוק אתה לא מקבל. אפילו חיבוק אתה לא מקבל. בושה וחרפה.
- מאיר חלואני:** עוד הפעם הוא בורח?
- עדי ברמוחה:** כן, עוד הפעם. הוא בורח, הוא בורח.
- נדב דואני:** עוד הפעם, בורח.
- עדי ברמוחה:** הוא בורח.
- נדב דואני:** תתבייש לך.
- מאיר חלואני:** .. הייתי באמצע, הוא בורח?
- עדי ברמוחה:** הוא בורח. בורח, בורח.
- נדב דואני:** תעשה שלום שיראו איך אתה הולך.
- עדי ברמוחה:** בורח, בורח.

**** סיום הישיבה ****

חי אדיב
ראש העירייה

ניצה כהן משה
מרכזת ישיבות המועצה